

گه نجه ئازاکه ی سهر جۆلانه که

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی رۆشنیبری

*

خاوه نسی ئیمتیاز: شهوکه ت شیخ یه زدین

سه رنووسهر: به دران شه هه مه ده هه بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، گه ره کی خانزاد، هه ولتیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

گه نجه نازاکه ی سهر جۆلانه که

هه لېژاردە یه که له کورته چیرۆکی بیانی

وه رگێرانی له ئینگلیزی به وه

شیرزاد ههسه ن

ناوی کتیب: گه نجه نازاکه ی سهر جۆلانه که
بابه ت: هه لېژاردە یه که له کورته چیرۆکی بیانی
وه رگێرانی له ئینگلیزی به وه: شیرزاد هه سه ن
بلا و کراوه ی ئاراس- ژماره: ۲۲۵
ده رهینانی هونه ری: به دران نه حمه د هه بیب
ده رهینانی به رگ: ئاراس نه کره م
خۆشنووسی به رگ: محه مه د زاده
هه له گری: شیرزاد فه قی ئیسماعیل
هه له گری سهر کۆمپیوتەر: دلا وهر صادق نه مین
سهر په رشتی کار ی چاپخانه: ئا و په رحمانی حاجی مه حموود
چاپی به که م: هه ولیر- ۲۰۰۳
له کتیبخانه ی به ریوه به رایه تی گشتی رۆشنی و هونه ر له هه ولیر، ژماره
۳۹۰ ی سالی ۲۰۰۳ ی دراوه تی

دانشتن

ٹیچ. جہی. فرانسیس

بہ یانی ہو کہ ژنہ و پیاوہ لہسہر پتیلیکہکانی بہردہمی خانویہک دانشتیبون، بہدریژایی ٹہو رۆژہ دانشتن، لہوہ نہدہچوو بچولتین.

کابرای خاوهن مالّ بہردہوام سہرہتاتکتیی بو... جیتی بہخۆی نہدہگرت، لہ پشت دہرگای شووشہبہندی حہوشہکہوہ زوو زوو تی رادہما... لییان ورد دہبۆہ.

تاریک داہات و ٹہو ژن و پیاوہ ہہر نہرۆیشتن. کابرا سہیری پتہات و لہ خۆی دہپرسی: ٹاخۆکہی نانیان خواردوہ؟ کہی نووستون؟ کہی ہندی کارو پتیبوسی خۆیان نہنجام داوہ؟

کہ بہیانی گزنگی دا ٹہوان ہہر لہوی دانشتیبون، بی ٹہوی گوی بدہنہ ہہتاو و باران.

سہرہتا ہہر بہتہنہا دراوسی نزیکہکان ہاواربان لی ہہلسا: ٹہوانہ کین؟چی دہکہن لہم دہورویہرہ؟

کابراش وہک ٹہوان نہبہدہزانی.

پاشان دہرو دراوسیی دووری خوار جادہکش کہوتنہ ہاوار و سۆراغ، ہہتا ٹہو خہلکانہش کہ بہویدا تیبہرین و ٹہم جووتہیان بینی، دہیانپرسی: ٹہوانہ کین؟

کابرای خاوهن مالّ زۆر باش گوئی ہہلخست: بہلام ٹہو ژن و پیاوہ نقہیان نہدہکرد و بیدہنگ دانشتیبون.

وای لی ہات لہ ہہمو لایہکہوہ پرسیاربان لی دہکرد و سۆراغی ٹہو دوو کہسہیان لی دہپرسی، سہدہہا تہلہفوننی بۆکرا، ہہر ہہموو شار وروژا، ہہر لہ خہلکی غہریہوہ تا دہگا بہ قہشہکانی شار و خاوهن پیشہکان و دوکاندار و نووسہر و پیاوانی ماقوول و بی کہلک و بی دہرہتانہکان، بگرہ ٹہو پۆستہچیہش کہ دہبی نامہکان بگہیہنہ بہو خہلکہ کہوتہ سہر خہم و سۆراغی ٹہو ژن و پیاوہ، چونکہ دہبو بہو ناوہدا چہندین جار تیبہری.

کہ کابرای خاوهن مالّ ٹہو ہہموو ہہلایہی بیست... ناچار... دہبوو شتیک بکات.

دوآجار کابرای خاوهن مالّ لییان چوہ پیش و داوای لی کردن کہ ٹہو بہردہمی مالّہ جی بیتلن و برۆن.

ژنہ و پیاوہ ہیچیان نہوت. ہہروہکو خۆیان دانشتیبون. بی باکانہ رامابون... تیرامان و ہیچی تر... ٹہبلہق بوون و ہیچی تر.

پتی وتن کہ ٹہگہر نہرۆن پۆلیسیان بۆبانگ دہکات.

پۆلیس ہات و قسہی زۆری بۆکردن و سہبارہت بہہندی ماف و سنووری سہرہستی زۆری رست، ہہر بہ ماشینی پۆلیس دووری خستہوہ.

ہہر بۆبہیانی رۆژی ٹاینده و بہیانی زوو لہ جتی جارن، لہسہر پتہلیکہکانی بہردہمی مالّہکہ دانشتہوہ.

ٹہمجارہیان پۆلیس پتی وتن کہ بہرستی زبندانی دہکرتن گہر بہندیخانہکان پر نہبوین. ہہر چہندہ پۆلیس ٹہو بہلینہشی دا کہ لہسہرہیانہ شویتیک بۆ ٹہو دووکہسہ بدۆزنہوہ، بہتایہتی گہر خاوهن مالّ سوور بی لہسہر ٹہوہ.

کابرا بہ پۆلیسی وت: «ٹہمہیان گرفتی خۆتانہ».

پۆلیسہکہ پتی وتہوہ: «نہخیر... ٹہمہیان کیشہیہکہ کہ رووبہرووی تۆ بۆتہوہ... بہلام دوآجار ٹہو ژن و پیاوہیان لہگہلّ خۆیان برد و رۆیشتن.

کاتی خاوهن مالّ بۆبہیانیبہکہی جارتیکی تر سہیری سہر پتہلیکہکانی بہردہمی خانوہکہی کرد، بینی ژنہ و پیاوہ وہک جاری جارن بی دہنگ لہسہر قالدہرمہکان دانشتیبون، ہہموو رۆژتیک و بۆچہندین سالّ ٹہو ژن و پیاوہ لہوی دانشتن، چہندین زستان ہاتن و رۆیشتن، کابرا چاوہرپی ٹہوہ بو کہ ہہر ہیچ نہبی... رۆژتیک دی سہرما بیانکوژی.

بہلام کابرای خاوهن مالّ بہو داخ و حہسہرہتہوہ مرد. پیاویکی بی کہسوکار و خزم و دۆست، ہہر بۆیہ خانووکہ بو بہ ہی شارہوانی.

ٹہو کاتہی شارہوانی ہہرہشہی لہو ژن و پیاوہ کرد کہ ٹہگہر سہر ٹہو پتہلیکانہیہ جی نہہیلن خہراپیان لی بہسہر دی، ہہر ہہموو خہلکی شار و دہرو دراوسی سکالانامہیان دژ بہو پریارہی شارہوانی پیشکہش کرد: لہ پاش دانشتینیکی وا دوورو درپژژنہ و پیاوہ ہہقی خۆیانہ بینہ خاوهنی ٹہو خانوہ میراتیہیہ.

دواجار خاوهنی سکاڻا نامه کان داواکيهان بردهوه، ژنه و پياوه بوونه خاوهنی خانووی
خویان.

بۆ بهیانی رۆژی دواتر بههزارهها ژن و پیاوی غهريب و نهاس له ههموو کووچه و
کۆلانهکانی شاردان لهسهر پین بلیکهکانی بردهمی خانووهکان دانیشتیوون.

* چیرۆکی (دانیشتن) پتر دهچیتته خانهی کورتیلله چیرۆک که پتر وهک
ئه زمونی نووسهرانی ئهمهريکا له بره ودايه.

خاتوو هيرمي

گی . دی . مۆپاسان

من شیتتی دونیای شیتته کانم، ئەوان جۆره بنیاده میتکن که له نیتو دونیایهکی پر له
خهونی سهیر و سهمه رهدا دهژین... جیهانیتکی سبیراوی و پر له ئهفسوون... جیهانیتک
که ئیمه پهی پین نابهین... ئا له ویدا ههر چیههکی لهسهر ئهم زهوییه دیویانه، ههموو ئهو
شیتانهی که ههزبان پین کردوو... ههرچیههکی که کردویانه... سه رله نوو و به خهیاڵ بۆ
ئەوان دهژیتتهوه... له جیهانیتک دوورو به دهر لهو یاساپانهی که دونیای ئیمه بهریتوه
دهبهن و یان بیرو هۆشی مرۆف یه خسیر دهکن.

بۆ ئەوان شتیک نییه ناوی مه حال پین، ههموو شتیک دهشی و دهپی، دونیای دیتو و
خیتو و جنۆکان دونیایه که ههیه، شته ههره ناسروشتی و له عهقل دوورهکان زۆر
ئاساییه و بهرجهستن.

مهنتیق: بهریه ستیتکی کۆن، عهقل: دیوارتکی کۆن، ههستی دروست: په رژیانی کۆنی
میشک... ئەمانه ههموو تیک دهشکین و وردوخاش دهین، به حوکمی خهیاڵ نامیتن و
له ناو دهچن... ههموو شتیک له نیتو جیهانی شیتته کاندا به رده لالو سه ربهست و نازاده،
رووهو دونیایهک که مهمله که تی فانتازیا و خهیاڵه و هیچ سنوور و دیوار و بهریهست و
تخووبتکی تیا نییه، له ویدا به باز و شهقاوی ئهفسانهیی به تاو مل دهتین پین ئهوهی
هیچ کۆسپ و تهگه ره بهک پیمان پین بگرین، بۆ ئەوان ههموو شتیک شیواوه، ههموو
شتیکیش دهشی بقه ومی. زۆر به ئاسانی و پین هیلاک بوون به سه ر ههموو
کاره ساتیکدا زال دهین، ههموو کۆسپتیک تهخت دهکن، به ههموو هه ورازتیکدا
سه رده که ون، به حوکمی خهیاڵ و به ته نهها مهیل و هه وه سیک گهر بیانه نوو دهبنه میر و
شازاده و ئیمپراتۆر، دهتوانن بینه خاوهنی ههموو گهنجینهکانی دنیا، ههموو شته
به به هاکانی ژیان، چی خۆشه تامی دهکن و دهیچیتن، دهتوانن بۆ ههمیشه به هیتن بن،
ههمیشه جوان و قه شهنگ، ههمیشه جحیل و لاوچاک... ههمیشه خۆشه و بست. له نیتو
ههموو بوونه و هرهکانی سه ر ئهم زهوییه ته نهها ئەوان شاد و به که یفن... چونک بۆ ئەوان
ئهم واقیعهی ئیمه چی تر بوونی نابین. من هه زده که م به نیتو بیرو خهیاڵیاندان سه فهر
بهکم، ورد بيمه وه پروانم وهک که سیک رووهو قوولایی خه رهندیک سه ر خوارکاته وه که
ههر خوا خۆی دهزانی گیتنهی چ چه میتک تیایدا که ف دهچین... که سیش نازانی له کویتوه

دئ و پرووه کوئ سهر هلده گری.

ولهی بۆ ئیمه چ که لکی ههیه سه ره سه ره ئه و خه رنده دا بگری که نه زانین ئه و چه مه که فچه پر له کوپوه سه رده کا و تیی ده کا ته وه کوئ. به هه ر حال ... ئه مه بیان به ته نه ها چه می که ... یه کی له و چه مانه ی که به نوپۆی نیوه پر خوره ی دئ... بینینی شیکی زۆر که مان فیر ده کا.

چوونه نیو می شکی ئه و شیتانه که لکی ئه و تووی نییه، چونکی له حه قیقه تدا، سه یرو سه مه ره ترین بیرو بۆ چوونیان ئه وه یه که ئیمه ش ده ر حال پیتی ئاشنا ده بین... ته نه ها له به ر ئه و سه به ره که عه قل حوکمی به سه ردا نه کردوون و کلبل دراین ئه و جۆگه له به ی که به پیچ و لوول ده روا بۆ به پیتی سه رسامین چونکه نازانین سه رچاوه که ی وا له کوئ. بیکومان پارچه به رد پیک له شوینی خۆی بله قی و بکه ویتنه ناوی به سه بۆ ئه وه ی گیزنه نه دروست بئ. ویرای ئه وه ش... هه موو شیتنه کان، تیکرا، سه رسامم ده کن، هه می شه هه ز ده کم بجمه وه لایان، به ده ست خۆم نییه و که مه ندکیشی نه یینییه کی زۆر ساده ی ئه و شیتانه م.

ولهی پۆزیکیان، چووم و سه رم دا له یه کی له شیتخانه کان، ئه و دکتۆره ی که له گه لمان بوو وتی: «وه ره... ئیستا به زمیکی زۆر سه یرت پیشان ده م».

پاشان ده رگای ژوو ریکی چکۆله ی کرده وه که ئافره تیکی ته مه ن چل سالی، هیتشا شوخ، له سه ر کورسییه کی باسکدار لیتی دانیش تبه وو، بئ ئه وه ی چا و بته روو کیتی له ئاوینه یه کی بچکۆله وه له ده م و چاوی خۆی ورد ده بۆ وه.

هه رکه ئیمه ی دی هه ستایه سه ره ی، پرووه ئه وه پیری ژوو ره که رای کرد تا ئه و سه ره پۆشه بیین که له سه ر کورسییه ک که وتبوو، ورد و په رۆشانه ده م و چاوی خۆی پین شارده وه، پاشان گه راپه وه، هه ر به سه ر له قاندرن وه لای سلا وه که ی ئیمه ی دایه وه.

پاشان ده کتۆره که پیتی وت: «ئه م به یانییه چۆنیت...؟»

ئافره ته که ئاخیکی قولی هه لکیشا.

«ئوه... نه خۆشم... دکتۆر... ئه م په لانه ی سه ر پرووم تا دئ خه راپتر ده بن».

پزیشکه ش به زمانی وه لای دایه وه وه ک بیهوئ قه ناعه تی پین بکا- «نا... نا... من دلنیات ده کم که به هه لده دا چوویت».

ئه م لیتی نزیک بۆ وه تا به چره وه پیتی بلتی: «نه خیر... من دلنیام، هه ر ئه م به یانییه ده په لای ترم ژمارد،

سځ دانه بیان له سه ر لاپرومه تی راسته م، چوار په له ش له سه ر لاپرومه تی چه م، سیبانی ش وا به سه ر نیو چه وانه. ئای که ترسناکه... ترسناک. ئیستا ناویرم خۆم به که س پیشان بده م... بگره کوره که شم... نا نه خیر... هه تا ئه ویش... هه زناکه م ببینی... ته وا و من لی بوومه وه... ئیتر به درپژایی ژیانم ده م و چاوم شیوا و... ناشیرین بووم... من تیا چووم».

خۆی به ردا په وه ناو کورسییه که و دایه پر مه ی گریان. پزیشکه که کورسییه کی راکیشا و له ته نیشتیه وه دانیشت، به ده نگیکی نه رم و نیان و بۆ دلنه وایی پیتی وت: «وه ره پیتیش... با سه یری که م... من دلنیات ده کم که هه یچ نییه. به یه ک تۆز گه رمی... هه ر به حال ئوتووی که م یه ک په له ی پتیه نامیتی».

بئ ئه وه ی ورته له ده می بیته ده ری سه ری با دا.

پزیشکه که ویستی ده ست بۆ سه ره پۆشه که ی به ری، که چی ئه م زۆر به توندی به هه ردوو ده ست سه ره پۆشه که ی گرت... به راده یه ک په نجه کانی سه ره پۆشه که یان کون به ده ر کرد.

پزیشکه که سه ره له نوئ ویستی رینمایی و دلنیای بکا ته وه.

«ئیستا... لیم وه ره پیتیش... تۆ چاک ده زانیت که من هه موو جار پیک ئه و په له ناشیرینه له سه ر رووت لاده به م... خۆت ده بیینی که من ده ستیم لی دا هه یچی پتیه نامیتی. گه ر پیشانی نه ده ی ناتوانم چاره ت بکه م».

له ژیر لیوه وه وتی: «پر به دل هه ز ده کم دیسانه وه سه یریکی بکه ی... به لای من ئه و پیاوه نا نام که له گه لتایه».

«ئه ویش هه ر پزیشکه، ده توانی له من چاکتر چاره به کت بۆ بدۆزیته وه»

پاشان سه ره پۆشه که ی لادا و رووی وه ده رکه وت، به لای ترس و شه رمی ئه وه ی که ده بیین وای کرد به رملی و تخوویی به خه ی کراسه که ی سوور هه لبگه ری. چاوه کانی داگرت، جارئ به راست و جارئ به چه پدا رووی وه رگیترا، ده بوست له نیگای ئیمه رابکات، زمانی ته ته له ی کرد و وتی: «ئوه... من خه فه ت ده خۆم و ده تلیمه وه که لیده گه پیم به م شتیه به ببین... ترسناکه... وانیه... ئاخۆ وانیه...؟»

به وه پیری سه رسامیه وه تیم روانی چونکه هه یچ عه بییکم به سه ر روخسارییه وه نه دی، نه په له یه ک، نه ماکیک، نه نیشانه یه ک، نه جئ برینیک.

رووی له من کرد و بئ ئه وه ی سه ر هه لبری، هیتشا چاوه کانی به ردا بۆ وه... پاشان پیتی وتم: «له کوره که مه وه تووشی ئه م ده رده بووم... ئاخ من به دیار ئه وه وه ئیشکم گرت

و چاوه دپیریم کرد، ئەوم نەجات دا و خۆم ئاوا شیتوام و ناشیرین بووم، من جوانی خۆم بە کورپە بەستە زمانە کەم بە خشی... ئی... ئەرکی خۆم بە جی هیتنا... ویژدانم ئارامە... ئەگەریش دەتلیتمەو ئەو هەر خوا دەزانن و بەس...!

پزیشکە کە فلچە بە کی باریک و ڕەنگ ناوی لە بەر باخەلی دەر هیتنا و پیتی وت: «لیم گەری... هەر ئیستا عیلاجی دەکەم».

ئافەتە کە لاروومەتی راستە ی درخست، ئەویش لە سەر خۆ و بە نەرمی فلچە کە ی پیتا هیتنا هەر وەک بلتی ڕەنگیک یان بۆیاغیکی ناسکی لە سەر پەرت کا، هەمان دەستور بۆ روومەتی چە پیشی، پاشان سەر چە ناگە، نیتوچەوانی، ئەوسا پڕ بە دەم وتی: ئەها سەیری... هیچی نەما... تەواو پاک بۆو».

ئاوینە کە ی بەرز کردووە، بۆ ماوێهە ک قوول لە سەر و سیمای خۆی روانی... دەپیشکە... کوشندە و جەرگ پراوە... کیتویانە میتشکی خۆی دەگوشی تا یەلە یەک، ماکیک بدۆزیتەو، پاشان هەناسە بە کی هەلکیشا: «نا... هیچی وا نەماوە بە روخسار مەو دیاری... زۆر سوپاس».

دکتۆر هەستایە سەری، پشتی لە ژنە کە کرد و منی پیش خۆی دا و کەوتە دوام... دەستبە جی دەرگا کە داخرا و رووی تیکردم: «هەر ئیستا چیرۆکی ترسناکی ئەو ژنەت بۆ دەگێرە مەو».

ناوی خانو «هیرمی» یە تا بلتی جوان بوو، بە ناز و عەبیبار دەبەها پیاوی گێرۆدە کردووە... دلێ بردوون و ئاوری نەداو تەو... شیتی بەزم و ڕەزم و خۆشی دونیایی بوو، جوانی تاکە قیبلە نوما و سەرمایە ی بوو... حەزی ئەو بوو خۆشی بەخش بێ، ژتیک کە بێ پەروا حەیاتیک چرو پڕو قەلە بالغی بوو.

هەمیشە لە دلەراو کیتی ئەو دا بوو تاسەر و هەردەم تەر و بری... روخساری خۆی لا بۆتە مەراقی شەو و ڕۆژی... هەردوو دەستی، ددانەکانی، هەر ئەندامیک لەشی کە دەستی بگات... هەموو دەم فیکر و خەیاڵی لای جوانییە کە ی خۆی بوو.

تەنیا مایەو خۆی وەک بێو ژتیک و لە گەل ئەو کورپە تاقانە یە، منالە گەورە کرا... وەک هەموو ئەو منالانە ی دایکیان ناشوفتە و دولبەرن. بە هەر حال دایکە کورپە تاقانە کە ی خۆش دەوێست.

کورپە گەورە بوو، دایکەش تا دەهات بە تەمە نتر... تۆ بلتی هەستی بەو ساتە جەرگەر کردبێ کە چاوه پیتی دەکرد... نازانم... ناخۆ ئەمیش وەک زۆری نافرە تانی دیکە

هەموو بە یانییە ک هەستاو تا لە ئاوینە کەووە سەعات دوا سەعات پروانیتە ئەو پیستە تەنکە ی، ساف و لووس... تەر پڕ، کەچی ئەو تەنە نوکە بەری هەردوو چاوانی چرچ و لۆچیان تی دەکەوێ، سەدەها خەتی باریک کە هیشتا بە تەواوی هەستیان بێ ناکرێ، بەلام لەو دەایە ڕۆژ دوا ڕۆژ چرچ و لۆچەکان زیاتر و ناشکراتر بوون... مانگ دوا ی مانگ... ناخۆ بینویە تی چۆن پترو پتر روخساری دەشیتوین، لە سەر خۆ و بێ بەزە بییانە هیرش دین، ئەو باریکە هیلە درێژانە ی تەوێلی دەکۆلن، ئەو تیرە مارانە ی دەکشین و هیچ سل ناکە نەو تۆ بلتی بەرگە ی ئەو نازارە ی گرتبێ، کە نازاریکی کوشندە و بیژەوەر...

نازاری ئاوینە گەورەکان، یان ئەو ئاوینە بچکۆلە و زوینیە ی دەست کە نەیتوانی لە سەر میتزە کە جیتی بەتلی، پاشان بە تەوورە بیسەو فریتی داو، هەر ئان و سات دیسانەو هەلی گرتۆتەو تا جاریکی دیکە سەیری روخساری خۆی بکاتەو تا نزیکتر جی دەست و شێواندنی بیژەوهری ڕۆژان و سالەکانی تەمەنی ببین... ڕۆژ و سالانی بێ هەلگرتو... تۆ بلتی ڕۆژی دە جارێ بلتی بیست جار دەرگای لە سەر خۆی دانەخستبێ، یا لە پڕ هاورێ و دەستە خوشکانی لە ژووری میوان جی هیشتوو بە ئەو ی تییان بگە یەنی، تەنیا جیتی هیشتون لە نیتوان ژاوه ژاوه و چەلتە چەلت، چۆتەو سەری... ژووری نووستنی خۆی و خڕ دەرگای لە سەر خۆی داخستوو، دیسانەو لەو شێوان و وێرانە یە سەر روخساری ورد بۆتەو، گۆشتی گەییو تا ڕادە ی گەنیو بوون... بێ ئومیدانە دیقە تی ئەو هیرشە بدا کە تا ئەو حەلەش بە ئاستەم و دەدەرکەوت و زووتر کەس نەبەدە توانی هیچ ببین... بەلام خۆی جەرگ پراوە دەرکی پێ دەکرد، زانیویە تی پیستین شێوان و وێرانە وا لە کوێ، یا کەلبە ی تیژی تەمەن توند گاز دەگرتە کوێ. هەلبەت ئاوینە کەش... ئاوینە ی چکۆلە و بازنە یی، ئاوینە ی چوارچێو زویەند رازی زۆر ترسناکی بە گۆیدا چرپاندوووە چونکی ئاوینە دەوێ، لەو دەچن پێ بکەن، سەرزەنشتی بکا و پیشبینی هەموو شتیک بکا کە دەقەومی... دەرد و درمی نیتو جەستە ی، نازاری کوشندە و بیژەوهری ڕۆحی کە دەبێ تا ڕۆژی مەرگی بەرگە ی بگرن... ئەو مەرگە ی بۆ ئەو دەبێ بە سەرفرازی.

تۆ بلتی سەرسام و شێواو کەوتیبیتە سەر ئەژنۆ و گریابن... تەختی تەوێلی لە زەوی دابێ، نوێژ لە سەر نوێژی بۆ خودا کردبێ... ئەو خودایە ی ئاوا بەندەکانی خۆی دەکوژی. جحیلیان پێ دەبەخشن تا پیری تالتر بێ، بەقەر ز شۆخیان پێ دەدا تا کتوپر لییان وەرگرتەو. تۆ بلتی نوێژی بۆ نەکردبێ و نەپاراییتەو تاکو ئەو شتە ی پێ ببەخشن کە

قەت بەكەسى نەبەخشیو، لیبی گەری تا رۆژانی عومری باقی هەر جوان و شوخ و تەری و بی و شکۆمەند بێ...؟ پاشان زانیویەتی هەموو هانا و تکایەک لەو هێزە شاراوە بێ هودوبە چونکی مل نادا و نابەخشی و ساڵ بە دواى ساڵ دەداتە دەم یەکدی... تۆ بلبی لەسەر فەرشی ژوورەکە لە حەژمە تانا تلی نەدابی، کەللەى بەمیزو کورسى و کەلوپەلی ئەو ژوورەدا نەدابی...؟ هاوار و قریشکەى ترسناک و بێ ئومیدی لە قورگیا نەتاسای...؟

دەبێ بەرگەى ئەو هەموو ئازارەى گرتیبی چونکی ئەو حەکایەتی ئەو مەرگەساتە بە کە پروی دابوو:

رۆژتیکیان (کە ئەوسا تەمەنى گەیشتبوو سببى و پینج سالان) کۆرەکەشى کە تەمەنى پانزە دەبوو کتوپر نەخۆش دەکەوێ.

کۆرەیان لە نێو پیتخەفی خۆیدا راکشانە. هەرچەندە پزیشکەکان نەیان دەتوانی بگەنە هیچ ئەنجامتیک و هۆی ئەو دەردە بزانی... تەببەتی درمەکەى. قەشەبەک کە مامۆستا و رابەرى بوو هەمیشە بەدیاریبەو ئەشکگر بوو... مەگەر بەرپەتەوت ئەگینا کنى چۆل نەدەکرد... کەچی خاتوو هێرمی تەنھا بەیانیان و ئیواران دەهات تا بزانی حالى چۆنە.

بەیانیبەکیان بەرۆبەو هاتبوو زەردەش لەسەر لیوانى... بۆن و بەرامەى پیاوی کاس دەکرد... هەر لەناو دەرگاگەو پرسیبوو:

«ئەرى بەراست جۆرچ چاکتر نەبوو...؟»

کۆرەى گەنج و کەلەگەت، سوور هەلگەراو، دەم و چاو ئاوساو... شەكەت و داھێزراوى دەست گرانەتا وەلامى داپەو: «بەلێ دایکە تۆزى چاکترم». بۆ ساتەوختى لەو ژوورى نووستنە ماتەل بوو «شوو شەى دەرمانەکانى هەلگێر و وەرگێر کرد... بەبێزەو وەریبەو لێج و لیبوی بەبەک دادا... پاشان کتوپر هەلێ داپە - «ئۆه... شتیکی زۆر گرنگم بێر چوو». هەر بەغار دەرپەری و لەدواى خۆبەو بۆن و بەرامەبەکی خۆشى جى هێشت... بۆن و بەرامى دواى خۆ شۆرین و ئارایش.

شەو بەجلی خەوتنەو و دەدەرگەوت... بەپەلەتر لەجاران چونکە هەمیشە دوا دەکەوت... تەنھا فریای ئەو کەوت پیرسى:

«ئەرى بەراست دکتۆرەکە چی وت...؟»

قەشەکە پیتی وت: «هێشتا دلبیا نیبە خانمەکەم».

بەلام ئیوارەبەکیان قەشە و وەلامى داپەو: «خانمەکەم کۆرەکەت ئاوەى

دەکردوو».

بەترسەو قریشکەبەک دەکا و دەردەپەری. بۆ بەیانى کاتى کارەکەرەکەى دیتە ژوورى هەست بەبۆنیکی کوشندەى شەکرى سووتا و دەکا... دەببێ خانمەکەى زەق زەق سەبرى دەکا و وەئایە، لە بێ خەویدا زەرد هەلگەراو، بەدەم ئازاریکەو لە حەژمەتان لەنێو پیتخەفەیدا هەلگەردەری.

هەرکە دەرگای لەسەر دەکاتەو خاتوو هێرمی دەپرسی:

«جۆرچ چۆنە...؟»

«ئۆه... خانمەکەم... ئیمرو پەرتیشانە...»

تا نیوەرۆ لەنێو پیتخەفەیدا ماو تەو، دوو هیلکەى بەچاوە خواردوو هەرۆک بلبی خۆى نەخۆش بێ، پاشان چۆتە دەرى و پروو لای دەرمانسازیک ملی ناو... پرسی بێ کردوو ئاخۆ چاکترین شتو چیبە بۆ بەرگری کردن لە پەتای ئاوە.

تا دەمەو نانى شپوان نەگەراو تەو، پاشان بەخۆ بەبەک بار شووشەى داوو دەرمان هاتۆتەو دەرگای لەسەر خۆى داخستوو، لە کەلەمووستى پیتبەو تا توقى سەر خۆى لەو شلە کیمیاویانە وەرداوە.

قەشەکەش لە موویەق چاوەری کردوو، هەر کە دایکە کابرای ببینو بەدەنگیکی پر لە سۆزەو هوارى کردوو:

«ها... چاکتر بوو...؟»

«ئۆه... نەخیر... چاکترى چی. دکتۆرەکە دەلێ: پەرتیشانە».

داوبەتە پرمەى گریان... غەمگین و نیگەران... نەیتوانبو هېچ بخوات.

رۆژى دواتر... سەرلەبەیانى ناروویەتى هەوالى تازەى بۆ بێ، هەوالیش تالتر لە جاران. بەدریایى ئەو رۆژە لە ژوورەکەى نەهاتۆتە دەرى، بەک دوو مقەلى چکۆلە بەدوو کەل ژوورەکیان قانگ داو... سەرەرای بۆنیکی کوشندە. وپرای ئەو هەش کارەکەرەکە راپگەیاندوو کە خانمەکەى بەدریایى ئەو ئیوارەبە ئالاندوو بێتى.

هەفتەبەکە تەواو ئاوا رابوردوو و هېچی نەکردوو... تەنھا ئەو نەبێ بۆ بەک دوو سەعات، وختى نیوەرۆ، هاتۆتە دەرى تا هەوا بەکەى پاک هەلمێت وای لى هات هەر سەعاتە و جارێک دەپرسی... کە هەوالى ناخۆشترى دەببست دەیدا بە پرمەى گریان.

سەرلەبەیانى رۆژى یازدەمین قەشەکە چوو ژوورەکەى، بەسەر و سیمایەکی زەرد و مردوانە، دانەنیش لەسەر ئەو کورسیبەى ژنە بۆی رەپیت کرد و وتی: «خانمەکەم

کورپه کت زور هیلکه و دهه وئ بتهینی» .

بازتیکى داوه و کهوتوته سهر چوک و قیزاندوویه تی:

«ئوه... خواجه گیان... ئوه... خواجه کهم ... ناتوانم... ناویرم... خواجه... خواجه فریام کهوه» .
قهشه که وتوویه تی- «خانم کهم ... پزیشکه که لیتی بی ئومیتده... جا له بهر ئوه جورچ
چاوه پرتته» . پاشان ده حال رژیشتوه .

دوای دوو سهعات کورپه کهی زانیویه تی مهرگ لیتی نزیک بۆته وه، دیسانه وه داوای
دایکی کردۆته وه، قهشه کهش گهراوه ته وه کن دایکه و بینبویه تی هیشتا وا له سهر چوک
... هیشتا ههر دهگری و له بهر خۆبه وه دیلئی و دهیلئته وه:

«ناکرئ ... ناکرئ ناتوانم... من زور ده ترسیم... ناتوانم...»

ویستی قه ناعه تی پت بکا و له و ژووره بیهیتته ده ری، ئه م ده یویست نه رمی بکا و
قایل بی... ئه ویش ملی نه ددها . له میانه ی ئه و بینه و بهرده یه هیستریا ده یگری... بی
دامرکانه وه... به دهم هیستریا وه ههر ده زریکیتی .

دهمه و ئیواره پزیشکه که ده گه پرتته وه، پتی ده لئین که ژنه له وه ده ترسی ئه و درده
بیگریته وه، بۆیه پرپار ددها که خۆی بجیتته کن دایکه و بیهیتتی، جا چ به خۆشی بی و
چ زورداره کی، دوا ی که یین و به یینیکی زور داد نادات، هه لده ستی و قۆلی ده گری تا
به زور بیبا ته لای کورپه که ی، دایکه توند وه ک قیرو بنیشت خۆی به ده رگا که وه ده فرسیتی
، وا خۆی پتوه گیر ده کا که مه حال بی هه نگاو پتک له وه ده رگایه دووری بخه نه وه . پاشان
که رایان پسکاند که وتوته سهر پیتلا وه کانی پزیشکه که و لیتی پارا وه ته وه، هانای بۆ
بردوه و خۆی به وه تا وانبار کرد که نه گریس و شه رانگیزه . بهرده و امیش ده گریا:

«ئوه... خواجه گیان نه مرئ... دکتور ... ده تۆ بلئی نامرئ تکات لی ده که م ... پتی بلئی
من زورم خۆش ده وئ... پتی بلئی ده یبه رستم» .

کورپه که له غه رغه ره ی مه رگدا بوو... ناو زینگی ددها ... زانی ته نه ها چند
ساته وه ختیکی که می له م دونیا یه دا ما وه، پارایه وه لییان قه ناعه ت به دایکی بکه ن که
ته نه ها مالئا وایی لی بکا . به رۆحیکی زور سه یر و نه یینی درکینه وه که ته نه ها مردوه کان
هه ستی بی ده کن، گه یشته حه قیقه تی ئه و حالته، ده رکی پی کرد و بگره پینسینی ...
پاشان وتی: «ئه گه ر له وه ده ترسی بیته ژووری... تکای لی بکه ن باهه ر له نا و
بالکۆنه که وه خۆم پیشان بدا، له و دیو په نجه ره که وه، هیچ نه بی سه یریکی ده که م و
به نیگایه ک مالئا وایی لی ده که م... مادامه کی نا هیلتی ماچی بکه م» .

پزیشکه که و کابرای قه شه دیسانه وه گه رانه وه لای ژنه که .

ههر دوو کیان پتییان را گه یاند: «ئیتستا پتویست نا کا بترسیت ... مادامه کی جامی
په نجه ره یه ک له نیتوان تۆ و کورپه کت دایه» .

رازی ده بی به وه ی چاویکی به کورپه که ی بکه وئ، سه ریو شیکى خسته سه سه ری و
ده ستی گه یانده شووشه یه کی پر له نه وشاتر، له نیتو تارمه که دا سی هه نگاوی نا، پاشان
کتویر به هه ردوو ده ست دهم و چاوی خۆی شارده وه و نالاندی: «نا... نا... قه ت ناویرم
سه یری که م... هه رگیز من زور خه جاله تم و شه رم له خۆ ده که م... زور ده ترسم
... نا... ناتوانم» .

ویستیان به زور رایکیشن، به لام به هه ردوو ده ست خۆی به شیشه کانه وه گرتبوو ... وا
زریکاندی که هه رچی خه لکی سه ر شه قامه که بوون رووه و بالکۆنه که سه ریان هه لپری .

کورپی نیوه مردوشی هه ر چاوه ری بوو، چاوی له په نجه ره که نه ده تروو کاند، چاوه ری...
چاوه ری... ده یویست تۆزی مه رگ دوا بخا و مۆله تیکی لی وه ریگری تا بۆ دوا جار بۆی
بکری سه یریکی ئه و دهم و چاوه خۆشه و یسته بکا، ئه و روخساره شیرینه... روخساری
جوان و موباره کی دایکی .

زۆری چاوه ری کرد و ... شه و داها ت، پاشان نا ئومیدانه رووی له دیواره که کرد و
جاریکی تر به زبان نه ها ته وه . به یانی که گزنگی دا ئه م لاشه یه کی سارد و سپ بوو .
رۆژی دواتر دایکه ش... نه دایکه ی جارن... شیتیکی په ته ری بوو .

سه رچاوه :

88 Short stories, Gue De Maupassant

لاشه‌کان

چیرۆکنووسی هیندی: کامتانات

ئه‌گەر کۆکین و پرڤه‌پرخی ناوه‌ختی هندی له نه‌خۆشه‌کان نه‌بووایه که دهم نا دهمیتک به‌زر ده‌بۆوه... قاوشه‌که زۆر خامۆش و بێ ده‌نگ بوو.

بۆ دواجار سه‌یری سه‌عاته‌که‌ی کرد. ده‌ی ده‌وێ بۆ دوو. گه‌یرفانه‌کانی خۆی بۆ کله‌یه‌کان پشکنی و پاشان چالا‌کانه هه‌ستایه‌وه سه‌ریی.

(سس‌ته‌ر) له‌سه‌ر مێزه‌که‌ی تر دانیش‌تێبوو، که‌وتبووه سه‌ر خۆتێندنه‌وه‌ی رۆمانی‌کی رۆمانتیکی. له‌ سس‌ته‌ره‌که نه‌زیک بۆوه و پیتی وت:

«ئه‌وا ده‌چمه کن دکتۆر گوجرال و هه‌ر ئیستاش ده‌گه‌ریمه‌وه.»

سس‌ته‌ره‌که لێی پرسی:

«ده‌گه‌ریتیه‌وه ئیتره؟»

«به‌لێ.»

یاخه‌ی پالتۆکه‌ی به‌رز کرده‌وه، هاته‌ ده‌ری و پرووه‌ پشستی قاوشه‌که‌ خزی و له‌وێوه‌ش به‌ره‌و تارمه‌که‌ی ته‌نیش‌ت. له‌ ده‌ره‌وه‌ش چیمه‌نی باخچه‌که و ده‌کو خزی مایه‌وه و ده‌ستی لێ نه‌درابوو، له‌وێه‌ر که‌ چیمه‌نه‌که‌ کۆتایی ده‌هات قاوشی لاشه‌ی مردووه‌کان بوو. به‌ ده‌سته‌چه‌پدا دارخورمایدیه‌که به‌رز هه‌لسابوو، گه‌لا زه‌رد و شیشه‌ شهنه‌ ئاسایان مانگی پروو به‌ته‌میان کردبوو باوه‌ش. له‌ په‌نجه‌ره‌کانی قاوشی وه‌رمه‌داره‌کانه‌وه پرووناکی ده‌رژایه‌ دونه‌ی ده‌ره‌وه. سه‌گه‌یک له‌نێو چیمه‌نه‌که‌ جریته‌بازی بوو، کلکی خسته‌بووه‌ نێو گه‌لی. بایه‌کی ساردیش هه‌لی کردبوو.

بۆ ماوه‌یه‌که وه‌ستا و به‌وه‌په‌ری له‌زه‌ته‌وه خۆی دایه‌ به‌ر شنه‌ بایه‌که. دیسانه‌وه سه‌یری سه‌عاته‌که‌ی کرد، دووباره‌ ده‌ستی گه‌یاندوه‌ کله‌یه‌کان و پرووه‌ قاوشی مردووه‌کان به‌بێده‌نگی که‌وته‌ری، بۆ ماوه‌یه‌که‌ی تر هه‌له‌سته‌یه‌کی کرد، سه‌یریکی ئه‌و ناوه‌ی کرد، ده‌رگای قاوشه‌که‌ی کرده‌وه و به‌په‌له‌ له‌سه‌ر خۆی دای خسته‌وه، به‌لام له‌نێوان درزی هه‌ردوو لاشیه‌کاندا به‌قه‌ده‌ که‌له‌موسیتیک که‌لێنیککی تی خست.

که‌ هاته‌وه سه‌رخۆی و هیمن بۆوه، له‌نێو ئه‌و قاوشه‌دا هه‌ستی به‌ بۆنیککی نااسایی کرد. له‌ نه‌زیکیه‌وه دوو لاشه‌ درێژکرا‌بوون و به‌خامیککی سه‌ی دایان پۆشیه‌بوون، تریفه‌ی

مانگ له‌ باکیشی قه‌د دیواره‌که‌وه ده‌پرژایه‌ ژووره‌وه و ده‌باریه‌ سه‌ر دهم و چاوی هه‌ردوو مردووه‌که، به‌لا‌بردی خامه‌کان... به‌سه‌ر لاشه‌کاندا خوار بۆوه و دیقه‌تی دهم و چاویانی دا. هه‌ردووکیان نه‌ترینه‌ بوون، یه‌کیکیانی ده‌ناسی، له‌سه‌ر قه‌ره‌وتله‌ی ژماره‌ حه‌قده‌ و له‌ قاوشی ده‌ست و قاچ شکاوه‌کان بوو. هه‌ر خۆی له‌ -خانا-ی بیست که‌ گوايه‌ به‌هه‌له‌ له‌باتی ده‌رزیه‌کی -دووسه‌دی- یه‌کیکی دوو هه‌زازی لێ داوه. لاشه‌که‌ی دیکه‌ی نه‌ده‌ناسیه‌وه. هه‌ر چۆنێ بێ... بۆ ماوه‌یه‌که سه‌یری هه‌ردووکیانی کرد و پاشان پروویانی داپۆشیه‌وه. وه‌لێ نه‌یتوانی دلتیا بێ له‌وه‌ی ئاخۆ بۆنه‌که‌ هی لاشه‌کانه‌ یان ئاو و هه‌وای قاوشه‌که‌ خۆیه‌تی.

له‌ که‌لێنی ده‌رگا‌که‌وه سه‌یریکی ده‌ره‌وه‌ی کرد، ئه‌میس‌تا مانگ گه‌یشته‌بووه ئاستی دارخورما‌که‌ و تریفه‌ی کزی ده‌رژایه‌ سه‌ر پانتایی هه‌موو چیمه‌نه‌که. دووباره‌ سه‌یری سه‌عاته‌که‌ی کرده‌وه. میلی سه‌عات له‌ دوو تیتیه‌ریبوو. ته‌واوی ئۆقره‌ی له‌به‌ر برا. پاشان له‌په‌رینه‌ی له‌ قاوشی وه‌رمه‌داره‌کانه‌وه... ده‌هات. ئه‌و له‌ جیتی خۆیه‌وه دلی داخوری. ئیستایه‌ گه‌یشته‌ ئاستی په‌رژینی چیمه‌نه‌که و راست پرووه‌ قاوشی مردووه‌کان ده‌هات بێ ئه‌وه‌ی سه‌یری راست و چه‌پی خۆی بکات. ئه‌و هه‌یشتا هه‌ر مت و بێ جووله‌ وه‌ستابوو سه‌یری ده‌کرد.

که‌ ژنه‌که‌ پرووه‌پرووی قاوشی لاشه‌کان بۆوه، ئه‌و که‌لێنه‌که‌ی زیاتر کرد. به‌لام ژنه‌ بۆ دلتیایی له‌ژێر تارما‌که‌دا وه‌ستا و سه‌یریکی داوه‌ی کرد. ئه‌و که‌لێنه‌که‌ی گه‌وره‌تر کرد و ئافره‌ته‌که‌ی بۆ ژووره‌وه قوت دا... پاشان ده‌رگا‌که‌ی داخست و شیشی دا.

بۆ چه‌ند ساتیک هه‌ردووکیان بێده‌نگ وه‌ستان و مه‌ته‌قیان نه‌کرد، پاشان ئافره‌ته‌که‌ به‌ -ساری (١)- یه‌که‌ی به‌ری لووتی خۆی گرت و پرسی:

«ئه‌ری ئه‌وه لاشه‌ نییه‌؟»

«به‌لێ... دوو لاشه‌یه...» ئه‌مه‌ی وت و خۆی لێ نه‌زیک خسته‌وه و باوه‌شی بۆ کرده‌وه و رای کیشا. له‌سه‌رخۆ و نه‌رم نه‌رم ده‌ستی به‌سه‌ر پشت و که‌مه‌ر و که‌فه‌لیدا ده‌خشاندا، بلووزه‌که‌ی له‌به‌ر کرده‌وه و هه‌ستی به‌خه‌ری و توندیی ژێر سووتیانه‌که‌ی کرد. ئیستایه‌ خه‌ریک بوو ئه‌و سووتیان‌ه‌ی بۆ ده‌کرده‌وه.

به‌ناگادارییه‌وه پیتی وت:

«به‌لام با خه‌یرا بێن.»

توندتر گرتیه‌یه‌ باوه‌ش و وتی:

«مه ترسه كهس بهم بهرده دا نايهت.»

«تو ناتواني دنيا بيت.»

كهوتنه چرپه. پاشان پالتوكه‌ي داكهنه، له لاته نيشتيك داينا، داواي لي كرد له سهر زه وييه كه رابكشي. به چرپه وه پي و ت:

«ههر ليتره ... له جيوه رابكشي.»

«نا... ههروه كو خومان.»

به پي داگرتنيكه وه وتي:

«ئاي... ده دانيشه.»

«چوه... حهز ناكه م.»

«بو؟!»

«تو نازاني ئيره چهنه پيسه.»

«به لام ئه م زه وييه هه موو روتنيك ده شورئ.»

«نا... ناتوانم.»

چاوه كانی به ژوره كه دا ده سووران و ده گه ران تا كهوتنه سهر لاشه مردوه كان. خامي

سپي سهر لاشه به كي رابكشا و وه كو پيشنيارنيك وتي:

«ئهم پارچه خامه راده خه بن.»

«به لام تو نازاني ئه م كابرابه چ نه خوشبهيه كي هه بووه.»

ئيسا ده م و چاوي كابران مردوو به ته واوه تي كه وتبووه بهر تريفه ي مانگه شه و.

«با ده زانم ... شوينيكي شكابوو... بهس.»

ئهمه ي وت و پارچه خامه كه ي له سهر زه وييه كه راخت، دهستي گرت و له ته نيشت

خوي داينيشاندا. ئافره ته كه راكشا... ئا ئيسا هيچ بو نيك نه ما.

پياوه كه ش له گه ل به كيك له لاشه كاندا كه وتبوونه به رانبهر، ده يتواني به پرووني و

ئاشكرا دم و چاوي بييني، ههروه ها چاوه نيمچه داخراوه كانی، ددانه درشت و

زه رده كانی كه له نيوان هه ردو ليويه وه وه ده ركه وتبون. چاوه بي مانا و مردوه كانی.

ههروه ك بلتي له به رد دا تاشرابن، دهسته كانيشي راست و چه پ كه وتبوونه سهر سينه ي،

سهر و پرچي تو زواي له ژير خامه كه وه ديار بوو.

هه مووي دوو تا سي ده قيقه ي پي چوو، كه چي هه ر به سه رييه وه بوو. دواچار

ئافره ته كه پي و ت: «ههسته وه» ئه ويش هه ستايه وه. ئافره ته كه ش هه ستايه وه و قوچي كه كانی سوو تيانه كه ي داده خست. به لام له و كاته ي كه هه ستايه وه... بو جاري دوو دم كابران به ره و لاي خوي راي كيشا. پاشان ئه ويش قولي له پالتوكه هه لكيشا. ژنه كه ش بلورزه كه ي له بهر كرد و قوچي كه كانی داخست، پاشان قه ده كانی سارييه كه ي به جوانی خسته وه سهر به كدي. بوني قاوشه كه بو دووباره لوولي دانه وه.

پاشان ژنه كه وتي:

«له وه ده چي لاشه كه بوگه ن بكا.»

«له وه ده چي.» كابران قسه ي ئافره ته كه ي په سه ند كرد و سه يريشي ده كرد كه خه ريكي

چاگردني سارييه كه ي بوو. پياوه كه لتي پرسى:

«ده توانم ئيسا ده رگا كه بكه مه وه؟»

«ده تواني... به لام به ئاگادارييه وه... وريابه.»

زور به هپواشي ده رگا كه ي هينا يه خواره وه، له سه رخو... به هيمنييه وه سه يرتيكي

ده ره وه ي كرد. گلويي قاوشي وه ره مداره كان داگيرسابوو. مانگيش له سه رتويي

دارخورماكه هيشا به رز و به رزتر ده بووه.

ژنه كه پي و ت:

«با يه كم جار من بچمه ده ره وه.»

«باشه.» له گه ل پيشنياره كه ي ريكه وت و ده رگا كه ي بو كرد وه، به لام نه ك

به ته واوه تي.

بي هه ست و خوست بو ده ره وه هه نگاوي نا.

ژنه به قه راغ په رژينه كه دا و رووه قاوشه كه ي كه وته ري.

پياوه كه بو ماويه ك له ناو ده رگا كه دا مايه وه. پاشان ئه ويش چوه ده ره وه، ده رگا كه ي

داخست و مي زيكي به ديواره كه دا كرد. دواي مي زكرده كه... ئه ويش رووه قاوشه كه ي

ملي نا.

كه گه يشته ژير تارمه كه جگه ره به كي داگيرساندا، سه عات دوو و بيست ده قيقه بوو.

هه ر به رتوه... دهستي گه يانده پاشه لي و تو زده كه ي داده ته كاندا. پاشان لچ و لتيوي

پالتوكه ي داوه شاندا، پيش ئه وه ي بچي ته ناو قاوشه كه... په نجه كانی به كه ليتي قري

داهيتا تا وه كو خوي لي بيته وه.

سه سته ره كه له سه ر كورسييه كه ي خوي نه مابوو. سه يرتيكي ده وروبه ري خوي كرد. له

هیچ شوینیک دیار نه مابوو. نه خوشی قهره ویتله ی ژماره سین به ناگابوو. له نیسو جیگا به که ی هه ستایه وه تا ناو بخواته وه... له م کاته دا... له م سه بری کارای نه خوشی ده کرد. پاش ناو خوار نه وه که په رداخه که ی دانایه وه و خزایه وه ناو جیگا که ی خوی.

هاته وه سهر میزه که، کلیلی قاوشی مردووه کانی دهرهینا و خستییه ناو چه کمه جه که. پاشان چووه ناو همامه که و خوی شوری، قژی داهینا، پالتوکه ی کرده بهر، دیسانه وه توژی لی داته کاند، دهستیکی به پانتوله که داهینا و ویستی لوچ و گه چله کانی چا بکا، گه رایه وه سهر میزه که و دانیشته.

نا له م کاته دا سسته ره که گه رایه وه.

«ناخو له کوئی بووه؟» بیری له م پرسیاره کرده وه، به لام نه پیرسی. له جیاتنی نه وه له کورسییه که هاته خواره وه و قاچی له زوپاکه نزیب خسته وه، جگه ره یه کی داگیرساند.

سسته ره که به نیازی خوشورین هه ستایه وه و رووه همامه که ملی نا.

له کتیبی

Hindi Short Stories, Edited by Shrawan Kumar, 1970- Jaico Publishing House, Bombay

په راویز:

۱- ساری: جوړه کراسیکی هیندییه و تاییه ت به ثافره ته.

تیبینی: له سهر ژبانی نه م نووسره هیچم ده ست نه که وت.

دیگران- ی خرمم که په وانسیژه

ولیه م سارویان

* بیست سال له مه و بهر، له دؤلی «سان جوکن»، لای هممو ئه رمه نییه که خوتبه دان کارتیکی فرمه زن بوو، نهک هه ر نه وه... بگره گه لی پیرۆز که وتیوه، ده توانین بلین تاکه هونه ریک بووه. له سه دا نه وه د و دووی باخه وان و په زه وانی ده و روبه ری ناوچه ی (فریزنۆ) به پیی سهر ژمیتریکی دروست له و پروایه دا بوون که نه گه ر پیایو تیک بتوانی به په وانی خوتبه بدا دیاره که ره وانیتیکی رو شنبیره. دوی نه وه هممو سال و عه وامه وای بو ده چم که خوتبه دان نه وه به ها زوره ی نه ده بوو نه گه ر باخه وان و په زه وانه کان خویان وای بده م و پل نه بوونایه، وای شهرمن و قسه نه زان، که له هیچه ده شله ژان... بو به تا سهر ئیستقان به هممو په وانیتیکی سهر جاده و لاکولان سهر سام ده بوون، نه وانه ی سوکوکی ده چونه سهر تاقیک یا سه کو به ک، به خویان و به چاویلکه ی راگیر سهر لووتیان وه، تاوئی له سه عاتی بهر باخه لیان راده مان، به و په ری نه ده به وه ده کوکین... پاشان هیمنانه و له سه رخو دهنگیان لی هله دهری، تا دواجا به نه ره نه ر چی جوتیار و پالهی نه و ناوه هه بوون ده تاسان- تاسانیکی واکه تیبه گن نه وه ی قسه یان بو ده کا تا بلتی خوتنه وار و رو شنبیره.

چ زبانیکه...! چ هیزیکه...! چ عه قل و حیکمه تیکه...! چ هاوار و هه لایه کی به هیه ته...! جوتیاره کان ناوا له نیو خویاندا ده که وتنه مقومقو.

جوتیاران راهات بوون هه ر جاره له یه کی له ژیرزه مینه کانی نه و سین کلنسیایه ی شار کو بینه وه، یان له و هۆله گشتیانه ی ئیره و نه وئی، سه دای خوتبه سامیک ی وای ده خسته دلایانه وه که بله رزن، چاوانیان وشک نه ده کرده وه، فنه فن لووتیان ده سری، نان و سات ده که وتنه ژیر سیحری خوتبه و له په لوپو ده که وتن. به راده یه ک چی پاره ی له باخه لیان دابوو ده یانیه خشییه وه. له هه ندی بو نه دا... به تاییه تی که مه سه له که زور پیویست بوایه بو به خشینی پاره ی زیاتر... ده بوایه جوتیارانی خیرخواز و به خشنده هه ره که وه له جی خویه وه هه ستایه سه ری و به ده نگیکی بهرز شاباشی بگرده یه... شاباش... شاباش... «په نجا سینت» [مگیردش قه سابیان] شاباش، ئاراکسی ژنی، هه رسه کوره که ی، گورگن شاباش، سیراک، کو ماس- یش شاباش، نه وسا له نیو هاره ی چه پله ریزانه دا که سه ربانی هۆله که هه لبرگی داده نیشتته وه، نهک له بهر خاتری نه و پاره یه ی که

به خشراوه... به لکو دوو به شی له بهر هه بیه تی ئه و شاباش و خوتیه جوانه... له بهر شکۆ و پیرۆزی ئه و ناوه دیرینه ی سام و خۆشی ده خاته دلّه وه: مگێردش، ئاراکسی، گورگن، سیراک، تۆماس.

له نێو هه لانی خوتیه و شاباشی پاره دا جوتیاران ده که وتنه سه ر به زمی پشپشکریتی به کدی. گه ر جوتیاریک وه ک پیاو هه لنه ستایه و شاباشی نه کردایه - نای... وای له حالی... ئه و هه له وای له خۆی به سته زمان و مل که چی...! چ شووره ییبه نه پاره ت هه بی و نه ئه و دلّه گه رمه که وات لی بکا ئازایانه هه ستیت و تارمایی ترس له و رۆحه ت دامالی. له سۆنگه ی ئه م پشپشکریتیبه وه گه ر جوتیاریک نه یوانیبت شتی پاره بیه خستی (گه رچی له دلّه وه به قه ده دونیا په ک هزی کردی) ده بوایه هه موو سالییک چه ند جاریک ئاوا کزۆله و غه رقی شووره یی له شوینی خۆی دانیش. وه لی دوا جار که رۆژگار ده گۆرا و گوزهرانی مامه ی جوتیار خۆشتر هه لده سوورا... ئه وسا به رزه پی راست ده بۆوه و سه رگه رمانه به هه رچوار ده وری خۆیدا ده پروانی و پر به هۆله که دهینه راند... شاباش... شاباش. ته واو رۆژانی نه بوونی و برسیبه تی گوزه شت... ئیتر خه لکی شاره دلگیره که ی «دیکران» ئاسووده و به خسته وه رن- شاباش... هه ر پینج برایانی «په مه لۆن» شاباش... شاباش بیست و پینج سینت شاباش... ئه وسا سه ره به رزانه ده چۆه مانی... به دلگی پر له گوپ و تینه وه... تا ئه و په ری شکۆداری. هه ژاری...؟ رۆژانی زوو... به ئی... به لām ته واو... به سه رچوو. (ئه وسا هه ر پینج برای زه به للاح و که له که ویت به شانازیبه وه لیکدی ده پروان، شانازی پینج رۆله ی بنه ماله یه ک، دیاره که به چ سۆزیک خۆشه وه کوره کانیان وه پیتش خۆیان ده دن... سۆزیک سهری رۆژه لانیانه، سۆزیک که ده رنه نجامی خۆشیه ک بی... خۆشی ئه وه ی که چی تر له به رچاوی خه لکی هاو زبان و هاو خوتین به سووک سه ر ناکرین.)

به هه ر حال... که س له و جوتیاره به خته وه تر نه بوو که دهیدی کوره که ی له قوتابخانه، یان کلنسا، یان له سه رانیکا... یا هه ر شوینییک بلوایه بیتوانیا به له به رده می خه لکی ریک و ره وان قسه بکا... خوتیه بدا.

رۆله ی من...! کابرای جوتیار به دم هاواره وه رووی له باوکی خۆی ده کرد ته مه نی له هه شتا و هه شت تیبه ریوه: گوئی بگه... گوئی لی بگه... ئه وه «قاهان» ی کورمه... سهیری باوکه... سهیری کوره زا که ی خۆت... ته نها یازده سالی ته مه نه... ئه وه تا بیینه وا قسه له سه ر «ئاورویا» ده کا.

ئه وسا با پیره به سه رسامیه وه سه ری راده وه شان و عاجباتی لی ده هات... مه سه له

چییه؟ منالیک یازده سالان ئاوا خۆی سه غله ت بکا و ئاواش زۆرزان بی... به راده په ک که قسه له سه ر ئاورویا بکا. ره نگه پیره هه ر نه زانی ئاورویا که وتۆته کوته، گه رچی ئه م شاری «هاقر» ی له فه رنه سا بینیه... ئه و جار به بو که سه فه ری ئه مریکای له به ربوو. له وه ده چی «هاقر» ی بی... له وه ده چی. «ئیتروپا»... به لām بۆ وا کتوپر... ئاخۆ بۆ ده بی ئه و هه تیه قسه له سه ر «هاقر» ی بکا... چی وای له و مناله کردوه ئاوا ده مارگیر و شیتانه بشیرینی...؟ ئاخ... پیره میترد له ژیره وه ده میتنی... دیاره مه سه له که له وه ئالۆزتره من تیی بگه م. هیچم نایه ته وه یاد... خۆ شاریکی زۆر خۆشی گوئی ده ربا بوو... سبخاخ له پا پۆر و گه می.

ژنانیش تیکرا سه رسام و شاگه شکه ده بوون... به تاییه تی دایکانی ئه و منالانه، ئه م له و دیکه ی ده پروانی و سه ری راده وه شان، هه ر دوا ی ده ده قیقه له خوتیه ی مناله که... ئه و خوتیه یه ی ژنان هیچی لی حالی نه ده بوون چونکی به ئینگلیزی بوو... هه ر هه موویان سۆزیک و دایده گرتن که زۆر شیرین... کپ و بی دنگ فرمیسیکیان بۆ رانه ده گیرا... چونکی تا بلتی سه ر و سه مه ره بوو- به کیکی وه ک «بیرجی» بچکۆل که تا دوینی منالیک ساوا و دوو وشه ی ئه رمه نی نه ده زانی، ئه وه ئینگلیزی هه ر هیچ، که چی ئیمرۆ چۆنه سه ر سه کۆیه ک و قسان ده کا، بال فش ده کاته وه، خۆی با ده دا و په نجه راده وه شین... به هه ر چوار لادا ده خولیتته وه و هه ر به و په نجه یه ئامازه ی بنمیچ ده کا، تاوی رۆژئاوا، تاوی باشوور، باکوور... جارواریش ده بخاته وه سه ر دلی.

چار نه بوو... له نێو ئه م هه لئایه دا ده بوایه بنه ماله ی «کارۆلیان» یش ره وان بیتی خۆیان هه بی، هه رچه نه ده پیره ی ده مرستی بنه ماله که هه ر به کیکی له وانه به گه مره و ته له که باز له قه له م ده دا.

کاتی پیاویکی چکۆله و گرگن ده بینیت، چاوتلکه له چاو، له ناو هه ناوییه وه قسه ده ردین... با من پیتی راگه یه نم که ئه م کابرایه یان که ره یان درۆزنه...!

پیره میترد هه میشه به بیستنی هه ر خوتیه په ک بی پشو بوو، با ئه و خوتیه یه ش زۆر راسته وخۆ به بابته تیکه وه په یوه ندیدار بووی، عه بیی ئه م ئه وه بوو ده یویست له و شتانه بگات که نایانزانی... ئاخ خۆ خه لکی نابی هه ر بۆ قسه... قسان بکا، ده چوو هه موو کۆر و کۆبوونه یه ک... به لām هه میشه له وسه ر په ست و درۆنگ ده هاته وه. هه ر په کی له و ره وان بیتیانه له دم و چاوی پیره ورد ده بۆوه تا تیبگا ئاخۆ بایی چه ند پیره میترد سه غله ت و بیزاره... که ده یاندى له ژیره وه لیتی ده جووتی و نه فره ت ده بارینت یه که سه ر هیمن و هیتور ده بوونه وه، ئه م جار ده یان هه ولیان ده دا قسه ی به سه روه به ر بکن، یاخود گه ر

بلوایه له لاهو په تهنیا قسه بیان له گه ل بگردایه نهوسا حالې ده بون که چهند سووک سه بری کردون و به گه مژده له قه ل هم داون، هه ولیان ددها به هات و هاوارتکی زورتر... به نره نره مامه ی بیره رایې بگهن، خو ده بوو جارو باریش تیک بگیرین... نیمه چاک ده زانین که هندی کس له نیو خو ماندا گالته مان پین ده کهن، هه ول و ته قه ل لمان به سووک ده زانن، که سانیک له هیچه خو پف ددهن و هه به خه یال خو یان به شکو دارتر ده زانن... نیمه ش به گپله پیاو... به لام هه همیشه نه وه نهو خاچه په که ده بی خو مان هه لی بگرین...

تا لیره دا پیره میترد دست به سهری کوره کانی خویدا ده هینن، کورانی پیره ش دست به سهری کوره کانی خویدا... هه هه موو تیکرا ده که ونه سیخورمه و ثانی شک لیکدان، ژنانیش لیکدی راده میتن... نهوسا هه هه موو تیکرا... گه وره و بچو وکی بنه مالیه «گاروخلانین» که سبی و ههوت تا سبی و ههشت کس ده بن به رزه پین هه لده ستان و ده چنه درن، پیره میتردیش به چاو تکی شهرانی له جوو تیاره به سته زمانه کان ورد ده پیتته وه و هه لی دده اتن: «نه وه تا هه هه که سه و خاچی خو ی به سهر مله وه... به لالا با بوژین...»

سهره رای نهو هه موو به زمه ش، من ده لیم، چاره نه بوو. هه ده بوو ایه بنه مالیه گاروخلانین-یش ره وان بیژی خو ی هه بی. شتیکی باوه و ویستی هه موو خه لکیه، خو چهند که سیکي نهو بنه مالیه بینیان که مه سه له زه رو وره و ده بی نه وانیش خو یان تا قی بکه نه وه تا به هه موو که سیکي بسه میتن که نهو خیله ش له ره وان بیژی به ش نین... چی...؟ راستی... گه خو له خوا نه که یین... هه یان بووه.

له هه موو بنه مالیه که ی گاروخلانین-یش «دیکران» ی بچکول بوو به ره وان بیژیان... دووه مین کوری زوراب-ی مام، که ناگری شه ر کورژایه وه ته مه نی له نو سال تینه په ریو، سالی له من منالتر بوو... به لام نه ونده گرگن و بچکوله بوو که من هیچ حیسابیکم بو نه ده کرد. هه له سهره تا وه دیار بوو که نهو ناموزایه م منالیکي زیت و زیره که، له چاو نهو ته مه نه شتیکی ده زانی، شتیکی با که میش بی... به لام سه نگی و راسته قینه، واشی ده زانی ننگ و شووره بییه نه وه ی ده زانی له دهره وه سوالی بو بکه ی-ی نک هه نهو مناله، بگره هه موو بنه مالیه که له باوو با پیرانه وه بو یان ما بووه، بو چنده بن سده ده چوو هه رچی عه قل و حیکمه ت هه بوو خو رسک و له نیو خو یانه وه فیتری ده بون، پیره میترد همیشه شانازی به وه ده کرد که هه موو یه کیک له بنه مالیه «گاروخلانین» به نه نا نیگا به ک ده توانن پیاو خه راپ بنا سیتته وه، هه به سه لیه یه

جوان و دروستی خویشی ده زانی چو مامه له ی له گه لدا بکا.

هه همیشه پیره میترد نه م قسه یه ی دووباره ده کرده وه گه سهرت کرد پیاو تیک رووی راستی خو ی ده شانریته وه و دهمامکی به ستوه... لیم گه ری پیتی راگه یه نم که نه م جوړه زه لامه قه ت باشی پین نالین... ده بی دز بی یان سیخور، شتیکی تر... گه ر پیاو تیک بیننی به چاو پیتی دهویت: «براکه م... من برای تو م.» نهو کاته ناگات له خو ت بین چونکی نه وه بزانه که نهو زه لامه له پشته وه چه قوی شارو ته وه.

تا بهو چه شنه هه ر له منالییه وه رینمایي ده کران، گو ییان پر ده کردن، جا بو یه ناسایی بوو ژماره یه کی زوری بنه مالیه «گاروخلانین» به حیکمه تی پیره دونیا و خه لکه سه بر و سه مه ره که ی فرچکیان خو ارد بی.

به هه ر حال... تا که که سیک له و بنه مالیه که نه هاته ژیر بار دیکران-ی ناموزام بوو، نهو کوره کرمی کتیبان بوو... خوینه رتکی بی هاوتا، پیره میترد به هیچ جوړیک حسیبی بو نه ده کرد مادامه کي به دلی پیره نییه و هیشتا هیچی نهو تو فیتر نه بووه... نه گینا خو خه لکی دیکه ش ده خویننه وه، سه باره ت به - دیکران-یش پیره میترد هیشتا هیچی به هیچ نه کردوه، به پیچه وانوه، تا دئ بی فامتر ده بی، تا دوا جار که ته مه نی بوو به یازده سال به پیره یان راگه یاند که دیکران یه کیکه له قوتابییه هه ره دیاره کان، مایه ی شانازی گشت ماموستا کانه، یه کیکه ش له بلیمه تترین ره وان بیژی نیو خه لک و عوام. پیره میترد که نه م قسانه ی له دایکی کورپژگه که بیست له سهر جی و بالینگانی به ر هه یوانه که که راکش بوو رووی له دیواره که کرد و مراندی- «خه راپتر له پاشتر... ره نج به خه ساره... چی نهو مناله ی وا ده ستخه ر کرد؟».

دایکه تی هه لچو وه: «بوچی...؟ نهو کورده ی من له هه موو قوتابخانه که هاوتای نییه.»

پیره میترد هه ستایه وه و هه لی دایه: «که ده بیستیت منالیکي یازده سالان له نیو پینج سه د منالدا... له گشتیان بلیمه تتره... زور گو تی مه درن... پاشان له راهی خوا نه م له چیدا بلیمه ته...؟ یازده سالانه... و نییه... نیتر بلیمه تی چی...؟ پاشان پیم نالیی منالیکي و بو خو ی بار کردوه و ده یه وی خو ی بکا به سووری به ر له شکر...؟ تو دایکیکي هه ژار و به سته زمانیت... ده بی وات پین بلیم... نهو مناله به سته زمانه ت له و ژوره وه درن و با روو بکاته نیو کیلگه و باخ و بیستان، لپی گه ری با له گه ل خزمانی دیکه ی فیتری مه له بی... نهو قوریه سه ره تا نیستاش نازانی پیتکه نی... که چی

توش بهم نیوه‌رۆیه هاتوویت تا پیم بلتی کوره‌کهت بلیمه‌ته... جوانه. ده ههسته برۆ دهی.

سه‌ره‌رای هه‌موو شتیکیش ده‌توانم بلتیم کوره‌که رۆژ به‌رۆژ نه‌به‌زانه هه‌نگاوی چوستی ده‌نا، شه‌وو‌رۆژ لاپه‌ره‌ی کتیبه‌کانی هه‌لده‌دایه‌وه، نه‌یه‌کشه‌موان و نه‌له‌ رۆژانی پشووشدا وچان و سه‌ره‌وتنی بۆ نه‌بوو... هه‌تا له‌ سه‌یرانانیش... تا دواچار وای لێ هات چاوتیلکه‌یه‌ک له‌سه‌ر لووتی بچه‌قینتی. دیمه‌نی منالیککی وای به‌ خۆو به‌ چاوتیلکه‌وه ته‌واوی نابه‌جی بوو... وای لێ هات که هه‌ر جاره‌ی خزم و خوئی کۆ ده‌بوونه‌وه پیره‌میترد چاوی ده‌گێرا و کوره‌که‌ی بانگ ده‌کرد و ده‌پراندا- «ئهی خودا... فه‌یله‌سووفه‌... جوانه‌... تا هه‌تیو تا ئیره‌ وه‌ره‌...»

کوره‌ هه‌لده‌ستایه‌وه سه‌رپێ و له‌به‌رده‌می پیره‌میترد راده‌وه‌ستا. ئه‌وسا پیره‌میترد هه‌لی ده‌دایه‌- «چاکه‌ ده‌لێن کتیبان ده‌خوینیته‌وه، ئه‌مه‌یان جوانه‌... ئیستا تۆ ته‌مه‌نت یازده‌ ساڵه‌... بۆ ئه‌وه‌شیان هه‌قه‌ سوپاسی خوا بکه‌ین. ده‌ باشه‌... ئیستاکی پیم بلتی- تۆ چی ده‌زانیت...؟ چیه‌ ئه‌وه‌ی که فیری بویت...؟»

کوریژکه‌کش و اولامی ده‌دایه‌وه: «من ناتوانم به‌ ئه‌رمه‌نی تیت گه‌یه‌نم...»

«ئاوا... تینگه‌یشتم... ده‌ باشه‌. گه‌ر وایه‌ به‌ ئینگلیزی تیت گه‌یه‌نه‌...»

ئا لیره‌وه هه‌موو شتیکی جوان ده‌هاته‌ پیتشی. ئا ئه‌و ئامۆزایه‌ چکۆله‌م، ته‌مه‌ن یازده‌ ساڵ، ده‌می هه‌لده‌تینایه‌وه و ره‌وانبیتزان له‌ ده‌یه‌ها شتی سه‌ه‌رو سه‌مه‌ره‌ ده‌دوا... ئه‌و شتانه‌ی که له‌ کتیبه‌کانه‌وه هه‌لی ده‌هینجا... راستی له‌ عاجباتی دنیا ده‌دوا... زۆری ده‌زانی. ده‌یه‌ها بۆنه‌و به‌روار، بنه‌ماو هۆکاره‌کان، ناوی بێ شومار... هه‌موو جینگه‌ و شوینه‌واره‌کان... هه‌موو ئه‌و ئاکام و ده‌ره‌نجامانه‌ی پیتشیی ده‌کردن.

هێمن و جوان... غه‌مگینه‌ ده‌دوا.

که‌چی پیره‌میترد کتوپر قسه‌ی به‌ کوریژکه‌که ده‌پری و هاواری ده‌کرد: «ئه‌وه‌ تۆ چیت... تووتیت... خۆ تووتی نیت...؟»

وێرای ئه‌وه‌ش وه‌ک من بزنام پیره‌میترد خۆشی لێ ده‌هات که ده‌یدی بنه‌ماله‌ی «گارۆخلانیان» عاجباتییه‌کی وای ناوه‌ته‌وه. کتیب خوتین و بگره‌ ره‌وانبیتزه‌کانیش گیله‌پیاو بوون- به‌لام به‌هیچ کلۆجیک کتیب خوتین و ره‌وانبیتزه‌که‌ی ئیتمه‌ ئه‌وه‌نده‌ بێ نمود نه‌بوو... سووک نه‌ده‌هاته‌ مه‌یدانی. هه‌ر چۆنیک بێ... ئه‌م له‌وانی تر نه‌ده‌چوو... بۆ خۆی دونیایه‌کی جیا بوو، له‌لایه‌که‌وه له‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ منالتر بوو که وایان زهن ده‌کرد

له‌ کتیبه‌کانه‌وه فیری زۆر شت بوون، له‌ لایه‌کی دیکه‌وه له‌ هه‌موو ره‌وانبیتزه‌کانی دیکه‌ روونتر و جوانتر ده‌دوا.

له‌به‌ر ئه‌و هۆیانه‌ و له‌به‌ر بریاری روون و ئاشکرای ئه‌و مناله‌... بریاری ئه‌وه‌ی بکه‌ویتته‌ دوا و هه‌واو هه‌وه‌سی خۆی... هه‌ر هه‌موومان ئه‌و کوریژکه‌مان به‌ره‌وانبیتز و قسه‌زان و هۆشمه‌ندی هه‌موو بنه‌ماله‌که‌ دانا... بنه‌ماله‌ی گارۆخلانیان، لێی گه‌راین به‌که‌یفی خۆی که‌لک له‌ وه‌ختی خۆی بپینێ و مه‌به‌ستیشی نییه‌ به‌ چ عه‌قلیکه‌وه له‌دایک بووه‌... گرنگ ئه‌وه‌یه‌ چۆنی هه‌ز ده‌کا وای میتشکی خۆی ئا و با.

له‌ سالێ (١٩٢٠) دا قوتابخانه‌ی «لۆنگفیلۆ» رایگه‌یاند که ئیواره‌ ئاهه‌نگیککی به‌رفراوان ساز ده‌کا که:

١- تیپی مۆسیقا و گۆرانی تیا ئاماده‌یه‌.

٢- نمایشتیکی یۆلیۆس قه‌یسه‌ر.

٣- خوتبه‌یه‌کی دیکران گارۆخلانیان له‌ژێر ناوی، نایا ئاگری جه‌نگی جیهانی له‌ هیچ و خۆرای هه‌لگه‌یرسا...؟» له‌ ئان و ساتی خۆی هه‌ر هه‌موو بنه‌ماله‌ی «گارۆخلانیان» له‌سه‌ر کورسییه‌کانی نیتو هۆلی قوتابخانه‌که‌ دانیشتن... گوتیان له‌ گۆرانییه‌ بیتزه‌وه‌ره‌کان گرت، به‌دیار نمایشتیکی خه‌راپی «یۆلیۆس قه‌یسه‌ر» وه‌ دۆش دامابوون، دواچار گوتیان له‌ تاکه‌ ره‌وانبیتزی بنه‌ماله‌ی گارۆخلانیان گرت- دیکران... دووه‌مین کوری مامه‌ زۆراب.

زۆر به‌ره‌وانی ده‌دوا... بێ هه‌له‌ و غه‌وش، کاربگه‌رانه‌، ده‌م و له‌بزیکی جوان... هۆشمه‌ندانه‌... به‌راوه‌یه‌ک قه‌ناعه‌تی پێ په‌یدا ده‌کردی... قه‌ناعه‌ت به‌قسه‌کانی- گه‌یشته‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ی بلتی جه‌نگی جیهانی بێ هووده‌ هه‌لنه‌گیرسا- به‌لکو دواچار وای کرد دیموکراسی دنیا رزگار بکا. هه‌موو یه‌کی له‌و هۆله‌دا سه‌رسام و سامگرتی بوو، به‌دل و کولت و ته‌نه‌ چه‌پله‌پزان. ئا ئه‌و هه‌موو به‌زمه‌ که‌م نه‌بوو... سه‌بارته‌ به‌پیره‌میترد هه‌ر مه‌پرسه‌... زۆری بۆ هات. له‌ نیتو گه‌رمه‌ی زرم و کوتی چه‌پله‌دا دایه‌ قاقای پیکه‌ن. به‌هه‌رحال... تا بلتی خوتبه‌یه‌کی نازداری دا، به‌لایه‌نی که‌م له‌نیتو خوتبه‌ی زۆری ئه‌و رۆژگاره‌ وینه‌ی که‌م بوو- له‌ بواری ره‌وانبیتزیدا پادشای خه‌راپه‌کان بوو... هه‌لبه‌ته‌ بۆنه‌یه‌ک بوو شانازی به‌و کوریژکه‌یه‌وه بکه‌ن. هه‌لبه‌ته‌.

ئه‌و ئیواره‌یه‌ پیره‌میترده‌که‌ بانگی کوریژکه‌که‌ی کرد و پیتی وت: «من گویم له‌ قسه‌کانی تۆ گرت، ریکوییکه‌... من حالی بووم که تۆ باسی شه‌رپیکت ده‌کرد چه‌نده‌ها ملیۆن پیاوی تیا کوژراوه‌، له‌وه‌ش گه‌یشتم که ئاگری ئه‌و شه‌ر پێ هووده‌ هه‌لنه‌گیرسا...»

بیزه وهری

پرابهاکار ماچوی

- ئەوه تۆیت؟
- ئا- به ئی!
- دواى ئەو هه موو سالانه جارێكى تر ده تبینمه وه!
- كه چى تو رۆژێك له رۆژان له منت نه پرسى!
- له پاش پێكه نینىكى كه م.
- حه ز ده كهى قاوه يهك به يه كه وه بخۆینه وه؟
- زۆر چا كه .
- له و چیشته خانه يه دانیشین؟
- نه خیر... هات و هاوارى زۆره .
- ئەى ئەوه كهى ئەولاتر؟
- نه خیر... ئەویش پره له خه لك. به زه حمه ت كورسییه كت ده ست ده كه وئ.
- ده چا كه... با بچینه ئەو قاوه خانه چكۆله يه، له وئ قورئینى كمان ده ست ده كه وئ.
-

گه رچى به درێژایى ئەو وه خته پیاوه قسه ی بۆژنه ده كرد، پر به ههردوو چاوان سه رو خوار لێی ورد ده بۆوه، نا... نه گۆراوه. گوی بیستی ئەوه ببوو كه زستانی رابردوو شوى كرده وه. خو ئەوه شى بیستوه كه كچان دواى شوو كرده شتیکیان لێ ده گۆزێ، یان ئەوه تا خروخۆل و تهرو پاراو ده بن ههروه كو میوه ی «مانگۆ»، یان ئەوه تا زهرد و لاواز ده بن ههروهك لاولاوی له ره گه وه قرتاو، به لام له مدا هیچ نه گۆراوه، بهر له شوو كرده كه ی چۆنى دیوه. هه ر وا به ... هه ر ده لێی دره ختیکی هه میشه سه وزه، بهرزو بلتند... ناسك و بارىك... شۆره ئێك له وینه ی شۆره یی.

به لام ژنه له پیاوه دا دونه یاهه كى جیای به دی كرد، ههردوو ئیسكى ژیر كۆلمه سیسه كانی ده ره په ریبوون، ههردوو چاویشى به قوولا چووبوون، سه ر روخساریشى به هیلێ رهش و قوول ره سم كرابوو. تو بلێی هه ر هه مووی له سۆنگه ی ئەوه وه بووبێ كه

هه قه پیت بلێم كه من راده یهك خو شحالم. رسته یه كى ناوا جوان و قه به هه ر شایه سته ی ئەوه به له ده می منالێكى یازده سالانه وه دا كه وئ- له كه سێك كه بروای به قسه كانی خو به تی. گه ر زه لامێك ئەو قسانه ی تۆی بكر دا به، چاك بزانه، كه قه ت نه مده توانی گوتی لێ بگرم... نه خیر بو پیاویك ئەو جو ره حكه مه ته بیزه وه ره. بهرده وامبه و نه یینییه كانی ئەم دونه یاهه بیشكنه و له دوو تویی كتیبه كاندا بیان دۆزه وه وه، دلنیا شم گه ر ناوا خو ت هیلاك بكه یت و بینایی چاوانت بمینێ... ئەو ساكه ده گه یته ته مه نی شه ست و هه وت سالی چاك تیده گه ی ئەو حكه مه ته ی ئیمرو دركاند ت چه ند بئ مانا و بیزه وه ره... تیده گه ی چ حه ماقه تێكه... به لام ئەمشه و له ده می تۆوه جوان كه وه تنه وه... پاك و بیگه رد... به ئینگلیزییه كى ره وان و ... به خو پر داده رژا و... بهرزو بهرتر تا ناستی سو پرانو... به ریا كه كه منیش وهك هه ر كه سیكى دیکه ی ئەم بنه ماله یه شانازایت پیوه ده كه م. ئیستاش ده توانن پرژن و ته نیا جیم بیلن... ده مه وئ بنووم ... من منالێكى یازده سالان نیم... ته مه نم شه ست و هه وت ساله .

جگه له من ... هه ر هه موویان هه ستان و پیره یان جی هیشت... بو ما وه یه كى زۆر خو م گر خاند... ماته ل بووم تا پیتلا وه كانیشی دا كه ند... دوا جار گوتم لێ بوو ناخیکى هه لکیشا و هه لى دا به: «ئای له و مناله شیت و عاجباتییه ی ئەم دونه ی شیت و سه راسیمه یه!..» .

شوی پین نەکرد؟ بەلام خۆ زەماوەندەکیان مەحالی بوو. بۆهەر جۆرە زەماوەندیکی لەو بابەتە کۆمەڵتی کۆسپ و تەگەرە دینە پێشخ: هەر لە پایە و مەقامی خێزانداری، هەندێ جاریش جیاباوازی چینیایەتی وەک لە کۆمەڵگای ئەمرۆکەدا دەبیندری، خۆ هەمیشە خەلکی واش هەن کە بەردەوام دەگۆرین، هەمیشە هەواو هەوێس دەگۆرن، جیوه ناسا ناجیگیرن. بەلام ئەو ئەم ... ئەم پیاوێ بۆ نەگۆراو؟

هەنووکە لە گۆشەپەکی قاوەخانەکەدا جیبەکیان بۆ خۆیان کردووە.

+ حەزت لە چیبە؟

- قاوە.

+ لەگەڵ کەمێ خۆراک؟

- نا... زۆر سوپاس؟

+ قاوەکەت سارد بێ یان گەرم؟

- با سارد بێ.

+ بەلام جارێ حەزت بەقاوەی گەرم دەکرد... وانیبە؟

- ئۆو... ئەو پۆژانە بەسەرچوون... ئەو وەختە مەرۆڤ حەزی بە گەرم و گۆری دەکرد.

+ مەبەستتە بۆی کە لەم پۆژگارەدا ئەوەندە دەنیوگەرم و گۆری دای کە لێی

تێربووی؟

- ئممم- ئەری بەراست... دەلێی وازت لە نووسین هیناوه؟

+ بەلێ.

- بۆچی؟

+ هۆیەکی دیاریکراوم نیبە.

- بەلام خۆ دەبێ هۆیەکی لە پشتەوه بێ؟

+ هۆیەک؟ گەر راستگۆیانە بیدرکینم ئەوەیە کە بەتەواوی لە ژباند وەرسم، لە

هەموو شتی بێزارم، هیچ شتیکی تازە نابینم سەرئەنجم رابکێشی.

- هەتا ببینم و چیتر وەرگرتن لە فیلمە ئینگلیزییەکانیش؟

+ هەتا ئەوەش.

- ئاخر بۆ...؟

+ چونکە هیچ پارەیکە ئەوتۆم پین نیبە.

- بەلام تۆ چی لەو هەموو پارەییە خۆت دەکە؟

+ لای تۆ وایە کە باوکم مرد میراتیکی زۆری بۆ بەجی هێشتم؟ نەخێر خانمەکەم...

وانیبە. ژمارەیکە زۆر لە خاوەن قەرزو داوا و سکالا دەوریان دام، بەشیکی زۆر کەم

بۆ ماوە... بەلام مەسەلەکە بەتەنها پارە نیبە.

- ئەو کەواتە بۆ هەول نادی کارێک بۆ خۆت بدۆزیتەوه؟

+ ئۆو... نا... من ماتۆرێکم هەبە و حەز دەکەم تێر بەو جادانەدا لێی بخورم... بێ

ئامانج بەو شارەدا دەسووڕیم... ئەو زیا تر ناکەم.

- بەلام ئەوەیان راست نیبە کە تۆ بەم شتێوە توانا و بەهەرکەانی خۆت بە فیرۆ

بەدی، وەک گەمبەکی بێ سەر و شۆین و ناخودا خۆت بەدی بەدەم ئاوهوه.

+ لێی گەری با بێ سەر و شۆین بێ! زۆر مەبەستم نیبە. وا بزانه پاپۆرێکم و رووگە

خۆم ون کردووه.

- کەواتە دەبێ ئەو جۆرە پاپۆرە هەتا زوووه رووهو کەناریک رابکێشین تا لەنگەر

بگری.

+ ئەو ئەگەر هیچ کەناریک لەو ناوهدا نەبێ؟

- دەبێ هەر لە شۆینی خۆیدا بوەستی.

+ تۆ ناخۆشت کردووه... بۆ هەر گرفتێک چارەسەرێکی ساز و ئامادەت لە لا هەبە،

وئلامی هەموو پرسیارێک. بەلام سەبارەت بەحالی خۆم مەسەلەکە لای من وا

کەوتۆتەوه کە تا رادەبەک پەست و قەلسم.

- لە چی پەستت؟ لەوهی کە هیچ کارێک نیبە یا هی ئەوهی کە کارت زۆرە و

سەرقالیت؟

+ کارێکی ئەوەندە ئاسان نیبە ئیشت دەستگیر بێ، شتیکی نیبە چاوهڕێی تۆ

بکات.

- بەلام تۆ دەتوانیت کارێک دەست بکەوتیت. تۆ دەرچووی زانکۆی، لە یەکەمەکان

بووی.

+ کە مەرۆڤ بەدوای کارێکدا دەگەری سووک و ریسوا دەبێ، ئەو جگە لە

دەردەسەری. پاش ئەو گەرەکە جۆرەها فۆرم پێ بکەیتەوه و دەیهەا سکالانامە و

داواکاری، جگە لە کۆکردنەوهی نامە ستایش و پشتگیری، سەرەرای بینینی جۆرەها

کەسی وا کە تۆ قەت حەزت نەکردووه بیانیبینی. ئەم هەموو هەللایه زۆر بێزەوهره.

پاشان بۆ ئەو ھەموو بەزمە بەکەم لە کاتیگدا کە دەزانم دواى ئەو ھەموو غارغارینە ھیچ ئیشیکم دەست ناکەوئى، واز لەو ھەش بێنە کە کارێکی باش بۆ ئێمە مانان ھەر نییە. بەرپاى تۆ ئەو ھەموو شتە پۆچ ناکوژئى؟

- بەلام تۆ چۆن دەتوانیت ئا بەم شیتوھە بژیت و بەردەوام بیت؟

+ دەى چاکە، من تا ھەنووکە بەبەنم. سوپاسیش بۆ باوکی رەحمەتیم - کە باپى ئەو ھەندەى بۆ بەجى ھیشتووم پیتی بژیم بۆ ئەو ماوھەى کە دەمێنم کەوا زەن دەکەم عومریکی ئەو ھەندە درێژم نابێ. خۆ گەر پیتووستیشی کرد لە برسانا نامرم، برادەرى زۆرم ھەبە و خەلکیک ھەن بەزەببسان بەمندا بێتەو، گەر بھەوئى چەند پۆژیک لەلای بەکێکیان بێنمەو... و ابزانم کەسیان دەرم ناکەن.

- بەلام ئەو ھەیان شیتو ژیانیکی شایەستە و ریزدار نییە... لەسەر بەزەببى خەلکی بەو ھەوئى. تۆ چۆن جۆرە پیاوئىکی؟

+ جا کى ھەبە لەم کۆمەلگایەدا لەسەر ئەو دیکە نەژى؟ تۆ...؟ خاوەنى ئەم قاوھەخانە، کەرابر قاوھەگێر، خاوەن پۆژنامە گەورەکان؟ کى دەتوانى بەلێ: من سەر بەخۆم... تەواو... پشت بەخۆى بھەستى؟

- تۆ تەواو... زۆر نالەباریت. لەو دەچى بەتەواوى ھەرچى حیکمەت و ژیری ھەبە لە دەستت دا بێ.

بەبێ دەنگى قومىکی دیکەى لە قاوھە کە فر کرد، چیت تەمى ھىچى نەدەدا.

ژنەش چیت قەسەى نەکرد، گەمەى بەقژ و ساریبەکەى دەکرد. نەیتوانى لەو زباتر بەرگەى ئەو بێدەنگیبە ترسناکە بگرئى کە درێژى کیشا، و بستی دەروازەبەک بۆ گەفتوگۆبەکى دیکە بکاتەو، لەو دەچى ژيانى خەلکانى ناو پایتەخت ھەلەبەکى تیبابى، چونکە وات لى دەکا کە ھەمیشە بەخۆت نامۆ بیت، بېزار و وەرس... ژەنگ رۆخت بخوا... وات لى دى کە خۆشت نەزانى روو لە کوئى بکەیت.

+ نا... نەخیر... وانیبە، لە «کریسمسى» رابردوودا تەوانیم بچمەو ھەندەکەى خۆمان، مەلەبەندى باوو باپیرانم، مامیکم ھەنووکەش لەوئى دەژى، لەویش باروودۆخەکە ئەو ھەندە دلخۆشکەر نییە، لەویش خەلکی بېزارن لە قەسەى زۆر و بەلێنى درۆ، ئەوانیش ھەست دەکەن لە قور چەقبون و رەورەوئى ژيان ئاواھى پیتش ناکەوئى، بەھىچ بارێکدا بەرپوھە ناروات... ھەر دەلێتى ھەموو کار و کردەوھەبەک لەو گوندەدا گەشتتوتە بن بەست. ھىچ برۆابەکیان بەخۆیان نەماو، ھىچ ئومید و نایندەبەک لە ئاسۆدا بەدى

ناکەن. تۆ قەت کۆمەلێ مشکت دیوھ کە بەتەلەوھ دەبێ؟ بەو دەم و چاوە درێژکۆلانە و زەردانەوھ ھەر دەلێتى ئەو مشکانەن، لە کۆلەمەرگى دەژین.

- تۆ لەگەلما نیت کە ئەو ھەموو رەشبیبیبە بەتەنھا دیدى خۆتە بۆ دونیا؟ لە راستیدا لە ناو خودى تۆدا پیاوئىکی زۆر بەزبو ھەبە کە شتەکان وەکو خۆیان نابینى، تۆ ئاسانترین رێگە دەدۆزیتەوھ تاوھکو خۆت دەرباز بکەى. منیش چەندین گوندەم بینوھ، دەکرئى بەلێتى ئەو گوندانە لە خۆشى و کامەرانی بەدوور نین. پڕ لە باخى مانگۆ، دارو درەختى جۆراو جۆر، چربکەى مەلان، کوکوختى و قومى، ناعوور... خەلکیک کە سەرگەرمى سەما و گۆرانین... ھەر وەک بەلێتى لە جەژندا بن.

+ (بەمەزاقەوھ پێدەکەنى) ئەو جۆرە گوندانەى تۆ باسیان دەکەى، مەگەر تەنھا لە نێو فیلیمەکانى سېنەمادا بیانیبینى، ئەم جۆرە گوندانە شتیک نین کە واقیعی بن، گوندە راستەقینەکان پڕن لە بیکارى، نەخۆشى و تۆلە و دوژمنکاری، ھەر دەلێتى میکروبیکی کەوتۆتە ناوانەوھ، پەيوەندى پیاوھکان بەیەکدیھەوھ خۆرە لى داوھ، لە

وانەبە مەسەلەکە بەھوشیاری چینایەتیھەوھ پەيوەست بى، یان کەس لە رووى رۆحیبەوھ نامادە نییە بگۆرئى.

- ئەو تەدا دیسانەوھ ھەر دەلێتى «ھاملیت» ی قەسە دەکەى. ئەى ئەو کچە چى بەسەرھات کە بەتەما بووى بېخووزیت.

+ ھەلگەراپەوھ... ھەلەشایەوھ.

- مەبەستت چیبە؟

+ کە دیم وام زانى لە دلەوھ باپەخم پین دەدا. بەلام زۆر بەداخەوھ... لەو دەچى من دەستخەرۆ بووبم.

- دەتەوئى بەلێتى ھەر ھەمووى رووکەش بوو... ھەر ھەموو مەسەلەکە فرۆقیتلیک بوو؟ + بەلێ. کچە و خزمەکانى وایان زەن دەکرد کە ھەرچى مۆلک و مالى باوکم ھەبە بەمیراتى بۆ من ماوھتەوھ. ھەر بۆیە کچە بەتیزئى رۆکیتتیک رووھ لای من ھات، کە زانیان من پیاوئىکی بى پولى سەر ئەو جادانەم، وایان کرد کچە بەھەمان تیزئى رۆکیتتیک بگەریتەوھ نێو قەوانەکەى خۆى.

- بەلام من بېرمە کە وەختى خۆى زۆر جوان ستایشى ئەو کچەت دەکرد... زۆر شاعیرانە وەسفت دەکرد.

+ بەلێتى واپوو... بەلام ھەموو ئەو قەسائەى کە ئەویش بۆ منى دەکرد، درکاندن

پازہکان... پازی ئوہی کہ ئو بہیج من دمہری: ہر ہہ مووی... ہر ہہ مووی درؤ دہرچون.

- بہلام تو پیت پراگہ باندہ کہ عیشقی ئیوہ زور دور رویشتوہ، گواہ تو و کچہ ہہنگاوی گہورہتان ناوہ.

+ ئوہ... من بیزارم لہم جڑوہ وشانہی وک «عیشق و ئہقین» بؤ من ہیج مانایہکی نیبہ. پاہ....! مہسہلہ لہشہ... جہستہیہ و بہس. پھیوہندیبہکی ماددی و شہوانی، من لہ ہہمو پھیوہندیبہکی ماددی و فیزیکی و ہرس و بیزارم. تو نایزانی... زور چاکہ کہ نایزانی کہوا لہشی نافرہت... ہہتا لہشی نافرہت کالایہکی ئوہند بہ بہا و دورہ دہست نیبہ... ہزپتکردنی مہحال نیبہ... کہ پارت ہہبو... ہہمووی دیتہ بہرہدہست.

- من دہلیم بی دہنگ بہ... ئم ورتنہیہت لہ چیبہ؟ تو کابرایہکی ہیج نارہزوویہکت بؤژن و کار و مال دانان نیبہ.

+ ئوہ... من داپزاوم... ہر دہلیمی ژہنگ خواردوومی، ہرہوک پھیوہندیبہکی بہردین ہم و بہ ئہمیلپک گہرد بہگہرد لہ من بکہنہوہ و مٹاشن.

دیسانہوہ کابرا بیج دہنگ و خاموش، مایہوہ، ژنہش قسہی نہکرد.

کوی پھاوہکان بہتال بوون و لہسہر میتزہکان ہلنہگیران. کابرا بیبری کہوتوہ، ئو کاتہی بؤ بہکہمین جار یہکتریان بینی، ئای... چ سؤزیکگی گہرم رووہو یہکدی دہبیردن، ہہستیان دہکرد کہ شتیکگی زور جوان و ناسک، شین... نہرم و نیان بہیہکہوہیان دہبہست... شتیک کہ ہر لہ درہختی سہندہل بیج، کہس ناتوانی و ہسفی ئو ئہفسوونہ بکات. بہلام ہہنووکہ... کہ سہیری ژنہ دہکا، قورپو لیٹہ لہ چاوانی بہدی دہکات دہنیو قڑیشیدا تہونی جالجالووکہ. لہوانہشہ ماک و پلہی ترشیات بہسہر کراسہکہیوہ ہہبی.

ژنہش بیبری لہ کابرا دہکردوہ، ئو وختہی کہ بؤیہکہم جار بینی، ئوسا زور زیندووتر بو، شینایی ئاسمانت لہ چاوانتا بہدی دہکرد، بزہکان چون ئہستیرہ لہسہر لیوانی دہبارین، وشہکانیش ہر دہت وت پھرہی گولن لہ زاری دہکوتن... ہر دہت وت- حہلوان، قسہ لہ زاریدا شکوفہی گولی سپی بوون. دہنگی لہ موسیقیاہکی سحرثامیز دہچو. کہچی ئیستا قڑی ئالوزکاو و شانہ نیدیوی ہر دہلیمی سووتوی جگہرہی بہسہردا رڑاوہ، یہخہی گہچلاوی کراسہکہی جت پلہی قہلہمی لیتی و ا بہسہرہوہ، خہیالی ہر دہت وت رڑانی تاگہیہکی بہخورہمہ، کہچی ہہنووکہ ہر دہلیمی زہلکاوتیکی مہنگہ و بؤگہن کردو... پل لہ قہوزہ... نیشتو.

ئہی کوان پھیوہلہکان؟ لہہر چوار لاوہ جگہ لہ مارمیلکہ ہیج دیار نیبہ.

- کاتریمیر چہندہ؟

+ بؤچی؟ پلہتہ؟ میتزہکات لہ ئوفیس دہگہرتتہوہ؟

- لی دہگہرتی ئیستا برؤم؟

+ کہواتہ ناوونیشانہکہتم بہری... لہوانہیہ رڑتیکیان حہزیکہم سہردانیکت بکہم.

قہلہم پاندانیکگی لہ ژنہکہ خواست و بہشہرہ پشیلہ لہسہر پاکہتی جگہرہکہی ناوونیشانی ئہمی نووسی، بہلام لہوہ دہچو پاکہتہکہ بہ تالی لہسہر میتزہکہ جت بہیلتی و ہہموو شتیکگی، لہ میانہی چرکہیہکی ٹایندہدا، لہ بیبر بچیتتہوہ. پاشان باوتشیکگی دا.

ہاواری کرد- «ہیتی قاوہگتیر... پھر داخیک نام بؤ بیٹہ.»

+ پرابہاکار ماچوی: لہ سالی (۱۹۱۷) دا لہ دایک بوہ. یہکیتکہ لہ گہورہترین رہخنہگرانی کومہلگہی ہیندی، لہ ہہمووانیش نازاترہ بؤ پھرہدہ ہلندانہوہ لہسہر کہم و کوربہکانی کومہلگا. روانینی ورد و شیکاری گہورہی ہہیہ لہم ہوارہدا، تہکنیکیکگی بالا، زمانیکگی سادہ، شوپروہوہ بہنیو ناخی پالہوانہکاندا بیج ئوہی لہتہمومڑدا نوقمت کا... بیج ئوہی زور لہ خوبکا و بیج دہستکرد دہتباتہ ناو دونیای چیرؤکہکانی... ئوہتا لہ چیرؤکی «بیتزہوہری» دا دوو جیہان بہیہک دادہدا کہ لہ پھیوہندی نیبر و میتہکدا ہرجہستہ دہبیج و سہیری کہ زہمہن چؤن کہسہکان و حالہتہکان دہگورپی و چؤن دہمامکہکان دہکون.

سہرچاوہ:

Hindi Short Stories, Edited by Sharwan Kumar, 1970

Bombay, Jaico Publishing House.

گه پانهوه

چیرۆکنووسی رووسی: بۆریس ریابینن

۱

(چاکه «جیری») ... کهواته مائاوا... که من بزر بووم تو چاوت له خانه کهت بچ. چیم پچ وتی وا بکه. هەر له خۆتتهوه مهوه ره، گوئی له فهرمانی هیچ و پووچی ئەم و ئەو نه گریت. ناگاشت لیبره بچ... چونکه که گه پامه وه ههز ده کهم بلین یاساوتی چاک بوویت... سه گیتی وت و وریا بوویت).

ئا بهم چهشنه خاوهن مائا ئامۆژگاری «جیری» کرد و نووشتایه وه... دهستیکی به سه رییدا هینا. کابرا وا ده دوا وهک بلینی هیچ گرفت و دهردیکی نه بچ، به لام له ره دی خه میتک به دهنگییه وه دیار بوو. سه گی وت و وریا زۆر به جوانی گوئی بۆ قسه کانی رادیرا، به چاوتیکی پر له مه به ست و مانا وه سه بری ساحتیبه که دی کرد. توژی ملی بۆ درێژ کرد و به نهرمی لموزی له دم و چاوی کابرا ده خشاندا... ههروهک بیهویتی پر به که للهی بۆن و بهرامه ی کابرا تا ئە به ده هه لگرئ.

«ئه لکیسی باتورن» خۆی کۆکرد بۆ وه ده چوه به ره دی جهنگ و «جیری» یش هه وشاریکی که ته و تووک نهرمی که له زل... له وه ده چوه به دوو چاوی زبرهک و پر له مانا و مه به ستته وه هه ست بهم بۆنه پیرۆز و مه زنه بکا و له حالی «ئه لکیسی» ناگادار بچ. سست و مات... سه گی بزێو جووله ی نه ده کرد، به لکو له جیاتی نه وه ای ده نواند که له قسه کانی کابرا تیگه یشتوه. ژنه که ی ئه لکیسی - یش له ته کبا بچ ده نگ و مات وه ستابوو، چاوه ریتی ده کرد میرده که ی لی بیته وه... له ژیره وه ش لپوی ده کرۆشت و خۆی ده خوارده وه... نه یده ویست بیداته پر مه ی گریان.

ئه لکیسی هه ستایه وه سه برین، هه گبه که ی به شانی دادا و ژنه که ی گرت ته نامیز، پر به دل ماچی کرد... ماچیکی گهرم. ژنه ش توند خۆی پیسه نووساند... ههروهک بلینی بهم شپوه به بتوانی بیگرتیته وه و ساتانی مائاوا یی پر له سه دای مهرگ دوا بخت. به لام میترده ههردوو باسکی ژنه که ی له خۆی کرده وه و زۆر به نهرمی دووری خسته وه، بۆ دوا جار دهستیکی به سه بری سه گه که ی دا هینا و ملی نا و کهوته ئەودوی ده رگا که.

قیرا به تاو رای کرده لای په نجه ره که... به لام «جیری» بهر له گه یشته نه وئ. بالا

بهرز و قیته که ی ئه لکیسی که وت بووه ژیر پالتۆیه کی خۆله میشی، بۆ ساته وه ختیکی ده رازه ی کراوه ی هه وشه که بۆی بوو به چوار چپوه... چوار چپوه به کی رووناک و لاکیشه یی. پاشان ده رازه که داخرا و ئەم کهوته ئەو دیو... بزر بوو.

«قیرا» له سه گه که نزیک کهوته وه و هیدی هیدی دهستی به سه بری داده هینا... ههروهک بلینی بهو ده ست به سه ر دا هینانه چی خۆشه ویستی له دلایه تی بۆ ئه لکیسی... برژی به سه ر سه گه که دا. ئا لیبره دا... نه ی توانی له وه پتر فرمیسه کانی رابگرئ.

۲

بهر له وه ی ناگری جهنگ هه لگیرسن، بۆ هه میشه «قیرا» زوو ده چوه سه ر کاره که ی و... درهنگیش ده گه رایه وه... جا بۆیه «جیری» بۆ ماوه یهک به ته نیا له و ماله ده مایه وه. قیرا له کۆمپانیایهک چاپکه ر بوو. هه موو ئیواره یهک که ده گه رایه وه و ده رگای هه وشه که ی ده کرد وه... ده بیینی وا «جیری» لای په نجه ره که چاوه رتیبه تی و ههردوو گوئیچه که ی بۆ ره پ کرد وه. به هه مان شپوه و بۆ هه میشه له کاتیکی دیار یکرادا چاوه رتی - ئه لکیسی - ده کرد تا له سه ر کاره که ی ده گه رایه وه - هه میشه ده یزانی که ی دیتته وه. هه ر که ده بوو به سه عات شه ش سه گی تاین هه جمانی له بهر ده برا، تاوی رووه و لای په نجه ره که و تاوی بۆ لای ده رگا که، له جریت بازی نه ده کهوت... یانی ها: ده رگام لی بکه نه وه. کاتیکی قیرا ده رگای لی ده خسته سه ر پشت (چونکه هه میشه بهر له میرده که ی ده گه رایه وه مائی) به قه له م بازیک ده گه یشته ناو ده رگای هه وشه به و نیازه ی پیئسوازی له ساحتیبه که ی بکا... به زه وه وه ده وهری... خۆی بۆ هه لده دا... گوايه ناوا به خیره اتنی لی ده کا... ههروهک بلینی تووله سه گیتی بچ ده ماغ بچ نهک هه وشاریکی به ویقاری وهک ئەم.

ئه لکیسی و قیرا تازه بووک و زاوا بوون که «جیری» یان ده ست کهوت... ئەوسا تووله سه گیتی دوومانگی بوو، تا بلینی به ستته زمانیکی چکۆله و سه بر و سه مه ره بوو... دوو چاوی زهق و ده پۆقیو، گوئیچه کانیشی شۆر... له لانه نیشته وه بیوون به دوو گوئهی خوارو ختیج. قاچه کانیشی درێژ و بچ گوشت هه ر وهک بلینی هی گیانه به ریکی دیکه بن، له راده به ده ریش له رولاواز... گهر که سیک جورته تی نه وه ی بکر دایه بیبا ته نیو بازار و سه ر شه قامه کان... ده بوو گوئی به وه ش نه دا گهر خه لکی پیی رابوین. چونکه هه ر زه لامه و پلاری له ساحتیبه که ی ده گرت... ئەوه چیبیه نانی ناداتی... دیاره ده به وی بیکوژی.

که گه ووره بوو... به ته و اوای شیوهی گۆزا، له پولا و ازبیه که ی جارانی نه ما و پتر گۆشتی گرت. چاوه خری و بچکۆله کانی جوړه زیره کبیه کبان تیا دده و وشایه وه... رهنگیکی دیکه شیبان و هرگرت... له خۆله میتشبییه کی رهنگ په ربووه بو شینیتیکی ناچووغ... هه ردوو گلینه شی گهورۆنه و رەش. که بوو به دوو سال بپووه نمونه ی بچ هاوتای توخمی خۆی... بهرز و بلند... دريژ. ماسوولکه ی تورتیشی له ژیر پیسته رەش و به بریقه که ی چون قوماشی «ئه تله س» ئاسا ده جوولایه وه. تا ئه و حه له ش له سه ر جاده کاندای خه لکی ده و سه ستان و سه یربان ده کرد، به للام نه ک وه ک جاران، به لکو ئه مجاره بیان به سه رسامبییه وه.

جیری تا سه ر ئیستاقان گوپرایه لی ئه لکیسی و قیبرا بوو... به تاییه تیش «ئه لکیسی». کوپرایه فه رمانه کانی به جی ده هینا، بو هه ر کوئی بچووبایه ره دووی ده که وت، هه مبه شه چاوه رپیشی ده کرد وه ک بلتی ژبانی له سه ر ئه لکیسی وه ستای... یا ئه و هۆی بوون و مانه وه ی بی.

ئیستاش که ئه لکیسی ره وی کرد هه موو وه فای خۆی خستۆته پیناوی «قیبرا»... هه قی خوشبه تی چون خوشه ویستی خاونه که به تی... چاوه رپی ئه میشی ده کرد هه روه ک چون رۆژانیک چاوه رپی ئه لکیسی ده کرد، خوشبه ختانه ده ودی، هه ر له ناو ده رگا که وه پیشوازی ده کرد... که ده یدی ته و اوای که یفساز ده بوو... له خوشیا نا هه موو نازای جه ستی ده له رزی.

به للام ئه م تا ئیستاش هه ر چاوه رپی - ئه لکیسی- به. هه موو رۆژی و له هه مان ئان و ساتدا روه و ده رگای هه وشه که ده چی... بو نیو سه عات و بی هه وده چاوه رپی ده کا... پاشان ده چیته وه ژووری و له کولانه که ی خۆیدا وه رده که وئ.

۳

دوو سالان، ئاوا، خایاندی... له سییه مین سالدا نامه و هه والی ئه لکیسی برا. قیبرای په رتیشان هه جمانی لی برا... ته و او... ئیتر نارامی لی هه لگیرا. بو ئه وه ی خه می دووری بییر بچیته وه... تاسه... ئاره زوو... خۆی له ناو ئیشوکاردا ده توانده وه. نه ک هه ر به رۆژ... شه وانیش نه ده سه روت... بۆیه جیری شه وه های شه و به ته نیا ده مایه وه. دره نگانی که ده گه راپایه وه ده چوه به ر ئاوینه که و دیقه تی خۆی ده دا... دوو چاوی غه مگین و ماندوو... چه ند باریکه هیلکیش که وتبوونه سه ر روخساری... له گه ل په له یه کی ره ش له به ری چاوانی... دیاره که جاران وا نه بووه. هه ر به وه ندش نه ده وه ستا... ئیش و ئه رکی

ده زگا که ی ده هینا یه وه ماله وه ش... چه نده ها سه عاتی تریش خۆی پیوه خه ربیک ده کرد. ته نها له م رهنگه به وه ده بتوانی خه می ته نیایی خۆی بره وینیته وه... تاسه و ئاره زوی بو «ئه لکیسی» هاوسه ر و هه م خۆشه ویستی بکوژی. وه لی به م حاله وه ش... ختووره ی خه راپ به خه یالیدا ده هات و تاس ده بیرده وه... دلی ده ترسا، له و ساتانه دا ئه و ئیشانه ی بیرده چۆه که ده بوو بو به یانی ته و او یان کا و بیانیاته وه... سه رسام و ئه بله ق... هه ناسه سارد و ئاومیدانه ده ستی ده نایه ژیر چه نه ی خه فته. دوا ی قه بری که هه ستی ده کرد - جیری- له ته نیشته وه لمووزی تیوه ده ژهنی خه یاله که به ری ده دا و ده هاته وه سه رخۆی.

«ئاخۆ ئیستا ئه لکیسی له کوئی بی...؟»

هه موو شتیکی نیو ماله که ئه لکیسی بییر ده خسته وه. هه تا -جیری- یش به شیک بوو له و.

ئه میتسا زۆرجار ده ردی دلی خۆی بو سه گه که هه لده رپژی. وا هه ست ده کا ئه لکیسی ده دوینتی. هه ندی جاریش ئاگای له خۆی نامینتی و هه ردوو ناوه که تیکه ل ده کا، کاتی هه ست به و غه فله ته ده کا به په له هه لکه ی خۆی راست ده کا ته وه:

«ئه... تۆ «ئه لیو شا» نیت... تۆ -جیری- یت.

ئه لیو شا وا له شوینیتیکی تر... دوور. به للام خۆ هه ر دیته وه لامان... رۆژیک دی بگه رپیته وه... وانیه جیری...؟»

پاشان... دوا ی چه ند ده قیقه یه کی تر دیسانه وه تی هه لده چیته وه:

«له وه ته و ره مه به که خۆم ماندوو ده کم. چار نییه نازبه که م... پیوسته... بو خۆم و بو تۆ... بو هه موومان. تیم ده گه ی... وا نییه...؟ که لی بو مه وه ئیتر هه موو وه خته که م بو تۆ ته رخانه».

هه روه ک بلتی جیری تی بی بگا هه ر دوو گوپچکه ی بو قوت ده کرد و شل شل گوپی ده گرت، هه ندی جاریش کلکه دار ئاساکه شی بو ده له قاندا. وای لی هات به و ده مه ته قتیبه رابن، وه ک ئاژهل ناسه کانیش فه رموویانه: هه موو گیانله به ریک هه ز به وه ده کا مرۆف ببوینتی.

له و ساته که مانه ی که ده ستی به تال ده بوو له سه ر میتزه که ی داده نیشته و گوپی له رادیو ده گرت. جیری- یش به وه راهاتبوو که له ته کیا وه رکه وئ.

ئه وسا قیبرا پیتی ده وت:

«ئا... چاک کوئی بگره جیری... «باوکه» وا له یه کتی له و شارانه... ها کا دیت خۆی

کرد به مالاً و هاتهوه...!»

ئەم لە ڕۆژانی - بووکیتی - یهوه ناوی له ئەلکیسی نابوو «بابە»... چونکه ئەلکیسی هەندی جار وەك منالی ساوا بەباوێش هەلی دەگرت. ئەمیش پیتی دەوت - «تۆ کتومت بابە». ئەمیشتا ئەم یاده شیرینە ناگری له هەناوی بەردا. بەلا و مەبەنتی لەویدا نییە چی بەسەر چوو. ئەم لەو دەترسێ ئیستا شتیکی بەسەر هاتبێ، لەو دەترسێ زامار بووبێ... قاچیک... دەستیکی پەریبێ... بەس بیزانیایە ناخۆ ماوه... تۆ بلتی چاوی بەچاوی بکەوێتەوه؟

٤

کتوپر ئەم چاوهروانییە بێ پایانه کۆتایی هات... کابرای پۆسته چی هات و نامەیهکی دا پیتی... رایگەیاندا که مێردەکهی، ئەلکیسی باتورن، وا له خستهخانه و دواى بریندارییهکی کوشنده ئەمیشتا وا خەریکه بێتەوه سەرخۆی... دووریش نییە و وا لەم شارە... بەلێ هەر لێره...

وا لەم شارە ی خۆیان...! بەرپۆهه رایه تی بيمارستانه کهش گه ره کیه تی چاوی به «قێرا» بکەوێ چونکه - ئەلکیسی - بەم زووانه ڕزگاری دەبێ و دێته دهرێ.

قێرا بەم ههواله تهواوی که یفساز بوو. جار له سەر جار نامەکهی دهخۆیندهوه. بەم بۆنه یهوه کهوته پاک کردنهوی ماله که تا هه موو شتیکی بریسکه ی بێ... ناخر گالته نییە... ئەلکیسی دێتەوه. ئەمە ی دەشۆری و ئەوی تری پاک دهکردهوه... پێدهکەنی و له هه مان کاتیشدا دهگه ریا... هەر خۆی له خۆی کهوته گومان و ئەم بەزمە ی ناو نا که م عه قلی... هه زیشی دهکرد دراوسێیه کان به شداری ئەو خۆشییە بکه ن... چەند جارێکیش له ماڵ دهرپه ری و نوقل و شیرینی به سەر مناله کانیا ندا به خشییه وه. کوته گۆشتیکی گه ورۆنه شی فری دا به رده می جیری که دهکرا به شی چهنده ها ڕۆژی خۆی بکا. له ڕۆژانی سه ختی ئەو جهنگه دا که م که س شتی وای دهست دهکوت. سه ر له نوێ میتز و کورسییه کانی ریک خسته وه... جیری - یش به رده وام له بن دهست و پیتی دا دههات و دهچوو.

دەم دەمیش هاواری دهکرد - «بابه دیته وه... تیده گه ی جیری... ؟ ئاه... خۆزگه تیده گه یشتی...!»

جیری - یش کلکی باده دا و لێره و لهوێ به ر که لوپه له کانی نێو ماڵ دهکوت... بستیک له خانمەکه ی دوور نه دهکوتەوه، بۆ هەر شوێنیک بچووبایه چاوه پر له

نهوازشه کانی به دوايه وه بوون.

ئەو شەوه تا بەیانی گینگلی دا... بەحال توانی خۆی بگرێ تا ڕۆژ دەبیتەوه. ئەو شەوه چەندها جار بەیهک گه یشتنی خۆی و ئەلکیسی هاته به ر دیده ی خه یال. بیبری له وه دهکرده وه ناخۆ ئەم شەره بایی چەند گۆرپویه تی. تۆ بلتی ئەمیشتا له جارانی بچێ.

له ساتی دیاریکراوا گه یشته به ر ده رگای بيمارستانه که. پاشان برديانه لای کابرایه کی به ته مه ن که پاک ریشی تاشیوو... چوار ئەستیره ش به سەر شانیه وه ده بریسکانه وه. داوای له قێرا کرد له سەر کورسییه که دابنیش و پاشان به دوورودرێژی باسی ئەوه ی کرد به چ حالیک «ئەلکیسی» یان گه یاندۆته بيمارستانه که. دوا ی تۆزی سه رۆکی پزیشکه کان گه یشته جێ... سپی پۆش... دەم و چاویک که غه رقی خەم و ماندویتی بێ. قێرا وای به خه یالدا هات که ده بی ئەم پزیشکه چهنده ها کاری نه شته رگه ری ئەنجام دابێ. ئەمیش وه ک کابرای ئەستیره به شان باسی ئەلکیسی کرد: گوايه برینه کانی له ویدا نه بووه که باس بکری... ده بی قێراش رووبه رووی ئەو حه قیقه ته بیه تیه وه که خزمه تکرانی له مه ودوا ی ئەلکیسی کاریکی ئەوه نده ئاسان نابێ.

به زه حمه ت له قسه کانیا ن حالی ده بوو وه ک بلتی له و دیو دیوارێکه وه بیدوین. به زۆری دانی به خۆیدا گرت... ئەوه نده ی نه مابوو قسه به وه به رپزانه بیڕی و به ناو را په و کاندرا پاکا تا ئەلکیسی ده دۆزیته وه و... ئەوسا به تاسه وه بیه گرتیه باوه ش.

پزیشکه که تی هه لچۆوه - «هه لبه ته حالی زۆر شه ر... من نامه وی به هیه چ کلۆجیک دلایات که م... سه رتا پای له شی جێ نه شته ره - ئەمیشتا به ته وای له په لپۆ که وتوو و به هه ر حال له کورتي بیهرمه وه... مێرده که ت ئیفلیجه». دیاریوو پزیشکه که ئەم دوا وشه یه ی به زه حمه ت له دەم هاته دهر.

به لێ... به لێ... قێرا سه ری راوه شاندا. ته واو... له هه موو شتیکی حالی بوو: ئیستا ئەلکیسی ئیفلیجه. له پینا و به رگریکردن له خاک... هیز و وزه و ته ندروستی خۆی به خشی. له م حاله ته دا به وه په ری خۆشه وستی و ئاره زوو وه به رباری دا که تا ماوه خزمه تی بکا... ده بی وای به دل سوژی چاودیری بکا... وا ئەمه کدارانه که قه ت بیبری بۆ ئەوه نه چی ئیفلیجه. به لام - با ئیستا لیتی گه رپن بیبینی... هەر ئیستا... به په له...! هەر ساتیکی دیکه یه و ده بیبینی... وا چوو بووه ژیر خه یالی ئەو به یه ک گه یشتنه که به ته وای ناگای له قسه سه یر و سه مه ره کانی پزیشکه که برابوو... یان ئەو نیگا گۆرپه وه ی هه ر دوو پیاوه که کاتی قسه یان بۆ ئەم ده کرد.

پزیشکه که زیاتر له سهری رۆبشت بێ ئهوهی گوی بهوه بدا که قیتر ئارامی لێ هه لگیاوه:

«لوغمیک له ژتیا تهقیبۆوه... ماوهیهکی زۆریش له نێو ئهوه بهفردها ماپۆوه و... بهستبووی. چار نهبوو ههردوو قاچیمان بریبهوه».

چی... چۆن...؟ یانێ ههردوو قاچیشی نهماون؟ دهت وت کتوپر چنگیان له ناو هه ناوی قیتر گیر کرد، تهزوی نازاریک به نیتو هه موو دهمارهکانیدا میروولهی دهکرد. کتوپریش ههستی کرد زۆر سهرمایهتی و بهبینینی ئهوه ژووره رووت و پهersh و بلاوه گه لێ نا په حهت بوو. پر به دل حهزی دهکرد لهوئ نه مینێ و بڕوا... په ریشان و به په له. ئۆقره لێ بڕاوه... چاوه ریتی ئهوه بوو بزانی ناخۆ کابرا چی تری بێ ده لێ:

«راستی سه ریشی ئه زیه تی بێ گه یشتوو و وای لێ کردوو تیک بچێ. به داخه وه که ههردوو چاوه کانیشی سووتاون». دیار بوو کابرا نهیده ویست به پیچ و په نا له گه لێ بدوئ و هیهچی تیا بیتیه وه... ده بوست په کسه ری هه موو حه قبه ته تاله که ی تی بگه به نی و ... به په له.

«تۆ مه به سته بلتی کو تریش بووه...؟» قیتر ئه مه ی وت و هه موو شتیکیش له بهر چاویدا مه له ی ده کرد... بگه ژووره کهش ده سوو رایه وه. کتوپر په نگ له روویدا نه ما و هه لیزکا.

سه رۆکی پزیشکه کان ههستی بێ کرد و په رداختیک ئاوی بو هیتا.

«ناپه وئ... چاکم» په رداخه ئاوه که ی به لاوه نا و به ترسه وه سه ریریکی ههردوو زه لامه که ی کرد. ئه م دوو کابرایه چی تریان له دلدا ماوه پیتی بلین، ئه م دوو غه ربیه، که هه ر ساتی له مه وه بهر بوو خه ربیک بوو له خۆشیانا ماچیان بکا...؟ ئه ستیره به شان به په له تی هه لچۆوه:

«ههروها ناشتوانی قسه بکا. به لایه نی که مه وه تا حالی حازر نه ی توانیوه... به لام له وانه په له داها تودا زمانی بکریته وه... ئه وهش وه ختی ده وئ».

«هه ر ئه وه نده و بهس...؟» به دلگه رانییه وه ئه مه ی وت و بگه ته وای دهنگی خۆی لێ گۆرا.

«به لێ هه ر ئه وه نده و بهس. تکایه تیمان بگه که مه سه له که بو ئیسه ش ئه وه نده ئاسان نییه... ئیسه ش به لامانه وه ئه سته مه که ئه م قسانه بو تۆ ده که یین... به لام چار نییه... ده بوو هه موو شتیکی بزانی بهر له وه ی بیینی. پیوسته بریاری ئه وهش بده ی

ناخۆ ده توانیت له ماله وه خزمه تی بکه ی. ئه گه ر بۆت ناکری ئیسه لیته شوینی تایبه تیمان هه یه بو خزمه تی ئیفلیج و په ککه و ته کان. هه لبه ته ئه وه بیان باشته بو په ککه و ته په کی وه ک میترده که ی تۆ... راستی ئه وه بیان بریاریکی قورسه بو تۆ، پیوستت به وه یه که به وردی بیری لێ بکه یته وه».

ئه وانه چی ده لێن. چۆن زات ده که ن قسه ی وا بێ جێ بکه ن...!

هه ستایه وه سه ر بێ... په ست و تووره. جا ئه وان چوزان... چۆن بتوانن له وه تیبگه ن که ئه لکیسه ی بو ئه م چی ده گه یه نی... چوزان قیتر چۆن له و میترده ی خۆی ده روانی؟ ئه گه ر ئه وان بهر له جهنگ، تۆزی، ناگاداری ژبانی ئه م و ئه لکیسه ی ده بوون قهت پیتنیاری وا بێ جیان دانه دهن... هه قیانه... چما ئه وان ناگایان له چیه.

«پیوست به وه ناکا چاوه ریتی بریاری من بن... بریاری من ئه وه یه که ده بیه مه وه».

5

رۆبکی تایبهت به خه سته خانه یان دا پیتی... پیتیان وت که تا پیتی ده کری، له بهرده م برینداره کاند، هیمن و له سه رخۆ بێ. رۆبه که ی خسته سه رشان و که و ته دوا ی په ره ستاره که.

قه ره ویله که ی «ئه لکیسه» له نهۆمی سییه م بوو. قیتر و په ره ستاره که به سه ر پیتلیکه کاند سه رکه وتن و پاشان که و تنه نیتو راره ویکی دوورو درتێ که دهت وت عومریکه به ناویدا گوزه ر ده که ن و که چی هه ر کۆتایی نایه. له بنه بانی راره وه که دا گه یشتنه بهر ده رگای ژماره (50)... ژماره که به خه تیکی رهش و گه ورۆنه نوو سرا بوو... له ویدا وه ستان.

په ره ستاره کهش ژنیکی که مدووی نه گه نج و نه پیر... قالیوی نیتو سه ده ها دیمه نی ئاوا پر له تلانه وه و نازار و مه ی نه تی مرۆف. به لام ئیمرۆ، له حاله تیکی ئاوا دا، له ناخه ورا خرۆش ابوو. ویستی قسه یه کی ئه و تۆ بکا که قیتر دلخۆش بێ و تۆزی نارام بیتنه وه. وه لێ له بری ئه وه زۆر ئاسایی و کارگوزارانه وتی:

«پیتخه فی دووه م به ده سته چه پدا...»

ئه مه ی وت و ده رگا که ی له سه ر داخستن.

قیتر چوه پیتسه وه. ته نه ا سێ پیتخه فی تیا بوو. یه کیکیان به تال. ئه وی تریان بریندارتیکی له سه ر راکشابوو ده ی نالاند. وه لێ زه حمه ت بوو بو قیتر هه ست به وه بیان بکا.

پاسته و خۆ رووه و ئه پێخه فهی که و تبهوه قوژبهنه که ملی نا- دووه میان به دهسته چهپدا. له بهردهمیدا زهلامیک له ژیر به تانییه کی خوریدا راکشابوو. تهنه پشته سهری به دهروه بوو، قژیکی کورت، له گهڵ تۆزیک له پشته مله سپی و باریکه کهی که قهت لهوه نه دهچوو هی پیاویک بچ. بهلام نهیتوانی دهم و چاوی ببینی... چونکه رووی بهیه نجه ره که و پشته کردبووه قییرا. دیمه نی ئه و که لله سه ره ئاسایی... وه لئ نازار بهخش... کسپه ی سۆزیک له دلئ قییرادا ئاگردا. زیاتر له پێخه فه که نزی که بۆوه... له سه رخۆ بانگی کرد:

«ئه لیۆشا... ئه لیۆشا... نازیزه کهم... ئه لیۆشا...»

کتوپر ترسیکی کوشنده زمانی گرت. ئه وه چیه... خۆ کابرای بریندار جووله یه کیشی بۆ نه کرد. دهر حال ته می گومانیک جهرگپر بهری چاوی گرت. خۆ ئه م به ده م رتگه وه هه موو ساتیک به یه که گه یشتنه که ی له بهر چاواندا به رجه سه ته ببوو- چۆن خۆی ده کا به ژووره که دا و ئه لکیسی له نامیز ده گری، ئه میش چۆن باسکه باریکه کانی بۆ درتۆ ده کا، روخساری له خۆشیا نا دهره وشیتته وه، به ته مای ئه وه ش بوو گه لئ قسه ی خۆش به گویتیدا بچرپینی. به لام ئیستا... ئه وه تا لال بووه و هیچی بۆ نا کری. ههروه که بلتی هیتزیک نادیار ههردوو دهست و قاچه کانی به سه تبه تته وه و چی قسه ی شیرین و ناسک هه ن له بیری بر دیتته وه.

نا... هه رگیز... نا... نابج ئه وه ئه لکیسی بچ؟ نه خیر... ئه مه خۆی نییه. مه حالیش بوو که سه تیک هه بی و بتوانی پتی بلتی ئه مه کتیه- ئه م که ی ئه وه نده وردیله بوو... نه شه ده وێرا سه بیری ئه و شوینه بکا که ده بوایه ههردوو قاچه کانی له ژیردا بن... چونکه چاک ده یزانی که ههردوو قاچه کانی پراون.

بچ ده سه تله تانه سه بیریکی په ره ستاره که ی کرد. په ره ستاره که ش له مه به سه تی قییرا گه یشت و به سه ر برینداره که دا نووشتایه وه و ده می برده په نا گویتی... به ده نگیکه ی بهرز هاواری کرد:

«ئه وه ئه م ئا فره ته هاتوه بۆ دیده نیت!..»

پاشان رووی کرده قییرا و وتی:

«میشکی ئه زیه تی پچ گه یشتوه. گه ر هاوار نه که ی گویتی لئ نابج...»

قییرا خۆی کۆ کرده وه و تۆزی هه سه تی غه ربی ئه وه لجاری له خۆی داته کاند، یان سه ر لئ شیوان و شله ژانه کتوپره که ی... له و وره بهردانه ی خۆی ته ریق بۆوه. له بهرده م

نه خۆشه که یدا که وه ته سه رچۆک و به نه رمی ههردوو باسکی تی وهرینا. به ده نگیکه ی بهرز... به لام هیتشتا ناسکانه له گه لیا که وه ته قسه:

«ئه لیۆشا... به ساقه... ئه وه منم... قییرا...»

سۆز و بهزیه ی و خۆشه ویسته یه کی بچ پایانی دایکانه هه ست و نه سه تی قییرا-ی داگیر کرد، سات به دوا ی ساتیش زیاتر تین و تاوی ده سه ند... تا وای لئ کرد توند خۆی به ئه لکیسییه وه بنوو سیتی.

کابرای بریندار به حال خۆی جوولاند ههروه که بلتی خۆی له ده سه تی دهر باز بکا. قییرا به رزه بچ راست بۆوه. کوا ههردوو باسکی؟ خۆ ئه وان باسی ئه وه یان نه کرد که ههردوو باسکی پتیه نه ماون!..

ئه مه قه ت ئه و ئه لکیسییه ی جارن نییه... کوا ئه و پیاوه به هتیه ی جاری جارن... تا بلتی به شان و شه و که ت!..

کابرای نه خۆش، زۆر له سه رخۆ، سه ری له سه ر سه رینه که وه رسوو راند و... قییرا ئه م روخساری به غه رب و نه ناس ها ته به رچاوان. دهم و چاویک که به ته وا وه تی ناشیرین ببوو... لیره له وئ جی برینی سوور و شین هه لگه راو. له گه ل دوو قووتی قوول و تاریک له جی ههردوو چاوه کانی. جگه له جۆگه یه کی سپی و درتۆ که له م سه ر تا ئه و سه ری روخساری چال کردبوو،... که پتر له ده مامک ده چوو نه ک دهم و چاو. قییرا خۆی بۆ نه گیرا... پر به ژووه که قییراندی و بوورایه وه.

٦

ئیسستا وا له هه مان ئه و ژووره ی که یه که م جار پتی تی خست. په ره ستاره که سه ری قییرای خسته بووه نپه ههردوو له پی و رای ده ژه ند، پزیشکه که شوو شه یه کی چکوله ی له که پووی قییرا نزی که ده خسته وه به و نیازه ی که بۆنه که ی هه لمرئ. کابرای ئه سه تیره به شانیش له وئ بوو. به هه نگاوی گه وه به ژووره که دا ده هات و ده چوو، په رۆشانه سه بیری په ره ستاره که و پزیشکه که ی ده کرد... پاشان سه بیریکی قییرای ده کرد که تا ئه و حه له له ناو کورسییه که پالی دابۆوه.

کاتی هۆشی هاته وه بهر و توانی قسه بکا کابرا لئی پرسی:

«چی ده لئی... په شیمان نه بوو یته وه...؟»

«نه خیر... هه ر ده بیه مه وه. به لام پیم بلتین چی بۆ بکه م تا مه ی نه تبه یه که ی که م که مه وه

و وا بکهه ژيانی لا تال نه بی...؟»

به هیمنی دانیش و چاوه پیتی وهلامی پرسیاره کهی خوی ده کرد.

«کس نازانی... هه ساتی بی له وانیه بیری، له وانیه شه چن دین سالی تر بهرگه بگری». پزیشکه که نه وهی وت و تی هه لچوه: «ئه مپردهی تو کارابه کی به هیتز و لهش ساغه... سهره رای نه وه مو برینه به باسوکانهش...»

«هلئی. ئه هه همیشه وا بووه. هیچ دهر دیککی به خوی وه نه بی بیوه». قیرا بهم وهلامه هاته قسه.

هه له و ژوردها ورد و درشتی کاره ساته که یان بو قیرا گتیرایه وه... که چی به سهر هاتوه. تازه چ که لکی ههیه قسهی لی بشار نه وه. ته نیا و جیما و له گوره پانیتی شه ردا دوزراوه ته وه... وا شپوا بو که س نهیده ناسییه وه، هه لبه ته لوغمیک له ژیریدا بته قیتته وه... ده بی چی لی بی؟ جگه له مانه وهی له نیو نه وه سه هۆلبه ندانه دا. هیچ به لگه نامه یه کیشی بی نه مایوو. ته نها له ریگه نامه یه که بو ژنه کهی نووسیوی ناسیانه وه... نامه کشی له گیرفانی سهر سینهی دوزرایه وه... که جوان ته قه تی کرد بوو. له نامه که دا نووسیوی که گوایه بو راپه راندنی فه رمانیتی گرنگ ده بیترن، به ئومیدیشه که به سه لامه تی بگه ریتته وه، به لام نه مه شه ره و ده بی بنیاده م چاوه پیتی هه موو شتیک بی. جا بویه داوای له هاو رپکانی کرد که نه دو نامه یه بیترن بو ژنه کهی... به مهرجیک گه خوی نه گه راپه وه. گه نه نامه یه نه بووایه نه لکیسی ده خرایه نیو نه و ناوانه ی که بی سهر شوپن تیا چوون.

هه موو گیانی برین و هه لا هه لا بوو، که س به ته مای نه بوو... هه ر ئیستا نا توژیکی تر دهری. وه لی به پیچه وانه ی هه موو نه و شتانه وه هیدی هیدی ده هاته وه سهر خوی.

نامه که یان دایه ده ست قیرا. نه میش لاپه ره بو ره کانی هه لگتیر و هه رگتیر کرد، خوی ته تی... خه تیکی ورد و به قه له می ره ساس... له هه موو لایه که وه په راو تیزه کانی پیس ببوون، بو ماوه یه کی درتزه له نامه که راما ههروه ک بلتی له ناوه رۆکه که حالی نه بوو بی... هه وه... ده ست و خه تی خوی ته تی، بگره قسه کانیش - قسه هه ره خۆش و شیرینه کانی که هه همیشه بی راهاتبوو ناوا بیدوتینی. نه میتستا گومانی له وه دا نه ما که نه م برینداره «نه لکیسی» یه.

خه ریک بوو ریتی ماله وهی لی بزر بی. که گه یشته وه... وه ک هه موو جار تیک «جیری» له ناو دهرگا که پیشواری لی کرد، به لام قیرا هه وسه له ی نه وهی نه بوو قه رزی نه و پیشواری به یه بداته وه. نه و رووه سارد و مردووه ی هه چی دیار نه ده دا وه ک بلتی له به رد

تاشرا بی، هیتواش و له سهر خوی به نیو ماله که دا ده هات و ده چوو، پالتو که ی دا که ند و فرتی دایه سهر کورسی به که. پاشان خوی به ردایه وه سهر ته خته که و دایه پر مه ی گریان. چی هیتز و توانست هه بوو له گیانیدا نه ما.

رۆژی یه کسه مه نه لکیسی هینایه وه مالتی. زۆریه ی کار به ده ستانی بیمارستانه که - هه ره له پزیشک و برین پیچ تا ده گاته په ره ستاره کان - هاتنه دهر وه تا به رپیان بکه ن. هه موو ئافره ته کان سکیان به قیرا ده سووتا. سهرۆکی پزیشکه کان به ریزه وه ته وقه ی له گه ل کرد و خوا حافیزی لی کرد، گه رچی ره سمیانه لی ورد ده بووه... به لام به دلیتی پر له سوژ و به زه بییه وه.

ته نها قیرا زۆر هیتمن و له سهر خوی بوو. نه وه ی رووی دا کاره ساتیتی جه رگه بر بوو، هه لیه ت، وه لی نه مه ی نه و ده یکا هه یج قوربانیه کی تیانیه... میتدی خوی ته تی و ده بیاته وه... نه مه یان نه رکی سهر شانی خوی ته تی.

قیرا بیری له وه کرده وه که مادامه کی پیاویتی نه خۆش دیتته وه مالتی ده بی سه گه که به سه ستیه وه... واش بوو... هه رکه «جیری» نه و خه لکه ی دی که وته مره م و خۆ راته کاندن... به و نیاز ی به ره لالا بی.

هه ره کارگوزار و خزمه تکارانی بیمارستانه که قیرا و نه لکیسیان به جی هیتت نه م سه گه که ی نازاد کرد، جیری - یس لمووزی له زه ویبه که نزیک ده خسته وه و شوین پیانی بۆن ده کرد، رووه لای پیخه فه که جریته کی بو کرد، که وته بۆن کردنی نه و زه لامه ی له ویدا راکشابوو. دوا جار... له بهر دم پیخه فه که وه رکه وت و سهری خسته نیوان هه ردوو قاچی و غه مگینه نه قروسکاندی.

راستی... نه میش هه ست به بازار و نه شکه نه ده کا، نه میش دهرکی به وه کردوه که مه ی نه تیبه ک رووی له ماله که کردوه. نه مجاره یان که خانم گه راپه وه، وه ک جار ان، که یفساز نه بوو به شانازی به وه ش به ده وری ماله که دا خولی نه خوارده وه... جار ان... جار ان که لمووزی به رز ده کرده وه به کلکیشی له کاسه و که ولی نیو ماله که ی ده دا. ته واو... به سه رجوو... هه یج سوژ و وه فایه کی بو نه و که سانه ش نه ماوه که هه همیشه خۆشه ویست و دلارامیان بوو.

نه خیر... نه میش له و کاره ساته گه یشتوه، نه گبه تیبه ک که قابیلی ره ت بوونه وه نیبه، بی خشیپه له په روو له سه زه ویبه که وه رده که وی و بو ماوه یه کی دووو درتزه له و زه لامه بی چره و جو له یه ی سهر پیخه فه که راده میتنی، پاشان سه برتیکی خانم که ی ده کا ههروه ک بلتی بیه وی له شتیک پیرسی. بو رۆژی یه که م و دووم سه گی تایان هه چی

نه خوارد. بۆ ماوهی چهندهها سهعات له بهردهم پیتخهفه که وهردههوت و جوولهی نه دهکرد ههروهک بلتیی چاوهپتی نهوه بئ تههم پهکههوت به له جیگهی خوئی راست بیتسه وه و پروات. له وه دهجوو بهدریژایی شهووژژهکان به تهمای نهوه بئ لهم کارهساته تیبگا و حالی بئ. له سههراتادا له جئ چهقین و بئ دهنگی نهو کابرایه «جییری» سههسام کرد، بهلام بهره بهره لیبی راهات و تهمی نهو پرسیارهی له چاوانیا نیشتبوو رهویییه وه.

۷

ئیتر لهوه بهدوا تا دههات «جییری» بهلهکتر دهبوو. پیسته لووس و رهش داگهراوهکهشی تووکی سپی و کورتی ههلهدهدا... ههه دوت وت گهردیلهی شووشهیه... رۆژ به رۆژی پتر دهبوو سهرو قه پوزیشی به تایبهتی نهو شوتانهی دهوری لووت و دهمی له ههموو پارچهیهکی لهشی بهلهکتر بیوون.

رهفتاریشی به تهواوی گۆرا، بئ نۆقره و بیزهوه و در، جاراز قهت شتی ناشیرینی لئ روو نهدهدا. ئیستا «قیرا» نهیدهویرا بهرهللای دهروهی بکا... بهر لهوه چۆرکیکی له لمووزی دههست و ئینجا بهرهللای دهکرد. نهیدههیشته وهک جارانییش منالانی دراوسئ کلک و گوچکهی رابکیشن، بهلکو دژ بهو سوعبه تانه دههستا و دهستی دهکرد بهحهپه حهپ، نهگه ریش شتیکی تیا دههیشته وه... کهچی ههه دیار بوو که سهغلهته.

که متر دهجووه دهروی و زیاتر دهنووست، بهدریژایی رۆژهکان له ته نیشته پیتخهفه کهی «ئه لکیسی» وهردههوت، به چاوی نیمچه نووقاوه وه، بهکه مترین چهپه و خشهپی نیو پیتخهفه که تههم راده چهنی. بهلام له لایهکی تروه بهموو نهگۆرابوو: ههروهک جاراز له ههمان ئان و ساتادا دهجووه بهر دههراگی حهوشه که، ههه چهنده ئیستا کهسی و له ئارادا نیبه که چاوه پتی بئ... وهلئ «قیرا» تههم خووهی لئ قه دهغه نه دهکرد.

«جییری» بیوو به یاری دهه درتیک بۆ نهو نه خووشه. گهر تههم له نیو پیتخهفه کهی خویدا جوولهی بکردایه سهگی تایان به غار بهروه لای «قیرا» رای دهکرد... توند بهدوای خوویهی بهکیشی دهکرد.

«باشه گهر تۆ نه بویتایه من چیم دهکرد»

«قیرا» تههمی دهوت رهگی ملی بۆ دهخوراند، رهگی رهپ و رهقی پشتی ملی سهگیکی دانیمارکی... که تههمش زبهرکی نهو توخمه دهگه بهنی. قیرا سهری له خوئی سوورما بوو... نهو هیزهی له کوپه هینا بهرگهی نهو مه رگه ساته بگرن؟ نهو کوسته

گه ورهیهی نهو شهوه ترسناکه که جهرگی پری چۆن وای لئ نه کرد کوئی به ژیانی بیتنی... نهو شهوهی که بۆ یه کهم جار ئه لکیسی بیی...؟

راستی «قیرا» خوئی ئافهرتیکی بهسته زمان بوو. تههم و راهاتیبو پشت به ئه لکیسی بهسته، له ههموو شتیکیدا تههم دالدهی بدا و له په نای بئ. تههم لهوه دلنیا بوو که تههم پتیبستی بئ تههم نهوه ئه لکیسی ههیه و دلسووترین هاوپییهتی. بهلام ئیستا نهو تاکه دالده و په نایهش نهما. تههمیستا دهبی نهو چاودیری تههم بکا، ههه نهویش بوته تاکه پشت و په نایهکی... ههم باوکه و ههم دایکه و ههم دایه... گهرچی رۆژتیک له رۆژان گلهیی له بهختی خوئی نه دهکرد.

راسته بهرداشی جهنگ دلئ تههمی هههجن هههجن کرد و ههموو ژیانیشی ژیره و ژوو کرد، بهلام هههگیز نهیتوانی نهو رۆحه زیندوویدی بپیتنی. سههه تا له میانهی مانگی یه کهمی دوو کهوتنه وهی ئه لکیسی ههموو رۆژتیک چینییک دهگربا... بهلام تههمیستا پتی تههمه چاوانی تهه بئ.

تههواوی هیمن و له سهه رۆجه... دانی به خویدا گرتوه و نازایانه بهرووی نهو کوسته وهستاوه، به کورت و کرمانجی، ئیستا قیرا رۆتیکی دیکهیه... ژن... نهک گه مه. هیت و ورهیهکی نهوتوی له خویدا بهدی کرد که هههگیز خهونی پیوه نه ده بیی.

وهک دایکیکی دلازا و له خو بوورد که ههمیشه دلئکی لای مناله ساواکهی بئ... تههم منالهی شهوانه خهراپ دهنوئ... قیرا وهک تههم دایکه به ناگا و ههمیشه چاوتیکی له تههمی بپیتنی جار به دهست خوئی نهبوو تههمی نائومیدییه که بهری چاوانی دهگرت، ئاخه رۆژ جیبی داخه له بهر چاوانتا بلتیهی ژینی مرۆقتیک دامرکیته وه، چهندهها شهوی به سههه برد بئ تههمی خهوه بچیتته چاوانییه وه، له پای سهه ریه وه داده نیشته و دهستی له ملی وه ردتینا، له ژیر پیستییه وه ههستی به تریه و لیدانی دهههراکانی دهکرد... ئای لهو دههروه باریکهی تههمی به ژیان و قیرا بهستبووه.

تههم نیشکگرتن و چاودیرییه کاریکی تههمه دنده ئاسان نه بوو... قهت به خه پالییدا نه دههات تههمه دنده ماندوو بئ... وهلئ تههم هی تههم نیبه هه رهس بیتنی و بهیداغی سپی هه لکا... نه خیر... هههگیز...!

بیتگومان تههمی له نیو دۆزهخی نهو شههه دا دهجهنگان دهبی ههروهک (قیرا) نارام و نازا و دلسووتر بوون... ئاخو دهبی ههموو تهشه نهجه و نازاری قیرا چی بئ له چاو تههم نازارهی ئه لکیسی چهشتویه تی...! ئیستا تههم وهک تههم زاتیک ناروانیته تههمی، بهلکو وهک نمونه و نوتنه ری ههزارهها، ملیونهها گه نهجی وهک تههم دلگهرم و زیندوو،

قيت و قۆز، خوښه ويستی دايک و باوک و ژن و دهستگيران- که چي پاشان خوښان کرده قۆچي قورباني و ئه و دلّه گهرمه بان که و ته ژير بهر داسي ئه و شه رده له عنه تيبه .

ويپاي ئه و هه موو به زمه ش ئه مه بان کۆستیکي گه لئ گه و ره بوو .

سه رتا حالي نه خوښه که به ره و باشتر ده چوو، به لام ديسانوه تيبک چۆه، نه ک تنه ها وه ک جه سته... به لکو عه قلیش. که قیرا قسه ی بۆ ده کرد... تانه هوو... ئه م له دونيا يه کی تر بوو .

ئهی «جیری؟»... وازی له م خووه ی خوئی نه ده هینا: هه میسه له هه مان ئان و ساتی جارن که پیتی راهاتبوو ده چوه بهر ده رگای هه وشه که... گه رچی ئیستا ئه لکیسی گه راوه ته وه، ئه م به زمه دلئی قیرای پر ده کرد له ژان. ئه م بۆ وا ده کا له کاتیکدا که س نه ماوه چاوه ریتی بکا...؟ هه ندی جار ده که و ته سه ر له پ... ئه وش پیشه ی هه موو سه گیکه گه ر شتیکی مه به ست بی، هه ردوو قاچی له ژیر خویدا ده نووشتانده وه و سه ریشی ده خسته سه ر هه ردوو قاچی پیشه وه، پاشان بۆ ماوه یه کی درێژ سه یری خانمه که ی ده کرد هه روه ک بلئی بیه وی شتیکی بلئی.

ئه لکیسی هه میسه قسه یه کی هه بوو دووباره ی ده کرده وه: «سه گ هه میسه مانای راسته قینه ی خوښه ويستیت پچ ده به خشی». زۆر جاریش هه زی ده کرد چیرۆکی ئه و سه گه ی بۆ بگپیته وه که له ته ک گۆزی ساحیه که ی وه رکه و تووه و نه جوو لاهه تا وه کو مر دووه. «قیرا» گه یشته ئه و قه ناعه ته ی که هه رچیه کی له ده ست دی بۆ ئه و نه خوښه بیره خستنی مادامه کن کلپه ی ژبانی تیا ماوه.

ده سته خوشکه کانی به سۆز و به زه بیه وه پیتان ده وت:

«به راستی... تو پالنه وانیت...!»

«به لام من چی ترم له ده ست دی...؟» ئه وه دیان تنه ها وه لامیکی بوو... چونکه ئه م زۆر ئاسایی به خه یالیدا نه ده هات ئاخۆ چی تریشی بی ده کری.

به لام هه ندی جار که ئافه رته جحیله کانی ده دی، قۆل له قۆل، له گه ل میترده کانبان پیا سه یان ده کرد، به ده ست خوئی نه بوو کسه ی هه م و ئانومیدیه ک له ناخه وه دلئی ناگر ده دا. تنه ها «جیری» شایه تی حالی ئه م ساته جه رگبرانه بوو. نا له م حاله تانه دا قیرا ده چوه بهر ئاوتنه که و له خوئی راده ما. چه ند گۆراوه... ئای که پیر و په رپووت بووه...! له دلئی خویدا ده ی وت: ئه وه قه ت من نیم... ده بی ئه وه که سیکی دیکه بی- کاتیکیش ته می ئانومیدیه که له سه ر چاوانی ده روه بیه وه سه رزه نشتی خوئی ده کرد که ئه وه نده

ترسنۆک و لاواز و بی وره یه... غیره تی ده دایه به رخوای تا وه کو بتوانی ناگای له نه خوښه که ی بی.

به لام هه ندی جار، له خه یالی خویدا، هه موو ئه و شتانه ی به درۆ ده خسته وه، گوایه ئه و که سه ی له نیو پیتخه فه که دا که و تووه ئه لکیسی نیبه و که سیکی دیکه یه، که سیکی نه ناسه و به هله هیناویانه ته ماله که ی ئه مان، مایه ی مه زاق و پیکه نینیشه دوا ی ئه و هه موو مه رگه ساته خه یالی وا بکاته وه... خه یالی ئه وه ی که ده شی ئه لکیسی سب و ساغ بی، وه لی ئه م جوژه خه ون و خه یاله هه توانیک بوو... هه توانیک سیحری بۆ رۆچی به نازاری قیرا و که نه یده توانی ده سته ردار ی بی. له م ساتانه دا ئاماده بوو پروا به وه بیتی که ده شی له کونجیکا، دوور لیتره، ئه لکیسی-یه کی دیکه سب و ساغ و زیندوو بی... هه روه ک جاری جارن. وه لی کتوپر خسه یه ک، نووزه یه ک، سووکه جووله یه ک له نیو پیتخه فه که وه ای له «جیری» کرد غاریدا و لموو له قیرا هه لئسوئی تا بیت فریای کابرای نه خوښ بکه وی. ئا به م جوژه له خه یاله خوښه که ی داده برا و ده گه راپه وه نیو دونیای راسته قینه ی خوئی.

که مانگی «گه لاویژ» هات... خوشترین مانگ له کن «ئه لکیسی». ئا له و رۆژه کپ و خوښانه دا قیرا به ته واوی په ست و نیگه ران بوو. چونکه هه موو سالی له و رۆژانه دا ئه لکیسی هه زی ده کرد بچیته پیا سه ی ده ست و ده ر. له و کاته ی ئه وان هه ردوو ده ستیان له ناو ده ستی یه ک ده نا «جیری» به نیو دره خته کاندای ده که و ته سه رگه رمی جری ت بازی، به یه که وه بیده نگ و هیمن پیا سه یان ده کرد و له ته ک سووکه قرچه ی شکانی گه لا وه ربه کانی به ریپیان. هیچ کامیان ورته ی لیوه نه ده هات... که چی زۆر جوان له یه کتری تیده گه یشتن.

کتوپر «جیری» که تا ئه و حه له له سه ر زه بیه که وه رکه و تیبوو، هه ستایه وه سه ر چوار په لان و گویتی قوت کرد، رووه لای په نجه ره که تاوی دا و ده ستی به وه رین کرد، پاشان رووه لای ده رگا که... به جرنوق هاروشیتانه پیا هه لگه را... به توندی چه پوکیکی پیا کیشا و ده رگا کرایه وه... جری تیکی بۆ کرد و به پیللیکه کاندای هه لده به زیبه وه. «قیرا» ش ته قه ی ده رگای هه وشه که ی هاته به رگویی. ديسانوه سه گه که ده نگی لی هه لبری و حه په حه په که ی زیاتر بوو. سه گه که به وه پری خوښیه وه له ته ک ساحیه که ی هه لده به زیبه وه. مه سه له چییه...؟ تریه ی پیه ک له ناو دالانه که وه ده گه یشته به رگویتی قیرا، پاشان هه ستی پچ کرد یه کتیک به غار به سه ر پیللیکه کاندای راده کا و رووه و ژووری سه رده وه دی... نزیک و نزیکتر ده بۆوه. ئا له م ساته دا هه ر ئه وه نده ی پچ ده کرا بداته پر مه ی

گریان: «ئەو کەتتە...؟»

کە دەرگا کرایەوه، غەلبەغەلبەتتە پەتر دەهاتە بەرگوتی، بە ئاستەم دەنگی زەلامتیکیش هاتە بەرگوتی. پاشان ئاگای لە هیچ نەما و رووهو ناو هەبوانە کە تاوی دا... ویستی قسە بکا، بەلام وشەکان لەسەر لێوانی هەلۆهەری، لەبەر دەرگا، سەپ و ساغ و زیندوو، خۆی بوو... ئەلکیسی وەک پەم و ستابوو. هەگبە قورسە کە ی سەرشارنی فری دا و هەولێ دا سەگە کە لە خۆی دوور خاتەوه... سەگی تاین شیت و هار ببوو، جانتایە کە لەسەر زەوی پارەوه کە کەوتبوو... بە کەتتە دیکەش لە ناو دەرگا نیمچە کراوه کەوه دیاربوو.

قیرا لەوه ترسا شیتت بێ... ئەوه چی روو دەدا...؟ ئەوه خەونە یا راستی... تۆ بێتی چاوی رەشکەو پیتشکە نەکات؟ دیارە کە مەسەلە کە هەلەبە کە تیا یە: کەواتە زەلامە کە دیکە ئەلکیسی نییە، بە لکو کە سێتکی دیکە یە، کە دەرگی بەم حەقیقەتە کرد دایە پرمە ی گریان... گریانی خۆشی... بە دەم گریانەوه رووهو باوەشی ئەلکیسی غاری دا. سەری خسە سەر سینگی و سێ ریز فرمیتسکی دەباراند... وەلێ فرمیتسکی ئاسوودە گی، ئەلکیسی - ییش زۆر بە نەرمی پەنجەکانی بە نێو قژی ژنە کەیدا دەهیتنا.

«بەسە قیرا... بەس... بە قوربان هێمن بەرەوه... ئەوه نییە گەراومەتەوه... ئیتر بۆ دەگری...؟»

بەلام نەخیر... قیرا خۆی بۆ نە دەگێرا. لەم هەلۆتتەدا چ ئافەرەتتیک دەتوانی فرمیتسکەکانی راپگرێ...؟
ئە ی «جیری»...؟

لە بەر دەم خاوەنە کەیدا هەلەدەستایە سەر هەردوو پاشوان، هەردوو چەپۆکی دەخستە سەر شانەکانی و بە زمان دەم و چاوی دەلستەوه، پاشان بە دەوری هەردووکیاندا دەخولایەوه، خۆی لێ دەخشاندن... کلکی وا رەپ کردبوو دەت و ت دارە، لە هیکە و خیرا دەیلەقاند... وا بە توندی کە ئەو نەدی نە دەما ساتە ی لێ بکەن و بەر ببێهوه.

ئەلکیسی بە سەر سامبیهوه سەیری سەگە کە ی کرد و وتی:

«ها هاورێ دێرینە کەم... ئەوه چیبە گەریش بوویت...؟»

«هەمیشە چاوەرێتت بوو...؟»

«ئە ی تۆ...؟»

لەبری وەلامدانەوه زیاتر ئەلکیسی بە خۆبەوه گوشتی. بگرە چاوەکانی «جیری» ییش

هەمان رازیان دەدرکاند... دەیانخواست لەو چاوەروانییە بدوین...! ئەمیتستا «قیرا» تێگەشت بۆ سەگی تاین هەموو رۆژتیک وا بە مرۆهتەوه بەر دەرگا کە ی بەرنە دەدا. دیارە کە دەبزانێ ئەلکیسی هیتستا ماوه. ئەم پتویستی بە هیچ نامە و پیتناسە یەک نەبوو تا پتیی بێتین زەلامە کە ی تر ئەلکیسی نییە... ئەم هەمیشە چاوەرێتت دەکرد... بێ ئەوه ی بێزار بێ.

ئەلکیسی زۆر برسێیانە چاوتیکی بە دەرووبەری خۆیدا گێرا، هەموو ئەو شتانە ی کە پێیان ئاشنا بوو... دەبووست لە هەموو شتەکان دلتیا بێ. کتوێر دەم و چاوی تێتک ترشا... رەنگتکی هینا و رەنگتکی برد. یە کەم جار زەرد هەلگەرا... پاشان خوتینی توورەبی روخساری ئال کرد. چاوی بە پالتۆیە ک کەوت کە لە پشت دەرگا کەوه بە سەنگتکەوه هەلئاسرابوو. بۆ ساتت لیتی ورد بۆوه، نەیدەتوانی لەوه حالێ بێ چۆن پالتۆی سەربازتیک گەیشتۆتە ماله کە ی... پالتۆیە کە هەلا هەلا و کون تێدا... لەگەڵ چەند نیشانە یەک بە سەر هەردوو شانیبیهوه. خەیاڵتکی زۆر ناخۆش بە میتشکیدا گۆزەری کرد.

«ئەوه چیبە...؟» بە دەنگتکی غەریبەوه ئەمە ی پرسى و «قیرا» ش بە سەر سامبیهوه سەیری دەکرد.

«پالتۆیە...!»

«دەببینم. بەلام چۆن گەیشتە ئێرە...؟ پتویست ناکا وەلام بەدیتەوه... خۆم حالێ بووم... تەواو.»

«ئەلیوشا...!»

«جیری» ییش لە دەنگ و شتوێه ی قسە کردنیان ترسا و سەلمبیهوه یە کتیکیان پەست و توورە و دەمارگەرژ، ئەوی دیکە یان پەریشانێ ئەو دێه تێ بگا. جیری لە راکەرکە و خۆ خولاندنەوه کەوت، هات و لە نێوان هەردووکیان وەستا، تاوێ سەیری ئەلکیسی دەکرد و تاوتیکیش قیرا هەروەک بێتی بپرسن:

«ئەوه ئێوه چیتانە مال خەراپینە؟ بۆ بەشەر دێن لە کاتتیکا کە دەبێ شاد و ئاسوودە بن...؟»

پاشان ئەلکیسی توانی تۆزێ دان بە خۆیدا بگرێ. زەرد و رەنگ پەریو رووی لە ژنە کە ی وەرگێرا، دەستی دایەوه ئەو هەگبە یە کە پتین دەقیقە لەمەوبەر لەسەر زەویبە کە فرێتی دا بەو خەیاڵە ی کە جارتکی دیکە ئیشی پتیی نەبیتتەوه.

«ئەلکىسى... ئەو ە چ خىرتە...؟»

«نامەوى بەزۆر بىتمە ژورەو» .

ئەلکىسى دەيوست پروات، بەلام «جىرى» لەبەردەمىدا ەستا و رى لى گرت، چاوى پرىووە چاوى ساحتىبەكەى، لى نەدەگەرا ەنگا و بىن .

«ئەلکىسى... تۆ پىتويستە گوتم لى بگرت» .

«من پىتويستە بەو نىبە گوئى لە ەىچ بگرم... خۆم لە ەموو شتىك گەىشتەم» .

«نەخىر... دەبى گوئى بگرت» .

سەرەتا لەوى دانىشت ، رووى گرژى لە «قىرا» ەرگىرا، تامادە بوو لە ەركاتى بى مالىەكە بەجى بىللى، بەلام ەدى ەدى ەتور بۆو و گرژى و مۆنىبەكە بەرى دا، بەدل گوئى لى گرت، دەيوست وشە بەوشە لە قسەكانى ژنەكەى حالى بى. ئىستا چاوى لە قىرا نەدەترووكاند. دىسانەو بۆو بەكۆرە كۆنەكەى جارن... ئەلکىسى بەدل و دەروون... ئەلکىسى بەسۆز و مېرەبان كە ەمىشە دللى لەگەل نالە و ھاوارى كەسانى دىكەدا لە خورىە و راپچەنىندا بوو... لە ەموو شتىكىش دەگەىشت. قىرا چىرۆكەكەى خۆى بۆ گىپرايوە تا گەىشتە ئەو شوتىنەى كە چۆن كابرالى ئىفلىچ و پەككەوتەكەى ەيناىوە مالى و چۆن چاودىرى كرد... ئەوسا ئەلکىسى بەپەرۆشەو لى پىرسى:

«باشە تۆ وات ەست كرد كە ئەو زەلامە منم ئەوت لە جىبى من دانا...؟»

«ەلەتە و ام كرد»

«باشە تا ئەبەد خزمەتت دەكرد» .

«ەلەت» بەسادەبى وەلامى داىوە .

ئەلکىسى لەسەر كورسىبەكەى قەلەمبازىكى دا .

«قىرا... تۆ نازانى چ ئىشىكى گەورەت كرددو» .

سوپاس، سوپاس بۆ تۆ... بەناوى ئەو و بەناوى ەموومانەو سوپاست دەكەىن...!

بەپەلە قسەى دەكرد. ئەم وشانەى دووبارە دەكردو و دەستەكانى ماچ دەكرد .

«ئەلکىسى... بەقوربان ئەو چىتە...؟ ەىمن بەرەو» .

«من تاوانبارم... نەك تۆ» . ئەلکىسى ئەمەى وت و دىسانەو دەستى ژنەكەى ماچ

كردو، دەستە وردىلەكانى... ئەو دەستانەى ئەرك و پىكەوەنانى ژبان گرژى كرددوون .

ئەلکىسى سەرى ەلەپرى و سەرىكى كرد .

«بەلام ئىستا...؟» پرسىارەكەى تەواو نەكرد، بەلام قىرا تىبى گەىشت... زانى دەپەوى چى بلى... لەو دەچوو چاودەپى ئەم پرسىارە بى .

«با لەگەل ئىتمە بۆى...»

«بەو ئومىتدە بووم كە ئەم قسەبە بكەى» . ئەلکىسى ئەمەى وت و ەناسەبەكى ەوانەو ەلەكىشا .

«با بچىنە لای و سەرىكى لى بدەىن» .

كابرالى نەخۆش لەنپو پىخەفەكەى راکشا بوو... روو بەرووى دىوارەكە . قىرا بەسەرىدا نووشتاىو و سەرى بردە پەنا گوئى... لەسەرخۆ پىتى وت: «ئەلىوشا... مىترەكەم گەرايوە...! بەلام نەكەى پىتى سەغلەت بىت... خۆشەوىستەكەم...»

پاشان راما و ەستى بەغەفلەتى خۆى كرد... قسەكەى ەلەگىپرايوە .

«بە راستى نابى خۆت سەغلەت بكەى... ھاوړى شىرىنەكەم. لىرە دەمىنىستەو و لەگەلمانا دەژىت. لى ناگەپىن جگە لە خۆمان كەس خزمەتت بكا... تى دەگەى؟»

ئەلکىسى-ىش ھاتە تەك نەخۆشەكە . وىستى بەسەر دوودلى و پاراپىدا زال بى... بەلام نەپتوانى و بەسەر رووبەو دىار بوو . لەو دەچوو كابرالى پەككەوتە لە ەموو شتىك گەىشتىن . بەحال خۆى بۆجولاند، بە ئاستەمىش سەرى وەرسووپراند .

«دەقىقەىك تۆو خوا...!» ئەلکىسى بەھاوارىكەو ئەمەى وت: «تۆ وت نامەبەكى منتان لای ئەم دۆزىبەو...؟ كوا با بىبىنم...»

«واىە... ئەو تەخۆبەتى...» ئەلکىسى لەژىر لىووە ئەمەى وت و چاوىشى بەنامەكەدا دەخشانە . «دەقاو دەق... خۆبەتى» .

«ئەلکىسى چىردنسىف... ھاوړىكەم . من و ئەو ، ئەوسا ، بەبەكەو بووین . زوو زوو نامەمان دەگۆرىبەو... بەو نىازەى كە ئەگەر بەكىكمان كوژرا- ئەو ەى دىكەمان بتوانى كەسوكارى ھاوړىكەى ئاگاداركاتەو . بەلام من بەختى خۆم نەپىكرام . ئاە... چ ھاوړىبەكى مەزن بوو» .

لەبەردەمى كابرالى برىندار كەوتە سەرچۆك و بەدەنگىكى بەرز ھاوارى كرد:

«ئەلىوشا... ئەلکىسى چىردنسىف گوئىت لەدەنگەم؟ من ئەلکىسى-م... ئەلکىسى باتورن... من و تۆ بەبەكەو بووین... بىرتە...؟»

كابرالى نەخۆش بەحال سەرى بۆ لەقاند... نىشانەى ئەو ەى كە حالى بوو .

«چاكە...! بىرتە من و تۆ برىارمان دا كە دواى جەنگ بەكدى بىبىنەو...؟ ئەو تە

به يهک گه يشتينه وه. ئيستتا تۆ له ماله کهى مندای. ده توانين به يه که وه بژين ... تيم ده گه ی...؟»

به لām کابرای نه خوۆش جووله ی بۆ نه کرد... مه حالیش بوو بزنان ناخۆ گوتی له و قسانه بووه يان نا. فئيرا و ئەلکيسی بۆ چەند دەقیقه يهک له تهک نه خوۆشه که دا مانه وه و پاشان ههردووکیان هه لسان و له دەوری مێزه که دانیشتن. دیسانه وه ئەلکيسی هه موو به سه رهاته که ی بۆ فئيرا گيترایه وه که چۆن ئەم و ئەلکيسی چيتردنسيث-ی هاوړتی دوو چاری ئەو مهينه تيبه بوون: گوايه ههردووکیان که وتوونه ته پشت سه ربازه کانی ئەلمانیا بهر له وه ی سوپای ئەمان بتوانی هيرشه که ی خوۆ رتيک خاته وه، پاشان چۆن که وتوونه ته نيۆ که ميني تيبه ئيشکگره کانی دوژمن و دوا ی تقه و بهرگريکردنيکی کهم خايه ن يه کترييان لي ون بووه. ئەلکيسی ناگای له خوۆ ناميني و به ديل ده گيرئ... ته نها دوا ی تیکشکانی ئەلمانیه کان نازاد ده کړئ. هه لبه ته به درتيایي ئەو ماوه يه له بهری رۆژئاوا دا بووه... بۆيه نه يتوانيوه هيج هه وال و دهنگوباسيکی خوۆ به کهس بگه يه ني. به درتيایي ماوه ی گيترانه وه ی چيترکه که «جيتری» به رامبه ر «ئەلکيسی» دانیشتبوو بي ئەوه ی چاوی لي بتروو کيتيئ. فئيرا پي به ههردوو چاوی له ميترده که ی راده ما و ههروهک بلتيی پروا به چاوانی خوۆ نه کات که ئەمه ميترده که يه تی و گه راوه ته وه.

٨

«فئيرا» تۆزی ناوی گه رم کرد، ئەلکيسی خوۆ شۆزی و ريشی تاشی. پاشان به په له قاوه لتي به يانی ئاماده کرد و به يه که وه دانیشتن و که وتنه چا خواردنه وه. به راده يه ک تامه زۆزی يه کدی بوون که کابرای په که که وته يان بيير چوو بۆوه. پاشان گوتيان له دهنگه دهنگيک بوو. جيتری بوو لمووزی له دم و چاوی کابرا نزیک خستبۆوه و مرخه مرخی بوو... ههردوو له پي پيشه وهشی خستبووه پيخه فه که ی.

فئيرا هاواری کرد: «ئوه خهريکی چیت جيتری...؟»

ئهمه ی وت و راسته وخۆ رووه لای نه خوۆشه که ملی نا... ههروهکو هه موو جار يک. ئەلکيسی-يش له سه ر مێزه که هه ستا.

جيتری قه له مبابزکی دا و له سه ر پيخه فه که هاته خوارئ. له و ساته دا نه خوۆشه که له شويني خوۆ جوولا وهک بيه ويئ هه ستيته وه و له سه ر پيخه فه که داينيشئ. ليتوه زهرد و رهنگ په ريوه کانی له رزين... قرخه يه کی کپ و خنکاوی بۆ کرد.

فئيرا به په له وتی: «دهيه ويئ له سه ر پيخه فه که داينيشئ».

به ههردووکیان نه خوۆشه که يان بهرز کرده وه و باليفيکیان خسته بهر پشتی. هيشتا ليتوه کانی دهله رزين.

ئەلکيسی به چرپه وه وتی: «مه به ستبه تی قسه يه ک بکا».

فئيرا-ش به دهنگيکی بهرز هاواری کرد: ئەليووشا... قسه بکه... ئيمه گوتمان بۆ گرتوي».

نه خوۆشه که سه ريکی له قانده.

فئيرا به خوۆشيبه وه چريکاندی: «گوتی ليمانه...!»

«کوا... بي دهنگ...» ئەلکيسی قسه که ی به فئيرا بري، نه خوۆشه که زۆر له سه رخۆ... به لām روون و ناشکرا تي هه لچۆوه: «سوپاس... سوپاس بۆ ئيوه... به دايکم... به دايکم بلين». هه ناسه يه کی قولی هه لکيشا- «که ئيوه لي نه گه ران بم...» ويستی زياتر قسه بکا، به لām له وه دهچوو ماندوو بوويئ، ده می داخست و چيتر دهنگی ليتوه نه هات. کتوپر له ته وقي سه ريه وه تا که له مووستی پيی گرژبوو... ئەو گرژ بوونه روخساری شيواند و ناشيريني کرد. ده می کرايه وه وهک ئەوه ی بيه ويئ هه وايه کی زۆرتر هه لمرئ. پاشان سه ری به سه ر سيئه يدا شوپ بۆوه، به درتيایي پيخه فه که ش قاچی لي راکيشا.

«هه موو شتيک ته وا». ئەلکيسی به خه مه وه ئەمه ی وت: «ته وا... چيتر نازار ناچيترئ. مالتاوا. ئەي هاوړئ سه ربازه که م».

فئيراش به هيمنی فرميسکی ده باراند.

جيتری-يش هات و له نزیکانه وه وه ستا... تووکی به روپشتی ملی بژ بۆوه. سه ری بهرز کرده وه و پي به خانووه که سه دای لووره يه کی دريژ و غه مه پين بهرز بۆوه.

پرتە پرتگەر

چېرۆکنووسی هیندی: قی. ئار. نارلا

ئیمپرۆ وەرپس و بئی باک دەتیینم... سەیرە، نازانم تۆ بۆ وات لئی هاتوو؟ خۆ نەمدی دەست بۆ خوارنەکه بیهیت، لای تۆ وایە ژەمی ئیمپرۆ ئیوارەم هەر بەتەنھا بۆ خۆمە؟ خۆ کەسبیکیش بیهوی خۆی لە برسانا بکوژئ هەر وەکو تۆ دەکا...

خۆ دەتوانی پتیم بلیتی حەز لە چی دەکەئ تا بتوانم نامادەئ بکەم، دە جارێکیش لە جارن خۆت برۆ بازار و شت بکەر، قاوه لەسەر قاوه فەر دەکەئ و ژەمی شیانوت فەرامۆش دەکەئ... ئەو تۆ ئازاری پئی ناخۆئ؟ خۆ ئەو رۆژە باپیرمت بینی - پتیم بلیتی... تۆ لەو باوەرەدای تەمەنی هەشتا ساڵ پئی؟!

ئەو تۆ... بەردەوام خۆت لەژێر ئەو هەموو رۆژنامە بەدا ناستوو، خۆ هەرگیز کاتی ئەوەت نەماوە لەگەڵ ما دابنیشی و دوو راز و گلەیی بگۆرینەو، دەئ توخوا... دەبا کەمئ ئەم شتانە بەلاوە بنیین، بەم رۆژگارە ئەوەندە چاوەرپت دەکەم تا هەردوو پاژنەم سەر دەبن، چاوەرپتی جەنابتم تا دەگەرپیتەو، کەچی تۆش هەمیشە درەنگ دیتتەو، سەرم سورماوە و لەخۆم دەپرسم چی وات لئی دەکا تا سەعات دە نەیهیتەو، بیتیگومانم لەوەی کە لەم مالا چووئتە دەری بۆ تاکە جارێکیش منت بەخەیاڵدا نایە، ئەو کچە بەستەزمانەشت پەرۆشی هاتنەووت بوو حەزی دەکرد زوو بپیتەو، تاویک پیتش ئیستا چوو بنوئ، بەلینئ هەندیک حەلوات پئی دابوو؟ منالە ساواکەشمان زۆر گەرم داهاوو، ئەو خۆ من هەر چەنە لێدەدەم و کەچی تۆش نقە ناکەئ، هەر دەلینئ نە (با)ت دیو و نە باران...

کابرا... خۆتەندەوئ بەردەوام چاوت کز دەکا، دەروەش مانگەشەو و شنەبایەکی فیتنک و ختوکه دار هەلئ کردوو، دە وەرە با لە دەری دابنیشین، گەلئ خۆش و دلگیرە، هەتا منالە کەش شاگەشکە بوو بەوئ مانگی لە چواردەئ بینی، داوای لئی کردم شیعریک بنوسم، بەلام ناخ... من و شیعریان نەوتوو، بوەستە... دەقیقە یەکم پئی ناچئ... هەر ئیستا دیمەو، شیرەکەم خستۆتە سەر زۆپاکە... حەز لە کوپە شیریک ناکەئ؟ ئۆف... خویە... گیان... دیسانەو چۆو گۆ کتیبەکانئ، خۆ تۆ کاتیکئ زۆرت بەدەستەو، ناتوانیت تەنھا دەقیقە یەکم بۆ من تەرخان بکەئ... بیان لەگەڵما بدوئ، تۆ بەو تاوانبارم دەکەئ کە من سەرت لئی دەشپۆنم، کەچی جەنابت بەدرێژایی ئەو

رۆژگارە لەگەڵ هاورپیکانتا لە قاقا و پیتکەننیدان... سەیرم پئی دئ... هیچم نەوتوو و کەچی تۆ لەگەڵما شەپانی و بەدخوویت، چاوەرپت تا لە دایەرە دپیتتەو خەشپەبەک لە دەروە بئی من روو و دەرگای حەوشەکە غار دەدەم، هەتا منالەکانیشت کە بەم حالەو دەمبیین پتیم رادەبوئرن...

* تیناگەم تۆ بۆ وا سەغلەت دەبیت... کە من دەتدوینم بۆ سەغلەت دەبیت، چاک دەزانم کە من ئافرەتیکئ نەخوئندەوارم، جا بۆیە هیچ مەسەلەبەک شک نایە لەگەڵما باسی بکەئ، بئی بەختی خۆمە کە دایک و باوکم نەیان هیشت بخوئنم و لەم دونیایە تیببگەم، تۆش بەمن دەلینئ کات بەسەر نەچوو... کەچی زۆر زوو لیم بیزار دەبیت و یەکسەر هەلدەجیت کاتئ هەلەبەک... من گیل و ویتلم ها... تۆ وام پئی دەلینئ، بەلینئ راست دەکەئ، کەواتە هەر لە بەر ئەو یە کە من لای تۆ هیچ باخەختم نیبە، هەرچی بقەومئ بەتربقەبەک راوی دەنئ، هەموو شتیک لای تۆ ناساییبە... سەیرکە چۆن بتوانم فیری شتیک بئ کە دایکی دوو منال بئ...

جگە لەو هەموو ئەرک و ئیشەئ ناومالیش، خۆ پاش نیوەرپۆبەک نەمتوانیو سەرخەویک بشکینم، ئەم منالانە بەچوار دەورمدا لە غارەغار و قاوو قیژ و شەر ناکەون، خۆ شەوانیش خۆت ئاگات لیبە کە ئەم منالەئ تۆ ناهیلئ چاوم بچیتە خەو، دەزانم... دەزانم هەرچی بیلیم لای جەنابت سەرئیشەبە، تۆ بەتەنھا ئاگات لە رۆژنامە و کتیبەکانئ خۆتە، بەلام لای من مال و منالەکانم هەموو شتیکن، تەنھا سالی یەکمئ شووکردنم ئاگات لیم بوو، زۆر باش لەیادەم، دوایی وای لئی هات قیژ و بپیز لە من بکەیتەو بەلام نا... مەسەلەکە لەو دایە من خۆم تۆم خۆش دەوئ... تۆ هەموو کەسینکی منب، چەندە خۆشحالم کە گوئیم لە قسەبەکی پرسۆزی تۆ دەبئ، ئەو رۆژەئ دوو راز و گلەیی بگۆرینەو لە خۆشیانا بال دەگرم... کەچی من سەرم سورماوە، زۆر سەیرە... تۆ بۆ ئەوەندە وەرپس و بیزار دەبیت کە لەگەڵتا دادەنیشم.

پئی نائی ئیرە جئ بیلینت و لە من رابکەئ، حەز ناکەم لیرە و لەوئ بسوو پیتتەو تا هەردوو قاچت دینە ئیش، چاکە... خۆ تۆ دەتزانئ من ئافرەتیکئ نەخوئندەوارم، کتۆلم، سەرەستیش بوو لەوئ منت نەوئ، خۆ بۆت دەکرا لەگەڵ ئەو کچەئ لە دانیشگا هاورپت بوو ژیانیکئ تەر و خۆشتر بەسەر بەریت، بەردەوامیش بەئینگلیزی قسە لەگەڵ یەکدی بکەن، ئیتر بەسە و لە وزەما نەما... ئەم هەرەشە و گورەشەبە بپرتتەو، تا ئیرە و بەس، نازانم ئەو ئافرەتە چی بوو خۆئ گەیانە ئیرە، لەوانەبە بەیادی کۆنە پەيوەندیبەکی ئیوان خۆتان هاتبئ، بەهەر حال... من ئەو زۆرەری و

چەنەچەنەم لە جییه... بەلام تۆوات لە من کرد وەک کارەکتەرێک بچمە بەردەمی و لەسەر پێ بوەستم و دانەنیشم... بەمنت وت: «کچیکێ چاکە و لە دانیشگا بەبەکەوه بووین، ئیستاش وەک پشکینەری قوتابخانە هاتۆتە ئێرە... کۆمەلێ شتی تر.....»

ئەم ئافەرته بەرەللائیە، زۆریش بەرەللائیە، عفریتیکێ رەشە، هەر کەسێک دەستی ئەو ئافەرته بەکەوی هەقی خۆبەتی بەقورەسوور خۆی پاک بکاتەوه، دەشی لای تۆ، بەخۆ و بەدەم و چاوی بۆیاغ کراوی، شتیکێ جوان بێ، ئاگام لیتە... کە چاک و چۆزیت لەگەڵ دەکا کۆلێ دەگەشتیتهوه، شاگەشکە دەبیت، پیاو هەقە داہرزێ و شەرم لە خۆی بکاتەوه کە بەدەم نوکەتی وای بێ مانا و قۆر لەگەڵ ئافەرتهتیکێ بیگانەدا پیندەکەنتی، کتیب و گۆفار گۆرینەوه، کێ بەکیتیە، کێ ئاگای لیبەتی؟ رەنگە نامەش بگۆرینەوه، زۆر چاکە... جا تۆ بۆ دوودلی؟ هەر ئیستا دەتوانی بیبەیتیت و لە مائەکەدا بیحەوتیتهوه...!

بۆ پێ لە زەوی دەکوئی؟ دەتوانیت تێم هەلەدی، هەر بەشەق بکەیتە دەروە، ئەوسا ئازاد و سەرەست دەبیت، تۆ دەلێی، تۆ دەلێی: ئەو ئافەرته ژبانیکێ پر لە مەینەتی بەسەر دەبا. ئای لە سۆز و بەزەیی تۆ...! دەشی پێتیکێ گونجاوین و مالتیکێ پێکوییک بەبەکەوه نین، پێم نالێی چی ریتی لێ گرتوون بێن بەژن و مێرد؟

زۆر لەمێژە دەبیرمە دل، ئیتر تەواو... بەسە، تۆ بۆ خزمەتی ناو مائەمنت دەوی... چونکە نەخویندەوارم، بەلام نامەوی چی تر کەس بەسووک و کەم عەقلم بزانتی، نەهاتومەتە ئێرەش بۆ پارچە نایتیک... لە مالتی باوکیشم کولانەبەک هەر هەبوو تیایدا بێسەرەم، رۆژێ تینەپەرپووە من چاوە بەفرمیسک نەبم، سێ مانگە ئەو پێشەمە... لەوئەتە ئێوە سۆزانییە هاتۆتە ئێرە، نەخیر، ناتوانم بۆ من ناکرێ... بەلام ئەو مائەکانم... نازانم چی لەوان بکەم؟

بەلێ... بەلێ... دەزانم رۆژیک خۆت لەم دۆزەخە رزگار دەکە، لەم دۆزەخە تۆ ناوت ناو: سەرفراز دەبیت، بەلێ ئاگام لیبە... حەز لە کۆش و باوەشی گەرمی ئەو ژنە دەکە... ئەو قەحیە بێ مروەتە...!

ئەبەر... خۆ ئەو پیاووە لێی دا و رۆیشت... منی جێ هێشت، رەنگە هەر ئیستا بچیتە کن ئەو ئافەرته، ئای لە خۆم بێ بەختی، ئەو ماووە دووردرێژە لەگەڵ ئەو بەسەردەبا، ئەگینا بۆ هەموو رۆژیک درەنگ دەگەریتەوه، لەکن ئەو ژنە بێ شەرمەبە، ئەم پیاووەی من هەقە تەریق بێتەوه... ناخر بلێ بۆ بەشەقاوی رۆژەللاتا دەروێ: خۆ مالتی ئەو ژنە وەک پێیان وتم: کەوتۆتە کۆتایی شەقامی رۆژتاوا... ئەها... دەبەوی فێلم

لێ بکا پێچاوپێچ دوو سێ شەقامی تر دەبرێ و بەرپێگەبەکی دیکەدا پێچ دەکاتەوه، دەبێ ئیستا گەشتبێتە ئەوی، بەلام، نەخیر... کوا بزانم... ئەگەر درۆ نەکەم و بێرم بێتەوه: پەيامبەرەکیان پێی وتم: بەئیشیک رۆیشتۆتەوه و دوو هەفتە دیکە نایەتەوه، تۆف خوایەکە، زۆرم نازار دا، گالتم پێکرد... بەخۆراپی تانە و تەشەرم تێ گرت، ئەوێ نەدەویست، بەم شەوی تۆف و بارانە و دەدەرم نا، نا خوایەکە... خەریکە نم دەبارێ، لەوانەبە باران تەری کا، لەوانەبە سەرمای بێ و تووشی هەلامەت بێ، ئیستا چی بکەم... من چی بکەم...؟

پار بوو... ئا... کە نەیتوانی گوێ لە تیر و تواجەکانم بگرێ، لە مائەدەرپەری... کە بۆ بەیانی دواتر گەرایەوه مالتی... هەموو لەشی کەوتبوو سەر ئاو و ئاگر، تووشی گرانی تەبەکی کوشندە ببوو...!

تۆف، ئەو خۆ دەلەرز... دیسانەوه بەزەمە کەم نایەوه، ئای لە خۆم چارەپەش و بێ بەختی... ئای لە خۆم، سەر بەگۆبەندی...!

.....

فی. ئار. نارلا: (شینگارتیسوارا رانۆ نارلا). رۆژنامە نووسیکی بەناویانگ و دیارە، توانی رۆژنامەگەری -Telugu- تا ئاستیکێ جیھانی سەرخات، لەپال ئەوئەشدا... نووسەریکی گەورە شانووشە و ئەندامی پەرلەمانە و سەرنووسەری «ئانداھارا جیوتی» یە. کە ئویشیان رۆژنامەبەکی رۆژانەبە.

لە کتیبی:

Modern Telugu Short Stories, V. PATANJALI, A. MURALLDHAR
AN Anthology
Jaico Publishing House, 125 Mahatma Gandhi Road
Bombay- 1

کوشتی فیلیک ۱

جۆرج ئۆزۆپیل

له (مۆلایین) ۲دا که دهکه و پته (بورما) ۳ی باشوور خه لکیکی زۆر قینی لیم بوو- یه کهم جاریش بوو له هه موو ژیا نا ئه وه نده گه و ره و پایه داریم... به راده یه ک بیه مایه ی رقی و کینه ی خه لکی و که یفیان به چاره م نه یه ت. ئا له و شار ه دا ئه فسه رتیکی بچوو ک و که م ده سته لاتنی پۆلیس بووم، خه لکی ئه و ناوچه یه وه ک دوژمنی باوک کوشته سه یری ئاو روپا ییبه کان یان ده کرد... بی ئامانجه ددان یان لئ ده کرۆش تین. که س نه یه و پیرا ئاژا وه بنیته وه، به لام ئه گه ر ئافره تیکی ئه و روپی به ته نیا بچوو پایه بازار: په نگه ئه و سا یه کیتک له وان (ئاوی بیستل-ی) ۴ ناو ده می خو ی نف ده کرد وه سه ر کراسی ئه و ئافره ته. من وه ک ئه فسه رتیکی ببوو مه مایه ی تیر و توانجی هه مو یان، له هه ر کات و شو ئینبیکدا- بیان زانیسا دوورن له مه ترسی - ته وا و سه غله تیان ده کردم. ئه گه ر له گۆر په پانی فبۆلیندا یاریم بکر دایه یه کئ له (بورما) ییبه شه یتان و سوو که له کان پتی ده خسته بهر پیم و پاشقولی لئ ده گرتم تا بهر یبه وه، ناو بیکه ری گه مه که ش که - بورما یی- بوو خو ی غه شیم ده کرد و سه یری لایه کی دیکه ی ده کرد، خه لکه که ش به ده نگیتی بهرز و زۆر به ناشیرینی به وه قاقا پیده که نین. نه جار تیک و نه دوو... ئه م به زمه زۆر جار دووباره ده بۆوه. دوا به دوا ی ئه وه وای لئ هاتسو میتشکم بته قتی... به تایبه تی که دم و چاوی زهردباوی ئه و گه نجه گالته جارانه م ده بینی، یان که ده بان زانی ده ستم نایان گاتی به هات و هاوار و هۆی هاوه گالته یان پئ ده کردم... ئه م جۆره رابواردنه ته وا سه غله تی کرد بووم. قه شه - بوودی- یه گه نجه کان له هه مو وان خه رایتیریون، به هه زارانیان له و شار ه دا ده ژیان و له وه ده جو هه مو بی کار و ئیش بن؛ ته نها ئه وه نه بی له سه ر سووچی جاده کان بوه ستن و گالته به نه و روپی به کان بکه ن.

هه موو ئه م شتانه سه رسام و بیزاری کرد بووم. چونکه هه ر ئه و سا گه یشتبوومه ئه و راستییی که ئیمپریالیزم شتیکی یه کجار پیس و گلاوه و چاکترین چاره سه ر ئه وه یه زۆر زوو واز له و کاره بنیم و خۆم رزگار بکه م. هه لبه ته من له ژیره وه له گه ل خه لکانی - بورما- بووم و دژی - بریتانیا- ییبه چه وسینه ره کان بووم.

ئه وه نده قینم له و پیشه یه ی خۆم ده بۆوه... به راده یه ک که هه رگیز بۆم وه سف ناکرئ. ئه م جۆره کار و پیشه یه ش وات لئ ده کا له نزیکه وه پخه له وات و پیسی

ئیمپراتۆرییه تی بریتانی- به چاوی خۆت ببینیت. دیمه نی به ندیبه مات و مه لوله کان که خزابوونه نیتو قه فه زی پیس و بۆگه ن کردووی به ندیخانه کان، دم و چاوی پئ ترس و خه می ئه و تا وانبارانه ی بۆ ماوه یه کی درێژ به ندرکرا بوون، هه ره ها لا پا ن و سمتی شین و مۆر هه لگه راوی ژیر شوولک و حه یزه رانی جه لده کرا وه کان... ئه مانه هه مووی وایان لئ کردم تا ئه و په ری هه ست به تاوان و گونا ه بکه م. به لام ئه و سا ئه وه نده ئاگام له دونه ی نه بوو... ئه وه نده وریا و زرنگ نه بووم، ئه و سا هه ر گه نج و نه فام بووم، ده بوایه به پیده نگی بییر له خه م و گرفته کانم بکه مه وه... ئه و بیده نگیه ی رۆژ هه لات به سه ر هه موو ئینگلیز تیکدا سه پاند بووی. تا ئه و راده یه نه فام بووم که نه مده زانی - ئیمپراتۆرییه تی بریتانیا- خه ریکه له ناو بچئ، له وه ش نه فام تر بووم... وام ده زانی ئیمپراتۆرییه تی بریتانی گه لئ مه زتره له و ئیمپراتۆرییه ته تازه و سا وایانه ی له دوا ی خۆیه وه دین و دروست ده بن. من هه ر ئه وه نده م ده زانی که که و توومه ته نیتوان به ردی دوو به ردا شه وه: له لایه که وه ر قم له و ئیمپراتۆرییه ته بوو که خۆم خه م ته تگوزاری بووم، له لایه کی دیکه وه له و درنده بچکۆل و شه رانییانه په ست بووم که وایان لئ کرد بووم چیت نه توانم له سه ر ئه و کار و پیشه یه م به رده وام بم. له و ماوه یه دا به شتیکی زۆری بییر و هۆشم لای فه رمان په وایی- بریتانیا- بوو... لای ئه و سته م و بی دادیبه ی که له وه ده جوو کۆتایی نه یه ت و بنبر نه کرئ. ئه و سته مه ی، وه چه به دوا ی وه چه دا، ببوو مه تیر ده زمه و ده سته نا بووه بینه قاقای ئه و خه لکه بی ده سته لات و داماو ژیره سته یه، له لایه کی دیکه وه وای بۆ ده چووم که واه و ئه و په ری خو شنی دونه ی ئه وه بیت قه مه یه ک له ورگی قه شه یه کی- بوودی- رابکه م.

ئه م جۆره بییر و بۆجوو نانه ش ئه نجام تیکی سروشتی ئاسایی سیستمی ئیمپریالیزم، بۆ راستی ئه م قسه یه: ده توانین له هه ر فه رمان به رتیکی ئینگلیزی- هیندی پرسیت... به مه رجیتک له ده ره وه ی ئه و شو ئینه بیت که تیا یدا فه رمان به ره.

رۆژ تیکان کاره ساتیک رووی دا... ئه و کاره ساته به شتیبه یه کی ناراسته وخۆ به ربینایی منی رۆشن کرده وه و خسته میبه سه ر رتیکه یه کی راست، خو ی له خویدا ... روودا ویتیکی ساده و ها که زایی بوو، به لام وای کرد زۆر ئاشکرا و روونتر شار ه زای سروشتی راسته قینه ی ئیمپریالیزم بم... که پیشتر واه جوانی شار ه زای نه بووم- وای لئ کردم ئاگاداری نیاز و بۆجوونه کانی ئه و سیستمه چه وسینه ر و خو ئین مژه بم.

به یانیه کیان زوو... له و به ری شار ه وه یارمه تیده ری پشکینه ر له (سه را) وه به ته له فۆن ئاگاداری کرد مه وه و وتی: «فیلتیک به بازاره که دا به ره لالا بووه و دونه یای ویران کردووه». دا وای لئ کردم فریا که وم و چاره یه ک بدۆزمه وه، سه ره تا نه مده زانی چی

بکه م... به لām دوایی سواری ماینتیک بووم تا به چاوی خۆم ببینم چی پرووی داوه... پرووه شوینتی پروو داوه که ملم نا، تفهنگه کۆنه کهی خۆم برد که بابه ته کهی - ونجسته ریکی (44) بوو... زۆربیش له وه بچوو کتر و بئ که لکتر بوو که فیلیکی پئ بکوژرئ، وه لئ له دلئ خۆمدا وتم: به ته نها زرمه ی ته قینه وه کهی به سه بۆ ئه وه ی فیله که بترسی و بره ویتته وه. چهنده ها که س له بورما بیسه کان سه ر یتکه یان لئ گرتم و چیرۆکی به زم و هه رای فیله که یان بۆ گیترا مه وه. هه لبه ته فیله که ش کیتی نه بوو، به کئ بوو له و فیله مائی کرا وانه ی (کهوی) که له پ شیت و هار و به له سه ده بن، جا له به ر ئه وه به سترابۆوه، به لām ئه وه بوو شه وی پیشووتر هه رچی په تک و قه وچ و قه راسه هه بوون، پساندبووی... خۆی له وه به ندیخانه یه ئازاد کردبوو. له م حاله ته شدا ته نها خاوه نه که ی ده یترانی به سه ریدا زال بئ و هیواری کاته وه، که چی ئه میش به دوای فیله که یدا ده گه را و بۆ ئه م مه به سه شته ش به ره و لایه کی تری پئی لئ هه له بیوو... له و ساته ی بانگی منیان کرد کابرای خاوه ن فیله له م گه ران و سوورانه دا ماوه ی دوانزه سه عاته پئ له فیله که دوور که ویتۆوه، بۆ به یانیسه که ی، فیلی که له که ویت، کتوپر له شار وه ده رکه و ته وه، خه لکانی - بورما - هه موو بئ چه ک بوون... بۆیه هیچیان بۆ نه ده کرا و به رامه به ره کاره ساته ده سه ته وه ستان بوون.

هه ر ئه وسا کوختی له سه یزه ران دروستکراوی، کابرایه کی تیکو پیک دا، مانگایه کیشی کوشت، خۆی کرد به ناو چهنده ها دوکانی میوه جات و هه رچی بکه و تبا یه به ر لموز هه لئ ده لووشی، هه روه ها بیته وه... له پنگا پرووه روو له گه ل لۆری - زبل - ی شاره وانی تووشی به کدی ده بن، کابرای شۆفیر خۆی هه لده دا و تا پئی تیدا یه راده کا... فیله که ش ناکاته نامه ردی لۆریسه که وه ده گه یترئ و له چه ند لایه که وه زه رری پئ ده گه یه نئ.

یاریده ده ری پشکینه ری - بورما - و چه ند پۆلیسیکی هیندی له و گه ره که چاوه پئی منیان ده کرد که فیله که یان تیدا دیبوو. گه ره که که ش تا بلئی په رپووت و بئ نمود بوو، چهنده ها کوختی په رپووتی له حه یزه ران دروستکراو لیره و له وئ به بان لێژایی گردیکه وه په رت و بلاو ببوونه وه. سه ری کوخته کانیش به گه لا و لقئ دارخورماکان گیرابوون... بیرمه به کئ بوو له و به یانیسه نه ی پیاو دلئ تیدا ده گوشرا و ئاسمانیش به هه ور و هیل بوو... تازه سه ره تایی وه رزی باران بارین بوو. که و تینه سوړاغ و پرسین... له و خه لکه مان ده پرسئ ناخۆ فیله که بۆ کام لا ملی ناوه، وه کو هه موو جار پیک، هیچمان ده ست نه که وت که لکی لئ ببینن. هه میشه له - رۆژه لات - مه سه له که وا ده که ویتته وه: له دووره وه چیرۆکه که زۆر ئاشکرا و پروونه، به لām تا پتر له شوینی کاره ساته که نزیکتر

بیته وه ئه وهنده پتر چیرۆکه که تیکه ل و پیکه ل و پرنه یینی ده بئ. هه ندئ له و خه لکه ده یان وت: فیله که ئا لیره وه رۆیشت... هه ندیکی دیکه ده یان وت: نه خیر... لیره وه نا... له و لاوه رۆیشت... هه ندیکی دیکه وتیان: ئیمه گویمان له شتی وانه بووه... فیلی چی؟ ئه وهنده ی نه ما بوو بگه مه ئه و قه ناعه ته ی که هه رچیسه کی ده لئین، درۆیه، له و کاته دا له نزیکه وه گویمان له هات و هاوار پیک بوو، هاوار پیکی به رز و پر ترس. به ده م هاواره وه ده ی وت: «منالینه دوور بکه ونه وه - هه ر ئیستا پزۆن و لیره نه میننه وه!» پیره ژنیک، به خۆ و به دار پیکه وه، له ته نیشت به کئ له کوخته کانه وه به دیار که وت، کۆمه لئ منالی دابوه پئش خۆی و چهنده ها ئافره تیش به دوایه وه که و تبوونه قاو و قیژ و ملجه ی زبانیان ده گه یشته به رگوئ، دیار بوو شتیکی وا قه و ما بوو که ناکرئ منالان ببینن. به چوار دووری کوخته که دا گه رام و لاشه ی بئ گیانی کابرایه کم دی له ناو قور و لیتا وه که که و تبوو. حه مالتیکی هیندی رووت و ره ش پئستیکی - دراقیدی - بوو، له وه ده چوو تۆزئ له مه وه به ر گیانی ده رچوو بئ. خه لکه که وتیان: فیله که زۆر کتوپر له قورنیککی کوخته که وه په لاماری دابوو، به لموز به رزی کردبووه و پاشان پئی خسته بووه سه ر پشتی و له گه ل زه وییه که ته ختی کردبوو... بگه ره پانی کردبووه.

ئه و کاته ش وه رزی باران بوو، زه وییه که ش ته واو نه رم بۆوه، ده م و چاوی کابرا، به ک پئ، به زه وییه که دا رۆچو بوو، به درتێژایی دوو یارده ش کردبووی به چالیککی گه ورۆنه، که و تبووه سه ر سک و هه ردوو باسکیشی، وه ک خاچ، لیک ترازابوون و سه ریشی، زۆر به رکه وه، به لایه کدا سوورا بوو... ده م و چاوشی نقوومی قور و چلپاو بوو، چاوه کانی زه ق، ددانه کانیشی به ئازاریکی زۆره وه ده ره په ریبوون... ئازاریک که که س به رگه ی ناگرئ.

«به م بۆنه یه وه... تکاتان لئ ده که م پئیم مه لئین: پرووی مردووه کان هه میشه نقومی ئارام و هیمنییه، زۆریه ی ئه و لاشانه ی من دیومن زۆر شه ی تانانه ها توونه ته به رچاوم». کاتئ پئی ئه و درنده زه به للاحه ده که ویتته سه ر پشتی کابرای هیندی. پئسته که ی وا داده مالتئ هه ره ک بلئی که رویشک بئ و که سیک زۆر به ئاسانی پئسته که ی لئ دامالئین. هه ر که کابرای مردووم دی پۆلیسیکم ناره مائی براده ریکی نزیک تا تفه نگیککی فیله کوشتنم بۆ به یئین، ماینه که شم ناره وه ته ویله که ی، له وه ترسام بۆنی فیله که بکا و بتۆقئ و به رم بداته وه.

دوای چه ند چرکه یه ک پۆلیسه که به خۆ و به تفه نگ و پئنج گولله وه گه رایه وه، هه ر له و ساته دا چه ند - بورما - بییه ک هاتن و وتیان فیله که وا له دامینی گرده که و له نیو مه ره زه ی برنجه کانه، مه ره زه که ش ته نها سه د یارده یه ک لئمانه وه دوور بوو. هه ر که هه نگاوم نا

سهرتاپای خه لکی گهرهک له کوخته کانه وه هاتنه ده ری و کهوتنه دوام ، که تفهنگه که بیان دی کهوتنه هات و هاوار و تهواویک هه لچوو بوون بهوهی من بهروه لای فیله که دهچم و تهقهی لی دهکم. سهرتا ، که فیله که کوخته کانی تیکویتی دا ، نهونده به لایانه وه گرنگ نه بوو... بهلام ئیستا مهسه له که به تهواوی گۆرا و فیله که خه ریکه بکوژی. نه وهش بۆ نه وان ده بیته مایه ی خو شی و گالتنه و بهزم. ههروه ها بۆ ئینگلیزه کانیس هه ره همان تامی لی ده بینن، و تپرای نه وهش... نه وه خه لکه پیوستی به گۆشتی فیله که هه بوو. نه م هه موو بهزمه ، به شپوه به کی نادیار ، سه غلته و نا نارامی کردم. من نیازم نه بوو فیله که گولله باران بکه م- من ته نها بۆ نه وه ناردم تفهنگه که بۆ بی تا بتوانم بهرگری له خۆم بکه م نه گهر پیوست بوو- له وه ناخو شتر نییه تۆ بهر پتیه بیت و خه لکیکی زۆرت به دوا وه بی . به شانی گرده که دا غل بوومه وه و وام هه ست ده کرد زۆر گیل و ده بنگ بم ، تفهنگه که خستبو وه سهر شان و یهک ئوردیبه خه لکیش له دوامه وه یه کدیبا ن ده شتلا و هه تا ده هات زیادیش ده بوون.

له خواره وهش... له و پین ده شته دا، له دووری کوخته کانه وه: ریگه به کی قیرتا وکراو ده هاته بهر ده مت، پاشان به پانتایی هه زار یارده مه ره زه ی قوراوی برنجت ده دی، بارانی یه که م تیر ئای کردبوو، لیره و له ویش گیا و گۆلی بیژۆک بلا و بیۆه. فیله که ، له دووری هه شت یارده له ریگاکه وه، قیت وه ستا بوو، لاتنه نیشتی چه پی له ئیمه کردبوو، تۆزقالتیک به نزیک بوونه وهی قه له بالغیبه که خۆی سه غلته نه کرد. پر به قه پی گیای هه لده کیشا و ده بکوتا به نه ئۆی خۆی تا پاک بیته وه... پاشان چلیسه انه هه لی ده لووشی.

له سه ره ریگاکه وه ستام. هه ره که فیله که م دی له وه دلنیا بووم که نابن ته قه ی لی بکه م. شتیکی ترسناکه ته قه له فیلیک بکه ی که به که لکی کارو ئیشتی خه لکی بی، وه کو نه وه وایه نامیتریکی گه ووه و زۆر به بایه خ تیک بشکی نییت - هه له به ته تا بۆمان بکری نابن گوناهی وا بکه یین. له و دووره که وا به هیمنی و له سه ره خۆ گیای ده خوارد... هه ستت ده کرد له مانگایه ک ترسناکتر نییه. نه وسا و بگره ئیستا ش وای بۆ ده چم که هه لچوون و به له سه بوونه که ی تا ده هات که متر ده بووه و نه ده ما ؛ له م حالته ته دا بی نه وه ی زه ره ره به که س بگه به نی له و ناوه ده له وه را تا خا وه نه که ی ده هات و ده بگرته وه. و تپرای نه وهش... من به هیچ شپوه به ک به ته ما نه بووم بیکوژم. بریارم دا بۆ سا وه به کی که م چاودیری بکه م و دلنیا بم له وه ی که جاریکی تر خۆی شیت ناکا و به له سه نابن... پاشان بچمه وه کا وه که ی خۆمان.

به لام له م ساته دا ئاوریکم له و حه شاماته دایه وه که که وتبوونه دوام. خه لکیکی

یه کجار زۆر... به لایه نی که م دووهه زار که س ده بوون، له هه ره چرکه به کی شدا ژماره بیان زیاد ی ده کرد... تا چا ویش بر ده کا به هه ردوو به ری ریگاکه دا ریچکه بیان به ستبوو. سه ریتریکی ده ریای هه زاره ها ده م و چاوی زه رد م کرد که له سه ره نه و جله رهنگه و ره نگانه ی مه له ی ده کرد... رهنگی زۆر زه ق - نه م ده م و چاوانه ی خو شبیبا ن لی ده باری... خو شی نه م به زم و گالتنه جاریبه و دلنیا بوون له وه ی که دوا ی قه ریتریکی تر فیله که گولله باران ده کری.

سهیریان ده کردم وهک نه وه ی سهیری سیه ریازیک بکه ن که خه ریکی فریفتلی یه کن منبیا ن خو ش نه ده ویست، به لام به خو و به و تفهنگه سیه راویبه وه نه وه ی ده هینا چاوم لی نه ترووکیتن. که چی و تپرای نه و هه موو به زم و ره زمه ش کتوپر هه ست م به وه کرد که ده بی ته قه له فیله که بکه م و بیکوژم. خه لکه که ش چا وه پتی هه مان شتی ده کرد و ده بوایه منیش نا ئومیدیبا ن نه که م. له یه ک ساتدا دوو هه زار ختوو ره و ئاره زوو له نا وه وه پالی پیته ده نام بچمه پی شه وه... به را ده یه ک نه مده توانی پاشگه ز بیمه وه. ئا له م ساته دا، که وه ستا بووم و تفهنگه که له نیوان ده ستا بوو، بۆ یه که م جار له ژباغا ، هه ست م به بو شی و به تالی و بی خیری و هیچی ده سه لاتداریبه تی پی اوی سپی پیست کرد له روژه له لاتدا. نه وه تا له وی وه ستا بووم، من... پی اویکی سپی پیست و تفهنگه که ی، له بهر ده م خه لکیکی زۆری شاره که که هه مووی بی چه ک و ده ست به تال وه ستا بوون- به م شپوه به له پاله وانی سه ره کی شانوگه ریبه ک ده چووم، به لام له راستیدا من ته نها یاریبه کی منالانه ، بوو که شووشه به کی هیچ و عه نتیبه که بووم و به ویستی نه و هه زاره ها ده م و چا وه زه رده ی دوامه وه ده چومه پی ش و ده هاته دوا وه. ئا له م ساته دا گه بیست م نه و قه ناعه ته ی بلیم: که پی اوی سپی پیست ده بی به زۆردار و خا وه ن ده سه لات... به م شپوه به سه ره به ستی خۆی له نا و ده با و ده یسری ته وه، ده بی به بوو که سه ما که ریبه کی هیچ و بی مانا ، به خۆیه وه ده نازی ، ده بی به ویته به کی ته لخ و ناشیری نی گه و ره که ی ، نه و گه و ره به ی وه ک ئیمپریالیستیکی خۆی سه پاندو وه. چونکه یه کن له مه رجه کانی ده سه لاتداریبه تی نه وه یه که به بهر ده وامی بتوانی کار له دانیش توانی شار و ولاته داگیرکرا وه کان بکا ، بۆیه ده بی له هه موو نه گبه تی و کاره ساتیتیکا به پی پی بۆچوون و روانینی نه و هاوولاتیسه نه ره فتار بکا و نابن نا ئومیدیبا ن بکا ، ده بی دیوجامه (روپوش) له سه ره ن، ده مو چا ویشی پر به و دیوجامه یه قالد ده گری. ده بوایه نه و فیله بکوژم. هه ره له و ساته وه که ناردم تفهنگه که م بۆ بی... نه م بریاره م دا. چونکه سپی پیستی ده سه لاتدار - ساحیب- ده بی وه ک ده سه لاتداریک ره فتار بکا ، ده بی را را و دوو دل نه بی... بزانی چی گه ره که و له سه ره چی بریار ده دا. منییک که نه و هه موو ریگه

دووردم بریبی، به خۆم و به تهنه‌نگه‌وه، دوو هزار که سیش به دوامه‌وه، بهو بێ هتیزیه‌وه قاچه‌کانم به‌دوای خۆمه‌وه راکیشابن، که چی ئیستاش هه‌روا بوه‌ستم و جووله‌که‌م- نه‌خیر، ئه‌وه‌یان هه‌رگیز ناشی، ناخر ئه‌وسا ئه‌وه‌موو خه‌لکه‌ پیم پیده‌کنن، هه‌موو ژبانی منیش ... بگره‌ هه‌موو ژبانی پیاوی سپی پیست له‌ رۆژه‌لاتدا: هه‌ول و کیشه‌یه‌کی به‌رده‌وام بووه‌ تا نه‌بیته‌ مایه‌ی مه‌زاق و پیکه‌نین و گالته‌پیکردن.

من نه‌مده‌ویست ته‌قه‌ له‌ فیله‌که‌ بکه‌م، لیبی ورد بوومه‌وه... قامکه‌ گیای به‌ئه‌ژنۆیدا ده‌کوتا، ته‌نها ئاگای له‌ دونیای خۆی بوو، چوو بووه‌ ژیری و سه‌رقالیی پتیه‌ دیار بوو، سه‌رقالیی فیله‌کانیش له‌ هی پیره‌ژنه‌کان ده‌چێ. هه‌ستم کرد کوشتنی ئه‌وه‌ فیله‌ تاوانیکی گه‌وره‌یه‌... ئه‌گه‌رچی له‌وه‌ ته‌مه‌نه‌دا هه‌ستم نه‌ده‌کرد کوشتنی ئاژه‌لێک بێزه‌وری بێ، به‌لام قه‌تیش ته‌قه‌م له‌ فیله‌ نه‌کردبوو... نه‌شمده‌ویست ته‌قه‌ی لێ بکه‌م... هه‌رگیز (به‌هه‌رحال)... هه‌میشه‌ کوشتنی گیانه‌به‌ریکی وا زه‌به‌للاح و گه‌وره‌ شتیکی خه‌راپه‌ و بگره‌ نه‌نگیه‌». وێرایی ئه‌وه‌ش ... خۆ ده‌بی ئه‌وه‌ش له‌ به‌رچاو بگریی که‌ فیله‌ خاوه‌نی خۆی هه‌یه‌ خۆ نرخ‌ی فیله‌ی زیندووش له‌ سه‌د پاره‌ند که‌متر نییه‌، به‌لام که‌ مرد... ته‌نها نرخ‌ی که‌له‌بانه‌ی خۆی ده‌کا... واتا نزیکه‌ی پینچ پاره‌ند... ده‌بوو به‌په‌له‌ به‌خۆ که‌وم و ده‌سته‌وه‌ که‌ری بکه‌م. ئاو پیکم له‌ هه‌ندیکه‌یان دایه‌وه‌... له‌و -بورما- بیانه‌ی پیشی من گه‌یشتبونه‌ ئه‌وه‌ شوینه‌... له‌وه‌ ده‌چوو شاره‌زا و پسپۆر بن، لیم پرسین ناخۆ فیله‌که‌ تا ئه‌وه‌ سه‌له‌ چی ده‌کرد. هه‌موویان هه‌مان قسه‌یان دووباره‌ ده‌کرده‌وه‌: ئه‌گه‌ر نه‌ی وروژنیت هه‌قی به‌سه‌رته‌وه‌ نییه‌، به‌لام له‌وانه‌یه‌ په‌لامارت بدا گه‌ر زۆر لیبی نزیک بیته‌وه‌.

زۆر به‌جوانی لام ئاشکرا بوو که‌ ده‌بی چی بکه‌م. ده‌بوو بچمه‌ پتیشه‌وه‌ و له‌ فیله‌که‌ نزیک بیه‌مه‌وه‌، تو بلی: بیست و پینچ یارده‌یه‌ک... تا بزانه‌م چۆن په‌فتار ده‌کا و چی به‌سه‌ر دێ، ئه‌گه‌ر هتیرشی بۆ هیتانم... ده‌یکوژم خۆ ئه‌گه‌ریش جووله‌ی نه‌کرد و گوئی پین نه‌دام... ئه‌وه‌ وا سه‌لامه‌تره‌ منیش وازی لێ بیتم تا خاوه‌نه‌که‌ی دێ و ده‌بیاته‌وه‌. به‌لام دلنیش بووم له‌وه‌ی که‌ ئه‌وه‌نده‌ عاقل نییم. خۆم ئه‌وه‌نده‌ شاره‌زای ته‌هه‌نگ و نیشانه‌ شکاندن نه‌بووم، زه‌وییه‌که‌ش قور و لیستاوێکی نه‌رمووک بوو... به‌پاره‌یه‌که‌ له‌گه‌ل هه‌ر هه‌نگاوێکدا مرۆف تیایدا نقومده‌بوو. خۆ ئه‌گه‌ر به‌یه‌که‌م گولله‌ نه‌م پیک و به‌تاو هتیرشی بۆ هیتانم... هه‌له‌به‌ته‌ ئه‌وساش هه‌ر به‌قه‌د بۆتیکی ژیر پینچکه‌ی- رۆله‌-یه‌که‌ هه‌ل و بواری رزگار بوونم ده‌بی. هه‌تا له‌و ساته‌شدا، به‌شیه‌یه‌که‌ی تاییه‌تی، بیرم له‌ رزگار بوونی رۆحی خۆم نه‌ده‌کرده‌وه‌ به‌لکو بیر و خه‌یال‌م لای ئه‌وه‌ شه‌شاماته‌ بوو، ئه‌وه‌ ره‌نگ زه‌ردانه‌ی تیکرا سه‌رنجیان ده‌دام و لیم ورد ده‌بوونه‌وه‌، چونکه‌ له‌و ساته‌دا و

به‌بوونی ئه‌وه‌ هه‌موو خه‌لکه‌ی سه‌یریان ده‌کردم: وا به‌ئاسانی نه‌ده‌ترسام ... وه‌ک ئه‌وه‌ی گه‌ر هه‌ر خۆم به‌ته‌نیا بوومایه‌. پیاوی سپی پیستیش نابێ له‌به‌رچاوی خه‌لکانی شار و ولاتی دیکه‌دا به‌ترسن، ئا به‌م شیه‌یه‌یه‌ و بگره‌ به‌گشتی کاربایه‌کی نه‌ترسه‌. تا که‌ بیره‌یه‌که‌م له‌ میتشکه‌دا ئه‌وه‌ بوو: گه‌ر بیت و نه‌توانم فیله‌که‌ بپیکم... ئه‌وسا ئه‌وه‌ دوو هزار که‌سه‌ راوه‌دووم ده‌نین و ده‌مگرن و له‌به‌ر پیتیان ده‌که‌وم و ده‌مپلێشیننه‌وه‌... پاشان وه‌ک کاربای هیندی سه‌ر گرده‌که‌ ده‌بم به‌لاشه‌یه‌کی ددان گری و به‌ریچداچوو، خۆ ئه‌گه‌ریش شتی وا رۆوی دا ... له‌وانه‌یه‌ هه‌ندیکه‌یان قاقا پتیکه‌نن... که‌ شتی وا هه‌رگیز ناشی و نه‌بووه‌... ته‌نها یه‌ک رینگه‌ی دیکه‌م له‌به‌ر ده‌مدا بوو. ته‌هه‌نگه‌که‌م پر کرد له‌ گولله‌ و له‌سه‌ر رینگه‌که‌ راکشام تا چاکتر خۆم به‌خۆیتنه‌ نیشانه‌که‌ و جوان بیپیکم.

سه‌رتاپای ئه‌وه‌ شه‌شاماته‌ کپ و بێ ده‌نگ بوون... ته‌نها گویم له‌ چریه‌ و هه‌ناسه‌ی شادومانی قوول و نه‌رم و له‌سه‌رخۆی ئه‌وه‌ خه‌لکه‌ بوو... ئه‌وه‌ ده‌نگه‌ زمانه‌ له‌ هزاره‌ها قورگه‌وه‌ ده‌رده‌هاتن ... دت وت ده‌نگی ئه‌وه‌ خه‌لکه‌یه‌ که‌ له‌ کاتی لادانی په‌رده‌ی سه‌ر شانیه‌که‌ دیته‌ به‌ر گویت. وێرایی ئه‌وه‌ هه‌موو هه‌رایه‌ش ... ئه‌وه‌ خه‌لک و خوابه‌ به‌زم و گالته‌ و رابواردنه‌که‌ی بۆ ره‌خساندبوو. ته‌هه‌نگه‌که‌: ته‌هه‌نگی که‌ ئه‌له‌مانی نازدار بوو... ده‌رزله‌ی نیشانه‌ - پیکانی نه‌په‌ده‌هتیش گولله‌ی به‌خه‌سار بچێ. نه‌مده‌زانی له‌ کاتی ته‌هه‌نگه‌کردن له‌ فیلیک ده‌بی هتلیکی خه‌یالی بکه‌ی به‌نیشانه‌، هتلیک له‌م کونه‌ گوچکه‌یه‌وه‌ برۆا و له‌وی دیکه‌یان بچیتته‌ ده‌ر... که‌واته‌ به‌م شیه‌یه‌ که‌ فیله‌که‌ ته‌نیشتی له‌ من کردبوو ... ده‌بوایه‌ راسته‌وخۆ کونی گوئی ناگر ده‌م، له‌ راستیدا... نیشانه‌م گرته‌ ئه‌وه‌ شوینه‌ی چه‌ند گرته‌یه‌ک - ئینجینک - ده‌که‌وتته‌ به‌رگوئی ... چونکه‌ وام هه‌ست ده‌کرد میتشک توژی له‌ پتیشه‌وه‌ تر بێ.

که‌ په‌نجه‌م له‌سه‌ر په‌لاپیتکه‌که‌ داگرت: نه‌ گویم له‌ زرمه‌ی ته‌قینه‌وه‌که‌ بوو، نه‌ هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی ته‌هه‌نگه‌که‌ - گه‌ر گولله‌ شوینی خۆی بگریت... مرۆف هه‌ست به‌م جۆره‌ شتانه‌ ناکات - به‌لام گویم له‌ هه‌را و زه‌نای شه‌یتانانه‌ی شه‌شاماته‌که‌ بوو. له‌و ساته‌دا له‌ میانه‌ی چاو ترووکانیکا، کورتتر له‌و ماوه‌یه‌ی گولله‌یه‌که‌ نیشانه‌ بیپیک، گۆزانیکی سه‌یر و ترسناک به‌سه‌ر فیله‌که‌دا هات نه‌ جوولایه‌وه‌ و نه‌که‌وته‌ خواره‌وه‌... که‌چی هه‌موو ده‌ماریک، هه‌موو سوویه‌که‌ له‌ له‌شیا گۆزا و له‌رزی... کتوپر کورژ بۆوه‌، له‌ ناکاو هه‌ستت به‌وه‌ ده‌کرد که‌ زۆر پیر بوویی... هه‌روه‌ک بلایی گیزه‌ی ترسناکی گولله‌که‌، بێ ئه‌وه‌ی بیخاته‌ سه‌ر زه‌وی، ئیفلیجی کردی. له‌ کۆتاییدا... ده‌توانم بلیم قه‌ریکی پین چوو - تو بلی پینچ چرکه‌ - فیله‌ی زه‌به‌للاح به‌ریزه‌وه‌ و که‌وته‌ سه‌ر ئه‌ژنۆکانی. لیکاو پیک له‌ ده‌مییه‌وه‌ رژا. له‌وه‌ ده‌چوو زۆر ژباین و یه‌که‌جاری په‌کی که‌وتی و پیر بوویی. ئه‌گه‌ر

یه کیتیک سهیری بکر دایه ... وای ههست ده کرد ته مهنی ههزار ساله. دووباره نیشانه م له هه مان خال گرت و تفهنگه که م ناگردا... به گولله ی دووهم له په لویو نه که وت... به لکو به بی هیزبیه وه هه ستایه وه و له سه ر هه ر چوار پهل وه ستا... قاچه کانی ده له رزین و سه ریشی شوژ بیووه.

سه یبیه م گولله شم پیته نا. نه مهنان به ته وای له په لویو خست. ده تتوانی هه ست به و نازاره بکه ی که هه مو گیانی هیتابووه سه ر له رزین... نه و گولله یه به ته وای هیزی له به ر پری و چوار پهل ی شکاند. به لام له کاتی که وتنا، بو ساته وه ختی، له وه ده چوو هه ولتی نه وه بدا راست بیته وه... چونکه له و کاته ی هه ردوو قاچی پشته وه ی له ژیریدا شکانه وه: دت وت که رته شاخه و هه لت داوه و به گرانی دپته خوار... لموزیشی وه که دره ختیک رووه و ناسمان به رز بیووه... بو یه که م جار و دواچار بوژاندی و که وته سه ر زه وی، که که وته سه ر ته نیشت سکی به ده رکه وت... له گه ل به ربوونه وه ی زرمه ی لی هه لسا و کردی به بوومه له رزه یه ک... نه و بوومه له رزه یه نه و شوپنه شی گرتوه که منی لی راکشابووم.

هه ستامه وه. (بورما) بییه کان به ناو قور و لیتاوه که دا پیشم که وتن، ناشکرا بوو که فیله که جاری کی دیکه راست ناپیته وه به لام هیتا نه مردبوو. به ئیقا عه وه هه ناسه ی ده ده ... به ده م هه ناسه وه لرخه لرخی بوو، دت وت گرده... به نازاریکه وه لاته نیشتی به رزوزم ده بووه، زاری کرابووه... ده متوانی ناو ده می و بگره گو شه کانی قورگیشی بیبیم که سوور ده چووه... سوور پکی کال.

زور چاوه ریم کرد تا بمری... که چی هه روه ک خو ی به هه مان ئیقا عه وه هه ناسه ی ده ده و هیتواش نه بیووه... بو دواچار دوو گولله ی دیکه م پیته نا... نیشانه شم له و شوپنه گرت که به خه یاللی خو م وای بو چووم دللی بی... ئیتر گولله م پی نه ما. خو ئینکی خه ست وه که مه خه مری سوور چوژاوه گی به ست... به لام له گه ل نه وه شدا نه مرد، که نه و دوو گولله شی به رکه وت موویه ک له له شی نه له رزی ... به نازاره وه و بی وه ستان هه ناسه ی ده ده . زور له سه رخو و به ژانیک کی کوشنده وه وه نه وزی ده ده ... له دونیا یه کی دوور و سه ربه خو، دوور له جیهانی من، به راده یه ک گولله یه کی دیکه ش نه یده توانی له وه خه راپتری پی بکا. وام هه ست کرد که ده بی کوتایی به م نرکه و نالینه ترسناکه بیتم. به لامانه وه ترسناک بوو گیانله به ریکی و اگه وره و زه به للاح بیبیم له وئ که وتوووه... که نه توانای هه یه بجوولتی، نه ده شتوانی بمری، له هه مان کاتیشدا نه توانین کوتایی به ژانی بیبیم.

دووباره یه کیتیک نارد تا تفهنگه قوته که م بو بیبیم، دللی و قورگیم گولله باران کرد، هیچ کاری لی نه کرد ... هه ر وه ک بلسی نه بای دیوه و نه باران. به هه مان نازار و

ئیقا عی جارانه وه هه ناسه ی ده ده ... ئیقا عتیک وه ک چرکه چرکی سه عات.

له کوتاییدا نه متوانی چی تر بوهستم و گه رامه وه. پاشان بیستمه وه نیو سه عاتی خایاندووه تا مردوو، به ر له وه ی نه وئ به جی بیلم - بورما - بییه کان به خو و به زه مبیله و چه قوی ده ستیانه وه ده وره یان له فیله که دا... پاشان بیبیم و تم که تا پاش نیوه رزی نه و رژه ئیزه رمه گوشتیکیان پیته نه هیتت و تا سه ر ئیسقان رووتیان کرده وه.

هه لبه ته پاش نه و هه رایه، سه باره ت به کوشتنی فیله که، بوو به مشتمو مری و ده مه ته قیبیه کی بی کوتایی. خاوه نه که ی نه وه نده په ست و تووره بیوو ناگری ده کرده وه، به لام وه ک هیندیبه ک نه یده توانی هیچم لی بکا. وپرای نه وه ش... به پتی یاسا من بی گوناوه بووم و هه قی نه وه شم هه بوو فیله که بکوژم، چونکه فیلی هار و به له سه وه ک سه گی هار کوشتنی حه لاله و ده بی بشکوژری... به تاییه تی گه ر خاوه نه که ی نه توانی به رزه فتی بکا.

نه و روویبه کانی ش سه باره ت به م سه له یه بیرو و بوچوونی جیا جیا یان هه بوو. پیره کان له و باوره دا بوون که من له سه ر هه قم، گه نجه کانی ش ده یان وت: نه و په ری شووره بیبه له سه ر کوشتنی حه مالتیکی هیندی (coolie) فیلیک گولله باران بکری و بکوژری ... چونکه، لای نه وان، فیلیک گه لی چاکتر و به نرختره له حه مالتیک. پاشانی ش من دلیم به وه خو ش بوو که فیله که کابرای هیندی کوشتیبوو... چونکه ته نها له م روانگه یه وه هه ستم ده کرد بی گوناوم و ... له سه ر هه قیشم ... نه مهنشیان بووه بیانویه کی دروست و به جی بو نه وه ی ده ست نه پاریزم و ته قه له فیله که بکه م. به لام زور جاریش له گه ل خو مدا لیکم ده دایه وه و ده مپرسی: تو بلتی یه کیتیک له وان هه ستی به وه کرد بی که من ته نها له به ر نه وه فیله که م گوشت تا له به رچاوی نه و خه لکه گیل و نه فام ده رنه چم و نه مه مایه ی پیکه نین و لاقرتی...!

سالی ۱۹۳۶

۱ «کوشتنی فیلیک» یه کیتیک له و نووسینه نازدارانه ی - جورج ئورویل - ی روماننوس، به لام له هه ندی کتیدای وه ک چیرۆک حیسایی بو کراوه، له هه ندی کتیبی دیکه شدا وه ک یاداشتیک ی راسته قینه ی ژبانی - ئورویل - تو مار کراوه، له هه ردوو حاله تدا... نه م نووسینه نرخ و بایه خی گه وره ی له وه دایه که - ئورویل - به ته وای چاوی له و راستیبه بکاته وه که ئیمپریالیزم ته نها وشه یه ک نیبه، به لکو نه هریمه نیک ی ره شه و بی نه وه ی ناگات له خو ت بی ده تخاته پال به ر هه چه وسینه ران، هه لبه ته نووسه ر له تاو هه ژاری و وه رنه گیرانی له دانیشکا هه مان پیره وی باوکی هه لیزارد و په یوه ندی به هیزی پولیسی ئینگلیز بیبه وه کرد و له ولاتی - بورما - بوو به نه فسه ری سه ره رشتیاری کاروباری ئیمپراتوریبه تی - بریتانیا - و له وی

هاپپینی

ئالڤ پاتن

دەنتیو ئەو شەش سەد کورپەى كە لە «خانەى نەوجەوانان» دا بوون، نزیكەى سەد لەوان تەمەنیان لە دە تا چوارده سالان بوو، بەشەكەى من، ناو ناو، وای دەردەبەرى كە بەنیازە دووریان بخاتەو و پەیمانگایەكى تایبەتییان بۆ داڤەزرێتن، پتر لە قوتابخانەبەكەى پێشەى بچى نەك مۆلگەبەك بۆ ئەو مێرد مندالانەى ناویان بەخەراپ رۆبێشتوو، ئەو مێرد مندالانەى گەرەكە فېرى رەوشت و ئەدەب بکریتەو، ئەمەیان هەنگاوتىكى دروست بوو، چونكە بەهەق تاوان و گوناھەكانیان هېچ و بچ مانا بوون... شتیكى ئەوتۆ نەبوو... هەر بۆ خۆیان هیتدی هیتدی چاك دەبوونەو. ئەگەر قوتابخانەبەكەى وا دامەزرایە... ئەوە من حەزم دەکرد خۆم بەرپۆتەبەرى بوومايە، چونكە ئەوەیانم بە كاریكى ئاسان دەزانى، ئەو كورانەى تەمەنیان كەمە و هېشتا منالكارن بەفرچك مەیلدارى سۆز و خۆشەویستین، هەر كەسێك سۆزیان پێ بەخشى؛ دەكرى بەئاسانى رامیان بكات.

هەندىكیان، ئەگەر لێیان نزیك دەبوومەو، وەختى نمایش یان لە رۆ بۆبێشتندا، چ لە قوتابخانە یان لە گۆرەپانى یارى و لە گەرمەى گەمەى تۆپى پێدا... هەستم دەکرد بەدقیقەتەو لێم ورد دەبنەو، نەك راستەوخۆ، بەلام بەدزیبەو و لاوونبو، هەندى جار لە قافدا دەمگرتن، یان وام پېشان دەدا كە منیش ناگام لەوانە و دەیانبینم، بەوە دلیان ئاوى دەخواردەو و ئیدى چى تر لە من رانەدەمان، بەلام من دەمزانی بەم شتیوہەش دەسەلاتى من هەر زالە و توندتر.

پەبوەندى نەپىنى من لەگەل ئەو كورانەدا ماىەى خۆشحالیبەكەى بەردەوامى من بوو، هەتا گەر كورپى خۆم بوونايە بى شك لەو پترم پێ نەبوو پېشان ببەخشم. زۆر جار بەنتیو رېزەكانى رۆ بۆبىنى خامۆش و زۆر رېكى كورەكاندا دەرپېشتم و لەتەك یەكێكىياندا دەوہستام، ئەویش رېك و راست خۆى مۆن و گرز دەکرد، گوايە هەموو خەيالى لای رۆ بۆبەكەيە، حالەتێك كە تېكەل بى لە وربايى منالانە و بى باكى پیاوانە و گوئى نەدان بەنزیك بوونەوہى من. هەندى جار گوئى ئەو كەسەم بادەدا، ئەویش خەندەبەكەى شوكرانەبۆتېرى دەخستە سەر لێوانى، یاوہكو پتر تەوئېلى گرز دەکرد گوايە زۆر ناگای لەخۆبەتى. وا مەزەندە دەكەم ئاسايى بوو ئەو جۆرە رەفتار و دەربېشانە، گەرچى رووكەشيانەش بن، بەهېچ حیسابیان بۆ بكرى، بەلام مانا و مەغزايەكەى پى رەمز و

بەچاوى خۆى زۆر ستم و زۆردارى دى... بۆيە نەيتوانى بەردەوام بچ و رقى لە ئېمپىريالېزم هەلگرت و لە سالى (۱۹۲۸) دا وازى لەم پېشەيە هېنا، هەر ئەوہشيان بوو بە هەوتى يەكەم رۆمانى كە لە ئۆر ناوى - رۆژانى بورما - دا بلاو بۆو... ئەوہتا هەر خۆى لە وتارى - بۆ دەنوسم (۵) - دا دەلى - «يەكەم جار بۆ ماوہى پېنج سال لە - بورما - دا خەريكى كاريكى زۆر نابەجى بووم كە سەر بەراپەراندى كاروبارى (پۆلىسى ئېمپىراتۆرىيەتى هېنداى بوو. هەر ئەوسا زۆرم تالائى كەساسى و هەژارى بېنى و هەستم بەنوشوستى و هەرەس و رووخان و كەوتن كرد. ئەوہيان وای لىڤ كردم چاكتەر شارەزاي سروسشتى ئېمپىريالېزم بۆ. هەموو جارتيكىش ئەمەى دوويات دەكردهو: بۆ ئەوہى قىنت لە ئېمپىريالېزم بېتەو: دەبى بەشېك بېت لەو سېستەمى كە راي گرتوہ».

لە كۆتاييدا با ئەوہمان لەبېر نەچى كە (كوشتى فيليڤ) راپۆرتيكي ئاسايى نېيە، پېش هەموو شت كاريكى ئەدەبى ناسكە و -ئۆرۆيل- لە ژيانى راستەقىنە و پى ئەشكەنجەى خۆى دەوئ... هەر ئەم رووداوە سەيرو ساكارە وای لە (ئۆرۆيل) كرد هەست بكا بۆتە مرۆقيكى نامير ئاسا، بۆتە مەقاشى دەستى ئېمپىريالېزم ... ئەوە بوو بۆ دواجار لەو سېستەم گەندەلە هەلگەراپەو و تاج و ئەستېرەكانى سەر شان و يەخەى خۆى دامالى!

۲ مۆلمان: شارتيكە كەوتۆتە خوارووى - بورما - و سەر دەرياي -ئاندمان-.

۳ بورما - ولاتيكە كەوتۆتە خوارووى (چين)، سنووريشى: لە رۆژەلەتەو ولاتى (سيام)ە و لە رۆژناواوہ (ئاسام) و - (بەنگلادش)ە.

۴ بېتل: گەلای جۆرە رووہكێكە خەلكانى (بورما) وەك بېشت دەبچوون.

* بۆ ژيانى - جۆرچ ئۆرۆيل - يش پروانە گۆفارى (كاروان) ژمارە (۳۴) كە لەگەل نووسينيكي ئەم نووسەرە لەئۆر ناوى - بۆ دەنوسم - دا بلاوم كردۆتەو.

.....
لە كتيبى

A Collection of Essays, by George Orwell
Author of Nineteen-Eighty-Four
Harbrace Paperbound Library
Inc. new-York, Copyright (1946)

هیتما به خشیش بوون، ئەو کورانهی ههراشتهر بوون، وهختن ئەتوارتیکی وایان دەدی، ههزبان دهکرد ئەوانیش تێوه ئالین، ئەوه بیان مایهی ئاسودهگی بوو، وهختیک له مائی کورپزگهکاندا کیشه و گرفت و ههراو هوربایهک دهقهوما و سهرو دلای دهگرتن، بیان وهختن کورپهکان و سهرهپرشتهیارهکان بهیهکدی نامۆ و دردۆنگ دهبوون، ئەو حهله کورپهکان کۆلن که یفساز دهبوون که بهو جوولنه و ئاماژه و ئەتواره سروشتی و سادانه من و ئەوان یهکدیمان دلنیا دهکردوه که شتیکی ئەوتۆ نهقهوماوه و دونیا هیشتا وهکو خۆبهتی.

نیوهپۆی شههموان که هیشتا لهسه ئیش بووم قهسه رهکهی خۆم دهبرده «خانەى نهوجه وانان»، لهو کورانه ورد دهبوومهوه که سه رهسهست بوون له وهی بچنه دهرهوه، له گهڵ مندا ژماره بهکی زۆر لهو کورانهی که لێیان قهدهغه کرابوون بچنه دهری لهو دیمه نه رادهمان و یهک بهوی دیکه ی دهوت:

«له میانەى چەند هەفتە یەکی دیکەدا منیش پێم پێ دەدرئ...»

له نیتو ئەو سه رهکه رانهشدا کۆمه لێ کورپ ته مه ن خوارتر هه بوون که من به نۆره له ماشینه که ی خۆمدا هه لێم دهگرتن، ده مبردنه جاده ی - پۆجفسترووم - که جمه ی دههات له ماشین و مه ردوم، ده جوینه دووپانی «باراگوانات»، لهو سه ره به جاده ی «شان ویکسرن» دا دهگه راینه وه ماله کانیان. به دهم رتیه قسه مان له سه ره خیزانه کانیان ده کرد، دایک و باوکیان، قسه له سه ره خوشک و براکیان، خۆم وا پيشان ده دا که سه باره ت به (دیربان، پۆرت ئیلیزابیث، پۆجفسترووم، کلۆکۆلان) هه یچ نازانم... له وانم ده پرسى ناخۆ ئەو شوینانه له «جۆهانزبیرگ» گه وره ترن.

یه کییک له کورپه بچکۆله کان «هاپینی» ناو بوو، ته مه ن دوانزه سال، خه لکی «بلۆمفۆنتاین» بوو... له ویتوه هاتبوو... له هه مووانیش زۆربلێ تر. دایکی له مائی پیاویکی سه پی پیتست کاره که ر بوو، دوو برا و دوو خوشکی هه بوون. براکانی - ریچارد - و - دیکى - یان ناو بوو، خوشکه کانیشى «ئانا» و «مینا».

لێم پرسى: «ریچارد - و - دیکى؟»

«به لێ گه وره م»

لێم وت: «له زمانى ئینگلیزیدا ریچارد و دیکى هه ر هه مان ناوه»

که گه راینه وه «خانەى نهوجه وانان» ناردم هه موو به لگه نامه و کاغه زه کانی «هاپینی» م بۆ بێنن چونکه تا ئەو حه له به ها که زابى له وى که وتبوون، هاپینی منالیتیکی

به ره لئلاو بێ دهره تان... بێ خزم و کهس، ئەو مال و ئەم مائی زۆر کردبوو، به لام منالیتیکی به دکردار و شه رانی و ابو که زۆر زه حمه ت بوو مائی بکری، دوا جاریش فیری ورده دزی بازپیش بوو.

پاشان ناردم ئەو داوايم بۆ بێنن که به خه تی خۆی نووسیبوو، تابلیتی خه تیکی خۆش و جوان... و راستتره بلێن ئەوانی دیکه بۆیان نووسیبوو تا ئەو حه له ی خۆی فیری نووسین ده بێ: بۆ خاتوو - بیتی مارمان - له (٤٨) - جاده ی قلاک - بلۆمفۆنتاین. به لام خاتوو «مارمان» قه ت وه لامی ئەو نامه یه ی نه دا بۆ وه، وهختیک لێیان ده پرسى: بۆچی وه لامی نییه؟ ده یگوت: ره نگه خانم نه خۆش بێ، من یه که سه ر بۆی دانیشتم و نامه یه کم بۆ به رپرسی خۆشگوزهرانی خه لکی له - بلۆمفۆنتاین - نووسى... داوام لێ کرد که له مه سه له ی «هاپینی» بکۆلێته وه.

له دهره فته تیکی دیکه دا که هاپینی - م سواری ماشینه که کرد سه باره ت به خیزانه که یان پرسیارم لێ کرده وه، هه مان چیرۆکی بۆ گێرامه وه، سه باره ت به دایکی، ریچارد و دیکى، ئانا - و - مینا، به لام پیتی (دال) ی له وشه ی - دیکى - دا و سووک وت که پتر وهک - تیکى - بێته به رگوى.

لێم وت: «وامزانی ده لیتی دیکى»

پیتی وتم: «من وتم تیکى»

به نیگایه کی په نهانی لیک حالى بوون تيم راما، گه بيشتمه ئەو قه ناعه ته ی که ئەم ویتل گه رده ی - بلۆمفۆنتاین - منالیتیکی و زبیره که که له بونیاتی خه یالی خۆی چیرۆکیکی دارشت، ته نه ا یه ک پیتی لێ گۆری تا له هه موو گوومان و پرسیارتیکی خۆی و چیرۆکه که ی به دوور بگري. ئەوسا منیش له وه حالى بووم که ئەو زۆری پێ شه رم بووه بێ خیزان و مال و حال بێ، بۆیه ئەم چیرۆکه ی و دارشت، تا کهس به وه نه زانی ئەم نه دایکی هه یه و نه باوک، حه زى نه کرد کهس به وه بزانی که ئەم بێ که سه و هه یچ زه لامیکی و نزیکی نییه گوی به وه بدات گه ر ئەم بژی یان مری. ئەوه یان هه ستیکی قوولێ دامی، وای کرد له به رگی خۆم بێمه دهری و سۆزتیکی باوکانه به و به خشم و تی بگه یه نم که وا، ده وله ت، له سه ری کردووم به وه ی نه رکی باوکانه ی خۆم چی به جی بکه م. به لام خۆ نه ده کرا من به و زمانه ئەو هه سه ته ده ربهرم.

پاش ساوه یه ک وه لامی نامه که م له «به رپرسی خۆشگوزهرانی کۆمه لایه تی بلۆمفۆنتاین» وه پێ گه یشت، تبایدا نووسرابوو که خاتوو «بیتی مارمان» له شه قامی (٤٨) ی قلاک ده زی و دایکی چوار مندالیشه: ریچارد - و - دیکى، ئانا - و - مینا، به لام

«هاپینیی» کوری ئه و مائه نییبه، ئه و هک مندالیتیکی بهرهللای سهر جادان ئه م کورهی ناسیوه. ئه م خانمه هیچ نامه به کی «هاپینیی» وهلام نه داوه ته وه چونکه هه موو نامه کانی به وشه ی «دایکه» دهست یی کردووه، ئه م خانمه ش نه خوئی به دایکی ئه و ده زانی و نه دهیه وی رۆله یه کی ئاواهی ش بیسنی، تا بلتی ژنیکی سهر راست و به پزیش بوو، به کیکی بوو له ئه دامه دلسوژه کانی کلنسا، هیچ مه به ستیشی نییبه به دهستی خوئی مالی خوئی تیک بدا و خووی مناله کانی بشیونیی به وهی ویل گهردیکی وا بکا به کوری خوئی.

بهلام له نه زهر من «هاپینیی» هه رچییه ک بی و هه رچییه ک بووی، منالیتیکی بهرهللاو سهر به گۆیه ند نه بووه، دلگه رمانه هه زی به وه بوو له خیزانی کدا بژی، تو ماری ره وشتی له «خانه ی نهوجه وانان» پاک و بی غه وش بوو، هه زی به وه ده کرد خه لکی دلخووش بکا و گو ترایه لی فه رمایشته کان بی، ئه م شتانه وای له من کرد که به ئه رکیکی پیروزی خو می بزانه و لای لی بکه مه وه. هه ر له بهر ئه وش سه به رت به دایکی پرسیارم لی کرد.

نه یه ده توانی باس و خواستیکی زۆر له مه ر دایکی بکات، پان زۆر هه لی داو به شان و بالیدا هه لبلتی، ئه وه نه بی که ئا فره تییکی دلناسک و به سو ز بووه، دل و ده ست و ده م پاک، ساغ و سهر راست، توندو تول، مالیتیکی خا وینو باوینی هه بووه، هه موو مناله کانی خوئی وه ک یه ک خووش و بیستووه. زۆر ئاشکرا بوو که ئه و منداله بی که س و بی ماله مه یلی زۆری دابووه ئه و ژنه وه ک ئه و مه یله ی که دابووی به من، چۆنی من بی نیوه، هه رواش ئه و ژنه ی بی نیوه. بهلام به و نه نییبه ی نه زانیوه چ سیحریک بکا و ده رگای دلئی ئه و ئا فره ته بدا تا بی کاته وه و بی با ته ژوو ره وه تا له و نه نیای بییه قورتاری بکات.

من لیتم پرسی: «که تو دایکیکی وات هه بوو بۆچی دزیت کرد؟»

نه یه توانی وهلامی ئه م پرسیاره بداته وه، به هه موو زه یین و جو ره ته تی خو به وه نه یه ده توانی وه لامییک بۆ ئه و پرسیاره بدو ژنیته وه، چونکه ده یزانی گه ر ئه م کوری دایکیکی وا بوایه چ پیویستی نه ده کرد، هه رگیز، دزی بکات.

لیتم دوویات کرده وه: «ناوی براهت دیکی-یه و نه ک تیکی»

ئه وسا زانی من به سه ر فیله که ی که وتووم. کوریتیکی دیکه بوایه، له وانه یه بیوتیا به:

«من پیم وتی که ناوی دیکی-یه»

بهلام ئه و له وه زی ره کتر بوو هه له ی و ابکات. ده یزانی گه ر من دلنیا بوو ما به له وه ی

کوریه ناوی دیکی-یه، ئه وه ئه وسا ده بوو له هه موو شته کانی دیکه ش دلنیا بم، خو م سه یرم لی هات که به م قسه یه م چۆن هه موو ئه تواری گو یا، ئه و پروا به خو یو نه ی که له جو ره ته وه نزیک بوو یه کسه ر نه ما، به سه ته زمان و ته نیا بال له به ر ده مدا ما یه وه، نه ک ته نها وه ک درۆزنیکی، به لکو وه ک مندالیتیکی بی که س... بی حال و مال که به درۆز دایک و برا و خوشکی بۆ خوئی دروست کرد بی... که سانیکی که ئه سلنه نین. به م ره فتاره م تو انیم له شکۆمه ندی و فیز و هه وای بده م و هه لیه ته کیتم، تو انیم له ما نا ی بوون و ئا ده میانه ی بده م.

یه کسه ر دوا ی ئه وه نه خووش که وت، دکتو ر وتی دوو چاری نه خووشی سینگ بووه، ده رحال نامه یه کم بۆ خاتو «مارمان» نووسی و هه موو چی رۆکه که م بۆ گێر ایه وه که چۆن ئه و کوریه بچکۆله یه ئه می دو ژبو ه ته وه و بریاری داوه که ئه م که سپکه حه ز ده کا ئه و بکا به دایکی خوئی، بهلام ئه م وا وه لامی دامه وه که ئاماده نییبه خیزیکی وا بکات، له بهر یه ک هۆ: هاپینیی سهر به «سو سو تو» یه و ژنه له قو له ره شه کانه، هۆیه کی دیکه ش ئه وه یه: ئه م قه ت منالی وا هارو هاجی نه بووه، ئیستا که چۆن چۆنی مندالیتیکی ئاواهی هه لبگر یته وه؟!

ئه م وه ره مه ده ردیکی سه یره، هه ندی جار کتو پر دی و هیلاکت ده کا، پاشان بی خشیه ده روا ت، هاپینیی وازی له خه لک و دونیا هی نا و کشایه وه، خوئی له هه موو که سانی به رپرس و دایکانییک به دوور گرت، دکتو ر هیوا یه کی که می به چا کبو و نه وه ی هاپینیی هه بوو، وه ختی زۆر نا ئو می د بووم پارم بۆ خاتو- مارمان- نارد که بی ت و سه ردا ئمان بکات.

«مارمان» ژنیکی ژنانه و خاتوون و به ریز و په رۆش ده هاته به رچاو، که زانی ده رده که ی کاربگه ره و مه ترسی لی ده کری، بی س و دوو، بی خو تیکدان و هه را نا نه وه هاپینیی هه لگر ته وه و کردی به مندالی خوئی، هه ر هه موو خانه ی نهوجه وانان به وه قایل بوون که ئه م ئا فره ته به دایکی هاپینیی بزانه، به درتیایی ئه و رۆژگاره له گه لیا داده نیشت، سه به رت به ریچار د و دیکی قسه و باسی ده کرد، سه به رت به ئانا و مینا، باسی ئه وه ی که چه نده په رۆش و چا وه پین هاپینیی بگه ر یته وه مال، سو زنیکی زۆری بی به خشی، بی ئه وه ی له نه خو شییبه که ی بترسی لی نزیک ده بووه، هاپینیی برسی ئه وه بوو که سپک خو به خا وه نی بزانی، خاتو مارمان-یش له وه دا به خیلی نه ده کرد، باسی ئه وه ی بۆ ده کرد که ئه گه ر گه ر ایه وه هه مسوان له ماله وه چی بۆ ده که ن، پاشان چۆن چۆنی ده چیته قوتا بخانه، بۆ شه وی به زم و ره زمه که ی گه مه ی فوکس چی ده کرن. هاپینیی-یش

جهنگ

چېرۆکنووسی ئېتالی: لویگی پراندیللو

دهبوایه ئه وه هممو خه لکه ی که به شه مه نده فهری شه وه گه یشتنه «رؤما»... ده بوایه تا به ره به بیان له ویتستگه ته نگه به ره و چکۆله که ی «فایرمانۆ» بمیننه وه تا وه کو له وتیه سواری ئه وه شه مه نده فهره کۆنینه و گران ره وته بن که له گه ل هیلته سهره کی «سولمونا» لیکه ده دایه وه.

که گزنگی دا... ئافره تیک خۆی کرد به نیو فارگۆنیکه ی پله دوو-دا... فارگۆنیکه ی بیس و غهرقی دوو که ل که به درتژیایی ئه وه ریگه به پینج نهره شه ویان تیا بردبووه سهر. ئافره تیکه ی زریه و قه له وه به دهم پرته و بۆله و نالینه وه سهرکه وت ... نالینیکه ی جهرگپر... وه ک ههر بارگه یه کی بێ شتیه و پهرش و بلاو ژنه بیان سهرخست.

ههر دوا به دوا ی ژنه که - مێرده ی بێزار به دهم ناخ و ئۆفه وه سهرکه وت... وردیله و باریک و لاواز... رهنگ و روو زهرد... مردوو ئاسا، چاو کونه سووژن... به لام پر بریسکه... له وه ده چوو شهرمن و دوو دل و پارا بێ.

که جینگه ی خۆی کرده وه به ئه ده به وه سوپاسی نه فهره کانی کرد که یارمه تی ژنه که یان دا و جینگه یان بۆ کرده وه، پاشان ئاوو پیکه ی له ژنه که ی دایه وه و ویستی به خه ی پالتۆکه ی بۆ داداته وه... به شه رمه وه لیتی پرسی: «ئیسنا چۆنیت... باشیت... گیانی من...؟»

ژنه، له بری وه لامدانه وه، دیسانه وه به خه ی پالتۆکه ی وا به رز کرده وه که به ته واوی رووی داپۆشی.

کابراش زهرده یه کی غه مگینانه نیشته سهر لیتی و ئاخیکه ی هه لکینشا: «دونیا یه کی هه یچه...!»

مێرده ده یخواست به زه لامه کان راگه یه نچ که ژنه به سته زمانه که ی جیتی سووژ و به زه بییه چونک بیه رتیه کوره تاقانه که ی راپیتچن بۆ به ره ی جهنگ، گه ئجیکه ته مه ن بیست سالی که هه موو ژبانی خۆیان بۆ سووتاند، که له «رؤما» ش بو به قوتابی دانیشگا ههر دوو کیان مال و حالی خۆیان له «سولمونا» به جی هیتت تا له «رؤما» له ته کیبا بن تا ئه وه حه له ی خۆیندنه که ی ته واو ده کا، پاشان لیتی گه ران ئازایانه به چیتته ریزی سوپاوه، به ههر حال، گوتیان تا شه ش مانگ به لایه نی که م دووره له به ره ی جهنگ

له به رامبه ردا ئه وه ژنه ی کرد به خولیا ی خۆی، که سهردانیم کرد بینه م له وه دا شوکرانه بژیرمه، به لام من تازه له دونیا ی ئه ودا نه مابووم، من له وه دا خۆم به تا وانبار ده زانی که من به ته نه ا حیسابیم بۆ بوونی ئه وه کردووه، بێ ئه وه ی حیساب بۆ ئه وه حه ز و ئاره زوووه کوشنده یه ی ئه وه بکه م بۆ تیکه ل بوون، خۆزگه م ده خواست که ده بوو من زووتر کاریکی له وه بابه ته م بکرده یه... به شتیه یه کی عاقلانه تر... له وه ش زیاتر...

که مرد ههر له باخچه که ی نه وچه وانان ناشتمان، خاتوو مارمان پیتی وتم:

«ئه گه ر خاچه که تان بۆ هه لبه ست به کوری منی حیساب بکه ن و ناوم بنوسن»

پاشان وتی: «من شه رمه زارم که زووتر نه مگرته خۆم». وتم: «مه سه له نه خۆشبییه که ی بوو... هی ئه وه بوو بگو بژیرتیه وه».

زۆر به دلنیا بییه وه سهری له قاند و وتی:

«نه خبیر... وا نه ده بوو... ئه گه ر له ماله وه بوایه... مه سه له که به ته واوی ده گزرا و جیاواز ده بوو...»

پاش ئه وه سهردانه سهره ی ئیمه ی به جی هیتت و گه راپه وه «بلۆمفۆنتاین»، من مامه وه، بۆ ئه وه کاره ی ده ولت پیتی سپاردبووم... به لام ده بوو دلگه رمانه تر به وه ئه رکه هه لسم، ئه مه یان پراریک بوو که ده بوو بێ قسه ی زۆر له سهری سوور بم.

* له به راوتیزی ئه م چېرۆکه ئه م چهند دیره نووسرابوو:

«ئه م چېرۆکه به شتیه یه کی ساده نووسراوه ته وه، لیره دا- ئالن- نایه وی مانشله ژنینه یان سیهرمان لێ بکات، زمانه که ی ئاشکرا و پروونه، زمانیکه ی وایه که نووسه ر ته واو به سه ریدا زاله، چېرۆکه که بێ گری و گوال خۆی پیشکه ش ده کا.

* ئالن پاتن: له سالی (۱۹۴۸) دا و له گه ل ده رچوونی یه که م رۆمانی «بگری ئه ی ولاته خۆشه ویسته که م» ناوبانگی ده رکرد، به لام خزمه ت و کاری خبیرخواهی بۆ ئه فریقیای باشوور زۆر له وه زووتر ده سته ی بێ کردبوو، ئالن له (۱۹۰۳) دا ههر له وی له دایک ببوو، گه رچی ئه وی پر مه ترسی بوو، به لام ئه م ههر حه زی کرد ئه وه مه لبه نده به زیدی خۆی بزانی و ئیشی بۆ بکات، له وساو به بێ پسانه وه به رده وامه.

* سه رچاوه:

Modern Short Stories, Edited by Jim Hunter

London- Boston

لا په ره: ۱۹۹۰ - ۵۵ - ۴۸ - دوا چاپ

و ترسی کوشتار، که چی ئیستا... ئەوەتا کتوپر برووسکەیهکیان پێ گەشتوووە که بچنە کنی و مائاواپی لێ بکەن... چونکی تەنھا سێ رۆژی لەبەردەم ماوە.

ژنە لەژێر پالتۆ دەلبەکهیدا خۆی گرمۆلە کرد... پتر ویک هاتەووە و چەند جارێک وەک گیانەبەرێکی کیتی مرخاندی، دلنیا لەوێی که ئەم حەکایەتە تۆزقالبیک سۆز و بەزەبی نەفەرەکان نابووین... حەکایەتی کارەساتییک که لەو دەچێ، هەموو تیا بەشدار بن. یەکیک لەوان که تا ئەو حەلە بەدل گوێی گرتبوو... وتی: «تۆ هەقە شوکری خوا بکە که کورەکەت لە سەرەتای شەرەکهووە نەبراو. کورێ من لە رۆژی یەکهەمەو و لەوێ، دوو جاریش بەبرینداری بۆم گەراووە... کهچی هەردوو جارەکه ناریدیانەووە بەرە یەنگ».

یەکیکی تر لەو لاوە هەلی داوە: «ئەو من بۆ نالین...؟ دوو کورێ خۆم و سێ خوشکەزا و برازام وا لەوین».

مێردە غیبرەتی داوە بەرخۆی و پیتی وتن: «راستە... بەلام ئەوێ ئیمە تاقانە... تاقانە...!»

«جا جیاوازی چیبە...؟ تۆ بەم نازە زۆرەووە خوی کورەکەت شێ دەکە، خۆ تۆ نەت دەتوانی ئەم کورەت لەوانی تر خۆشتر بوێ گەر منالی دیکەت هەبووایە، خۆشەویستی باوان نان نییە تا لەت لەت بکری و هەموو لەتەکانیش بەقەد یەک بن و داوەشی سەر منالەکانتی بکە، هەر باوکیک که خۆشەویستی بەمنالەکانی دەبەخشێ جیاوازی ناکات... جا چ یەکیکی هەبێ و چ دە... ئەگەر من ئیستا بۆ هەردوو کورەکەم دەتلیتمەووە ئازارەکەم نابێ بەدوو بەش... نیوێ بۆ یەکەم و نیوێکەم بۆ دوو... نەخێر. بەلکو من دوو جار بەهەمان شێو بە ئازارەو دەتلیتمەووە».

مێردە شلەژا و هەناسەیهکی هەلکیشا: «راستە... ئەوەیان راستە... بەلام گریمان، خوا نەخواستە... خوا ئەو لەگەڵ تۆدا نەکا و بەدووری بگێرێ، گریمان باوکیک دوو کورێ هەبە و یەکیکیان لە بەرە یەنگدا دەکوژێ، خوا نەکات، بەلام خۆ هیچ نەبێ یەکیکی بۆ دەمینێ تا ببێ بە سەلوای رۆحی... کهچی من...»

«واوە...» کابرای تر توورە و دلگیرانە درێژە پێ دا: «واوە... یەکیکیان دەبێ بە سەلو و تەسەللای رۆحی، بەلام خۆ دەبێ باوکه بۆ ئەوێ تریان بژی و لە دونیادا بمینێ، کهچی لە حالەتی ئەو باوکهی که کورە تاقانەکە دەکوژێ... باوکهش دەتوانێ بێ باکانە خۆی بکوژی و لەو ئازار و مەینەتییە رزگاری بێ. کامەیان بەلاتەووە

قورسترە...؟ هەست ناکە حالەتەکە ی من ناخۆشتر بێ...؟»

نەفەرێکی دیکە لەولاوە قسەکە ی پێ برین، زەلامیکی قەلەو، سوورفل... بەدوو چای زق و دەرپوقیو و خۆتین تیزاو که سپینەشی رەنگرێژ کردبوو... هەلی داوە: «قسە ی قۆز...!»

هەناسە برکیتی پێ کەوتبوو، لە چاوانییەووە تین و هیزێک بەدی دەکرا... تین و تاوی رۆحیکی زیندوو که کەس نەتوانی دەستی بەسەردا بگری... تین و تاویک که لەو دەچوو ئەو لەشە ی لەو لاوازتر بێ که بەرگە ی بگری.

«قسە ی هیج» دیسانەووە دووبارە ی کردەو و دەستیشی خستە سەر دەمی بەو نیازە ی جیتی هەردوو ددانە کەلەکانی بشاریتەووە: «قسە ی هیچە... بۆ ئیمە منال بۆ خۆمان بەختو دەکەین...؟»

ئەوانی تر هەر هەموو بەسەرسامی و قەهرێکەووە سەریان کرد، ئەو کابرایە ی که لە رۆژی یەکهەمەو کورەکە ی کەوتبوو نێو دۆزەخی شەر... هەناسەیهکی هەلکیشا و وتی: «تۆ راست دەکە... ئەوانە فەرزەندی ئیمە نین... ئەوانە رۆلە ی نیشتمان...»

کابرای قەلەو تی هەلچۆو: «قسە ی بەلاش... هەمووی ترهاتە... تۆلات وایە که ئیمە منالمان دەبێ بیر لە نیشتمان دەکەینەو...؟ منالەکانمان لە دایک بوون چونکی... چاکە... چونکی دەبوایە لە دایک بن و کاتیکیش هاتنە نێو ئەم دونیایەووە ژبانی ئیمەشیان لەگەڵ خۆیاندا برد، ئەوەیان حەقیقەتە. ئیمە بۆ ئەوانین... بەلام ئەوان بۆ ئیمە نین. کاتی دەگەن تەمەنی بیست سالی کتومت لە خۆمان دەچن که لەو تەمەنەدا بووین. ئیمەش دایک و باوکمان هەبوون، بەلام جگە لە داک و باب سەدەها شتی تریش ژبانی پر کردبووین... خۆشی و نەزم، کچ و کال، جگەرە، خەون و خەیاڵ، قەرەویتی تازە... تا دەگاتە نیشتمان، هەلبەتە، لەو تەمەنەدا که بانگی دەکردین، کاتی ئیمەش لە تەمەنی بیست سالان بووین، بەپیر ئەو بانگ و هاواری نیشتمانەووە دەچووین... هەتا گەر دایک و باوکیشمان حەزبان نەکردایە... هەر دەچووین ئەوەتا ئیستاش، بەم تەمەنەووە، خۆشەویستی خاک لە دلمانا گرێکە و ناکوژیتەووە، بەلام چ دەکە ی که خۆشەویستی منالەکانمان لە لا کوشندەترە. کن لە ئیمە پاشەکشیی لێ دەکا گەر بۆی بگری جیتی کورەکە ی بگریتهووە؟»

فارگۆنەکە کپ و خامۆش... زەلام نقە ی نەدەکرد... هەر هەموو سەری پەزامەندیان دەلەقاند.

«کهواته بۆ...» کابرای قهله و تی هه لچۆوه:

«بۆ پێزی ههست و نهستی مناله کافمان نه گرین که ئیستا وان له تهمه نی بیست سالتی...؟ زۆر ئاسایی له تهمه نه دا له من و تو پتر خاکی خۆیان خوش بو، هه لبه ته من مه بهستم کورانی جوامیره، ده کری ئه م خا که یان له ئیمه پتر خوش بو...؟ ئایا ئه و دیان ئاسایی نییه که ده بی نا گایان له ئیمه ش بی وه ک کۆمه لێ رۆله ی پیر و خه رۆی نیشتمان که ناتوان وه ک جارن بجوولین و هه ستنه سه ر پیتیان... بۆیه ئه وه تان له مالتی که وتون. گهر خا که هه بی، گهر خا که زه روورته بی. زه رووره تیککی سه روشتی، وه ک نان، ئه و نانه ی که هه ر یه کێ له ئیمه ده بی بیخوا تا وه کو له برسانا نه مرئ... خۆ ده بی له م حاله ته دا که سیک هه بی و به رگری له م خا که و له و نانه بکا. بۆیه کور کافمان رووه و ئه و مه یدانه ملیان نا، ئه وان که ئیستا بیست سالان، گریان و داد و فیغانیان له ئیمه ناوی... چونکێ گهر بمرن... دلگه رمانه... شادانه... ئازایانه ده مرن، هه لبه ته من مه بهستم کورانی مه رد و جوامیره. ئیستاش... گهر یه کێ له وان به و عومه جوانه وه خوشبه ختانه بمرئ... بی ئه و دی شته ناشیرینه کانی ئه م ژیا نه بیینی: بیزاری و مه یه ته تی، سوو کایه تی، دل ساردی، خه ونی درۆ، شه که ته ی پیریون... ده بی له وه زیاتر چییان بۆ بخوا زین...؟ هه قه که س نه گری، هه قه هه موو پیتیکه نین... وه ک ئیستای من... به لایه نی که م شو کری خوا بکه ن- وه ک من- چونکێ کور که م، به رله وه ی بمرئ، نامه یه کێ بۆ نار دووم و تیایدا ده لێ که ئه م جوامیرانه و به و په ری دلنیا بییه وه خۆی کرده قۆچی قوربانی... به پیرۆزترین پروا وه وه ک خۆی که حه زی ده کرد. هه ر له به ر ئه وه شه و ده مبیان که جلی ره شم له به ر نه کردوه».

دامینی پالتۆ سوو که له که ی به رز کرده و تا پیشانیان بدا، لپه شین داگه را وه که ی ده له رزی و جیتی دوو ددانه که له که ی وه ده رکه وتن... چاوانی پر له فرمی سکی نه ده تروو کاند، پاشان به قریوه یه کێ زیقن کۆتایی به قسه کانی هینا... قریوه یه ک که پتر له هه نسکی... قولپتیککی تاساوی گریان بچن.

«ئه ئاوا... ئه ئاوا...» هه ر هه موو بۆیان سه نده وه. ئافره ته که ش که له و قوژینه و له ژیر پالتۆ که یدا خۆی گرمۆله کردبوو... بی جووله گوتی ده گرت - ئه وه بۆ سه مانگ ده چن هه ول ددها قسه کانی میتیدی یا دلدانه وه ی هاو پتیکانی ته سه للا ی رۆحی خۆی بدات و به لکو ئه وه خوا یه خه می پره ویتنه وه به هه ر شتیک بی... قسه یه ک... رایه ک که وای لێ بکا وه ک دایکتیک زاتی ئه وه بکا رازی بی کور که ی، نه ک بۆ با وه شی مه رگ، په وانه بکرئ... به لکو بۆ هه ر شو ئتیک که جیتی مه ترسی بی...!

بگره ته نها یه ک وشه ی نه بیست له و سه ده ها قسه یه ی که وتران، وشه یه ک که سوکنای پین به خشین، ئه وان دلته وایی ئه م ده که ن که ئارام بگری و به و چاره نووسه رازی بی، وه لێ ئه فسوس... ئه وان بۆیه و ده که ن... چونکێ قه ت هه ست به نازار و ده ردی ئه م نا که ن... قه ت وه کو ئه میش ناتلیننه وه.

وه لێ ئیستا قسه کانی ئه م کابرایه سه رسامیان کرد... به لکو تا راده یه ک راما و سه ری بوو، کتوپر ده رکی به وه کرد که نه ک خه لکی هه لهن یا له م ناگه ن، به لکو ئه م نه یه توانیوه به رز بیته وه و بگاته ئاستی ئه وان... ئاستی هه ست و نه ستی ئه و دایک و باو کانه ی رازین به و چاره نووسه، بی گریان و لالانه وه، نه ک هه ر ته نها به مالتا وایی و لیک دابران... به لکو رازین به مه رگیشیان.

ژنه سه ری به رز کرده وه و خۆی لار کرده وه تا له و قوژینه ی خۆیه وه چاکتر گوتی له قسه کانی بی، به پیتی ئه و هه موو باس و خوا سانه ی کابرای قه له و ئاراسته ی نه فه ره کانی ده کرد... چۆنیه تی کورانی کور که ی، کورانی وه ک پالنه وانیک، له پیتا و خا ک و نیشتماندا... خوشبه ختانه... بی سل کردنه وه و دوو دلئ... له وه ده چو یه که م جاری بی ئاشنای خه لکتیککی و بوو بی... دونه یه ک که ئه م ژنه تیایدا غه ربه... بگره به خه ونیش نه یدیوه... ژنه خوشحال بوو به وه ی که له هه موو لایه که وه ئافه رینه ی لێ ده که ن... ستایشی ئه و باو که ئازایه ی و به هیمنی و خۆگرا نه له مه رگی کور که ی ده دوئ.

پاشان کتوپر یا هه روو ک بلتی یه ک وشه ی له و هه موو قسه و با سانه نه ژنه وتی، وه ک له خه و پک رابوو بی... رووی کرده پیره میتیده که و به روویدا هه لشا خا: «ئه وه به راستیته... به راستی تو کورپتکت کوژاوه...؟»

زه لامه کانی نیو فارگۆنه که تیکرا چاویان له ئافره ته که بری، پیره میتیده که ش ئاو پتیککی لێ دایه وه... پر به هه ردوو چا و سه رنجی دا... دوو چاوی زه ق و ده رپۆقیسو، پر ترس و سام، به دوو چاوی خۆله میشی فرمی سکی تیا قه تیس ما و ده بریسکانه وه دیقه تی دا... تیژ نیگای له و سیما و روخساره بریوو، بۆ ساته وه ختیک ویستی وه لامتیککی بداته وه ... که چی زمانی گۆی نه کرد... قورگی گیرا. پیره میتید قه ریر تیبی راما... هه ر تیبی راما... هه روو ک بلتی ئا له م ساته وه خته دا- به م پر سیاره هه یج و نابه جیه- کتوپر وه ناگا هاتیب و بۆ دا جار ده رکی به و حه قیه ته کرد بی که به راستی کور که ی نه ما و مرد- رۆیش و جار تیککی تر نایه ته وه... رۆیی تا ئه به د... تا ئه به د...!

ده م و چاوی به یه ک دادا، گرژ و مۆن، ترسناک... سیمای ناشیرین و دزیو ده یواند،

رهنگيکي هينا و رهنگيکي برد، پاشان به پهله دهسته سره که ی له بهر باخه لئی دهرهینا
و... له ناکاو دایه پرمه ی گریان... نهو خه لکه ش هه هه موو سه رسام... زاریان دا پچری...
نه میس ده گریا... چون گریانیک...؟ دل بته قینتی... نه یده توانی هه نسکه کانی رابگری...
گریا... گریان... بی پرینگانه وه... په کبینه... بی وه ستان...!

سه رچاوه:

Reading Modern Short Stories, Scott, Foresman and Company

257-260

نومارچیه کی ده ستبلو

شاعیری فهره نسی بؤ دلیر

* دوینتی، له نیسو قه له بالغی سه رجاده که که هه ردو بهری دارو دره خسته،
«خه لقه نده» یه کی سه یرو عه جایب له بهر ده ممد قوت بؤوه، که سیک که من عومری بوو
عه ودالی ناسینی بووم و دهر حالیش ناسیمه وه بی نه وهی رۆژنیک له مه بهر دیبیتم...
هه رگیز. بیگومان نه میس هه مان هه ست و ریزی دهره هق به من نواند، چونکی که
تیبه پری به مه غزاوه چاویکی لی داگرتم که وای کرد رووگیری نهو غه مزه به بهم. هه ر زوو
قه ره به قه ره که و قه دواي تا له ژیرزه مینیکدا و له مالتیکی وا خوش و به هه بیت و هووت
خوم دیته وه که رهنکه له هه موو پاريسدا به به راورد مالتیکی وا هه ر نه بیت. سه یر
له وه دا بوو که بشته بوومه نهو شوینه عه جایبه بی نه وهی هیج دهر وازه و پارو ویکم دیب،
که وه ژووو که و تم زه لامتیکی ژور ریک پوش و به هه بیته تم بینی که له وه ده چوو سه رداری
نهو مال و حاله بی... هه رچه نده که لله بی و تووره و ترؤ ده نیواند که وای لی ده کردی
دهر حال چی ترسی کوشنده و بیسه وه ری ژیان هه به له بیسه خوتی به ریته وه. که سی
ده یوانی هه ناسه ی خوشیه کی به خه م تیکه ل هه لمژی دهق له خوشی نهو که سانه ده چوو
که له «نؤدیس» که ی «هؤمیرؤس» دا لؤتس- یان ده خوارد و خاو ده بوونه وه نهو کاته ی له
پاپوره کانیاندا داده به زین له نیسو دوور که یه کی سیحراویدا بلاو ده بوونه وه... دوور که یه کی
که به حال رۆناهی نبوه رۆیه کی نه به دی رۆشنی ده کرده وه، نهو کاته ی گوئیان له پر وشه ی
پر له نه غمه ی خوشه ی تافگه کان بوو، کاتیکیش به خو هاتنه وه له ناخه وه ناروویان
نه ده کرد بگه رینه وه ماله کانیان... بؤ باوه شی ژن و مناله کانیان... نه نه مه و جاریکی
دیکه ش قه ت نه خوازن سوازی شه پوله سه رشیته کان بینه وه.

ئا له نیسو نهو مۆلگه یه دا چهن دین دهم و چاوی سه یری ژن و پیسا وانم بینی...
روخساریان کوشنده جوان... نهو روخسارانیه ی وام هه ست ده کرد له ژور شوین و زه منی
دیکه دا دیومن گه رچی نایه نه وه یادم، نهو زاتانه سوژی برابیه تیان له لا جوولاندیم پتر
له وهی که بترسم... ترسیک که به ته بیعه ت بینینی خه لکی بیانی و نه ناس له دلنا
ده بخولقینتی. گه ر هه ولتیک بدهم بؤ شیکردنه وهی نهو رازه غه ربانه ی وا له چاوانیان...
ده بی نهو بلتیم که من هه رگیز چاوانی ناواهییم نه دیوه... چاوانتیک که به گری هیژنیک
بترووسکینه وه... هیژنیک زانتر له وه حشه تی وه رسی و بیزاری که هه میسه نارووی بکا

تا ئەبەد و نەمرانە بژین.

هەرکە بەیەكەوه دانیشترین، من و خانەخوێكەم، بووین بەدوو برادەری كۆن و گیانی بەگیانی، تیرمان خوارد... خواردمانەوه... لە هەموو جۆرە شەرابێکی سەپرو سەمەرە، لام سەپر بوو كە دواي چەندین سەعاتیش هێشتا من لەو وریاتر بووم... ئەو مەستتر بوو. و تیرای ئەوهش... بۆ چەندین جار لەتاو ئەو خۆشییەي خواھانەي قومارەكەمان دەستمان لە خواردنەوه هەلگرت و تی هەلئەچووینەوه، یاریمان كرد تا بزانی کامەمان لە سێ دەست قوماربازانە دوو دەست دەبیاتەوه، دەبی دان بەوهشدا بنیتم كە من زۆر پالەوانانە خۆم تەسلیمی رێكەوت كرد و بێ باكانە رۆحی خۆم دۆراندا... رۆح: ئەو شتەي كە دەركی پێ ناکرێ، زۆر جار بێ كەلكە... هەندێ جاریش ئەوهندە بێزەوەرە كە دۆرانی لەوه كەمتر سەغڵەتم دەكا گەر پەسولەي داوھتێك بێ و لێم بزرێ... رۆخسەتی زیارەتێك كاتێ حەز لە پیاسەیهك دەكەم.

ماوھیهكی زۆر دوو قۆلێ جگەرەمان كیشا... بۆن و بەرامەي دەیخستینە سەر بالێ خەیاڵ و سۆزێکی كوشندە بۆ بیینی گەلێ ولاتی غەریب و كەیف و سەفای جۆرەجۆر دایدەگرتین. سەرمەستی ئەو هەموو زەوقە و دۆستانە تریقامەوه و پێكەكەم هەلپەری كە لێوان لێوانی دەژێ... زاتی ئەوهم كرد پێی بلێم - «هەلێ دە... نۆش... نۆش... لە رۆحی نەمرت ئەي تەگە». لەوهش نەدەچوو بەو جۆرەتەم قەلەس بووین. و تیرای هەمووشی... سەبارەت بە دنیا قەسەمان زۆر كرد... كەي دروست بوو... چ رۆژتێك لە نایندەدا ژێرەو ژوور دەبی... لە فێكری گەورەي ئەم سەدەیه دەداین... مەبەستم كەمال و پێشكەوتنی سەردەمە. بەگشتی سەبارەت بەهەموو چەشنەكانی شێتی و سیحر و عیشق و گێرۆدە بوون قەسەمان كرد. دەرھەق ئەم باسە خاوەن شكۆ بۆ تاوی خۆي لە گورور نەبرد... بێ پرینگانەوه كەوتبوو سەر بەزم و قۆشمەي خۆي... لە نوكتەوتندا كەس نەیدەبەزاند... وەلێ سوعبەت و قۆشمەكانی ئەوهندە بەنەزاكەت و هیمنانە بوون كە من لە فەرھەنگ و زبانی هیچ رەوانبێژێکی دنیادا نەمدیون. لە بێ هوودەیی فەلسەفە جۆر بەجۆرەكان دوا، كە تا ئەو حەلە مێشكی مرۆڤیان داگیركردبوو... تا ئەو ئاستەي كەرمەي كرد و بەچەند بیروباوەرێکی بنچینەیی ناشنای كردم... بیروباوەرێك كە من هیچ قازانجێك لێ نەدەبینین و بەهیچ كلۆجێك هی ئەوهش نەبوو بەو خولق و ئیمانەوه بەشداري هیچ كەسێك بەكەم. هیچ گەلەییشی لە بەختی خۆي نەكرد كە ناوی وا زراوه و لە دنیادا ریسوا بوو، دلێاشی كردم كە خۆي بەقەد دنیایەك حەز دەكا ئەو سیحر و ئەفسانەیه تێك بشكێتی و بەتال بێتەوه. خۆي لە بەردەمی مندا دانێ پیا نا كە ئەم خۆي جارێك

لە ژباڵیدا لەو سیحر و هیژەي خۆی ترساوه... لەو كاتەي كە قەشەیهك عاقلتر لە هاوڕێییانی خۆي لەسەر مینبەرەكە بەوه هاواری كردبوو: «برا ئازیزەكانم قەت بێرتان نەچی... ئەگەر كەسانێك خۆیان بەوهوه با دەن كە دنیا رووی لەبەرەو پێش چوونە... سەردەمی بووژانەوهیه... ئەوه وەكو ئەوه وایە ئەهەرمەن زبیرەكانە فیلت لێ بكا و وای بنویتی كە رۆحی شەری شەیتانی هەر لە ئارادا نەبوو...!»

یادەوهری ئەم رەوانبێژە بەناوبانگە زۆر ئاسایی رووهو دنیای ئاكادیمیات بەكیشی كردین، دەلیلە غەریبەكەشم دلنیای كردم كە لە زۆر حالەتدا پێی شوورەبی نیبە كە بێی بە ئیلهامبەخش بۆ قەلەم بەدەستێك، عاشقە پەیفێك... یان وێژدانی رابەرەكان. پێشی وتم كە ئەم بێ فەرق و جودایی لە هەموو كۆبونەوهكانی ئەكادیمیا ئامادە بوو... هەتا گەر بەشێوهیهكی نادیار و نەناسیش چووین.

ئەو سۆز و میهرە زۆرەي پتر هانی دام لە هەوال و باسوخواسی یەزدانم پرسی... لێم پرسی ناخۆ لەم دواپیسیەدا دیوہەتی یان نا... بەزبانێك بێ باكانە... بەلام غەرقی نەغمەیهكی غەمناك وەلامی دامەوه:

«كە یەكدیمان بیینی تەوقەمان لەگەل یەكدی كرد... بەلام وەك دوو پیرە خانەدان كە ئەخلاقێ خۆرێكانەیان قەت ناتوانی بەتەواوی رق و كینەي كۆنیان لە لا بكوژی».

جیبی گومانە سەرداری هەموو دنیا وەختێکی وا زۆری بەهیچ خەلقەندەیهكی سەرزەمین بەخشیی... ئەوهن گوتی لێ گرتی... لەوه ترسام بەرامبەر بەو سۆزەي ئەو من خۆ ئێسك گران كەم. دوا جار كە بەیانی بەلەرزه لەرز گزنگی دا و چوارچێوەي پەنجەرەكان رۆشن بوونەوه، ئا ئەو زاتە عەزیمە كە چەندین شاعیر شیعریان بۆ وتوو، چەندین فەیلەسووف بێ ریاکاری خزمەتیان كردوو و ناویان بەرز راگرتوو... پێی وتم: «من گەرەكەمە جوان یادم كەیتەوه، دەشمەوئ ئەوه بسەلمێتم... مێتێك كە خەراپە و شەری زۆرم دەخەنە پال، من هەندێ جار ئەوهندە (شەیتانیکی چەپەل) نیم وەك ئێوه بەزبانی خۆتان دەبێتین. لە بەرابەر دۆرانی ئەو رۆحەت كە زەحمەتە بێتەوه دۆخی خۆي من یاداشتێكەم هیە بۆ تۆ گەر بەختت یار بێ وەك گرەوتێك بیبەیتەوه... مەبەستمە بلێم گەر بۆت بلوێ لە ئازاری خۆت كەم كەیتەوه و بسەرەویت و بۆ لەمەودراش تا ژبانت ماوه بكرێ بەسەر ئەو هەستە سەپرو سەمەرەي وەرسی و فێگاریدا زال بیت كە سەرچاوەي هەموو دەر و درمیكتە... هەموو گەشە و پێشكەوتنیکی پر لە نەهامەتی... تۆ هەرگیز بۆت نیبە ئارەزوویەك... حەزێك لە دلتا جێگیر بەكەي گەر من بۆ وەدیهینانی دەستت نەگرم. بۆ نایندەش هاوتوخمەكانی خۆت حوكم دەكەي، كۆمەلە

که سیک دور و خولت ددهن... دتهپه رستان... مامه همه بییت بۆ دهکهن... ده بیته خاوه نی زپړ و زیو، مرواری... گهوه ر... کوشک و باله خانیه سه پرو سه مه ره... ئەم شتانه خوځان به دواتا ده گپین، دهسته و دامینت دهن قبوولیان که ییت بی ئەوهی تۆزقالتی خوځان بۆ عه و دال و ماندوو که ی، رۆژانیک دئ به که یفی خوځت له ولاتیکه وه بۆ ولاتیکه دی سه فەر ده که ی، له هه رتیمیکه وه بۆ هه رتیمیکه دی به هه و او هه وه سی خوځت... به قه د ئەوهی که خه یالنت ده یخواری و فهرانم پئ ده کا... غه رقی خوځیبه ده بیته... جوړه ها چه شنی خوځی و که یف و سه فا بی ئەوهی خوځی بۆ سه غلته که ی... له نیو خاک و مه مله که تی زۆر دلگیردا که هه میسه هه وای خوځه و ژنانی بونی عه تر و گولویان گرتوو... به لئ ... له وهش زۆر و زۆرتی».

حه زم نه کرد له بهر چاوی ئەو کۆمه له خه لکه ی له و بیبه خوځ سووک و چرووک که م ئەگینا له دلوه حه زم ده کرد له بهر پیتی ئەو قوسار بازه ده ست بلاوه بکه وم تا وه کو سویاسی بکه م بۆ ئەو هه مو سه خاوه ته ی که بۆم حسیت نه ده کرا. وه لئ دوا ی ئەوهی به جیم هیشته هیدی هیدی ژهنگی بی برواییبه کی کوشده و نائومیدانه دلئ گرتم. نه مده و تیرا قه ناعدهت به و به خت و نیوچه وانیه ی خوځ بکه م که تا بلتی سه ییر و ده گمه ن ده هاته بهرچاوم. که چومه پیخه فوه وه ک خوویه کی مله پورانه ی کونی خوځ که و تمه نزا و نیوه خه و الوو ده پارامه وه: «ئوو خودای من ... سه روه رم... خودایه... وا بکه ئەو شه ی تانه له سه ر په یمانی خو ی سوور و مکور بی».

سه رچاوه:

Story and Structure, Edited by Laurence Perrine

لاپه ره 326-328

گه نجه نازاکه ی سه ر جو لانه که

ولیه م سارۆیان

۱ - هه وتن

له نیو ئەم جیهانه پان و پۆر و فراوانه دا وه ناگایه... یه ک ته خته راکشاوه و وه ناگایه، پیده که نی، گالته ده کا، راده بو تری. به ته و سه وه، کۆتایی هه موو شتیکی، کۆتایی رۆما هه روه ها بابل-یش، دوو ریز ددانی بهر پیدچاچوو، یادگاریک، گه رمیبه کی به تین... وه ک گه رمی گرکانیک، شه قامه کانی پاریس، پیده شته کانی -جیرشو- که هه میسه وه ک تراویله که شه پۆل ددهن و ده کشین و ده بی به گه له ریبه کی چه نده ها رهنگی ناوی تیکه ل، ده ریا و ماسیبه چاوداره کان، سیمفونیبه یه ک، میتزیک له قوژنیکی بورجی (نیشل)، مۆسیقای جاز له هو لئ ئوتیرا، کاتز میتزیک زرنکه ی دئ... بۆ سه مای مه رگ لئ ددها، گفستوگۆ له گه ل دره ختیکی، روویاری نیل، سواری (کادیلاک) بوون به ره و (کانساس)، هه راو زه نای دۆستۆیشکی ... له گه ل خوژی تاریک.

ئەم زه و بیبه، رووی که سیک که ژیا، شیه و یه کی بی سه نگی و کیش، به سه ر به فردا ده گری، مۆسیقایه کی سه پی، گولیکه کی گه وره دوو به قه د گه ردوون، هه وری ره ش، پلنگیکه نیو قه فه ز که تیژ ده روانی، بۆشایی ئاسمانیک که مه رگ نازانی، مسته ر ئیلیۆت قۆلی لئ هه لکردوو و نان پیوه ددها، (فلۆپیر) و (گی. دی. مۆیاسان)، سه روا و کیشی بی وشه ی مه به ست و مانایه کی کۆن و دیرین، فنلندا، ماتاتیکیکی پوخت و پاکراو... هه روه ک ته ره پیاز که به ری بۆ نیو دهم و ددان، ئۆرشه لیم، رینگه یه ک رووه و شته دژواره کان.

گۆزانی مرقۆت: له ناخه وه، چریه ی جوان له که سیکه وه دیار نه بی، به لام له ژپیر ته می پر نه نیبه وه بناسری، باوو بۆزانی سه ر کینگه ی گه نه شامی. یاری شه تره نج، شازن هیتور ده کاته وه، پادشا، کارل فرانز، -تیتانیک- ی ره ش، چارلی چاپلن ده گری و ده نالین، ستالین، هیته لره، به ملیۆنه ها جووله که، به یانی دووشه ممه یه، که سیک نیبه له سه ر شه قامه کان سه ییر بکا.

ئۆه... ئە ی چرکه ی خیرا و کتویری ژین: کۆتایی هات... ئە میستا... دیسانه وه زه وی.

۲- وهئاگا هاتن

ئەو پىكى (زىندوو) جەلەكانى لەبەر كرد و پىشى تاشى، لە ئاوتىنە كەدا سەبىرىكى خۆى كرد . وتى: ئاى كە ناشىرىنم... كوانى قەرەوتىتە كەم؟ (تەنھا يەك دانەى هەبە)، قاوھ و ئاسمانىكى خۆلەمىشى، تەمى سەر ئوقىيانووسى- پاسفىك- وڤه وڤى ئۆمبىلىتىك شەقامە كە دەبڤى، خەلكى بەرەو شار دەچن، دىسانە وە زەمەن، رۆژ، پەخشان و شىعەر، بەسووكى بەپىپىلىكە كانا هاتە خواری و گەپىشتە سەر شەقامە كە، دەروپىشت و كىتوپر بىرىكى بەمىشكدا هات (-تەنھا لە خەودا هەست دەكەين زىندووین. تەنھا لەوتىدا... لەنىو باوھى مەرگى پر لە زىندەگانىدا رووبەرووى خۆمان و ئەم گەردوونە فراوانە دەبىنەو... رووبەرووى خوا و پىاوھ چاكەكان... پىغەمبەران... ناوى باوك و باپىران... گەوھەرى ساتە بەسەرچووهكان، لەوتىدا سەدەكان بەبەك دەگەن و لەبەك ساتىدا دەتوتىنەو... مەرۆف و شتە هەرە مەزەكان زۆر بچووك دەبنەو، بچرگەبەكى نەمرى بەرجەستە).

تا بلىى چوست و چالاكانە رى دەكرد، بەناشكرا گویت لە تەپە تەپى پاژنەى دەبوو... بە هەردوو چاو هەستى بەرووكەشى راستەقىنەى شەقام و بالەخانه و كۆشكەكان دەكرد، رووكەشى راستىبەكى هىچ بى ئومىدانە گۆرانىبەكى چرى (گەنجە ئازاكەى سەر جۆلانە بالدارەكە، شل و نەرم، بەئاسماندا دەفرى) پاشان بەهەموو دلىبەو داىه قاقاى پىكەنن، بەيانىبەكى خۆش و دلگىر و سارد و خامۆش و خۆلەمىشى بو، بەيانىبەكى پر لە هىز و گوڤىكى شاراوھ.

پاشان وتى- «ئاه... ئىدگار گىست... چەندە تامەزرۆى مۆسقىكەتم!...».

لە كۆلانىكى تەنگەبەردا پارچە ئاسنىكى هەلگرتەو... سەبىرىكى كرد... ديار بوو كە پىنسىكە و بەروارەكەى دەگەرتەو سالى (۱۹۲۳). خستىبە ناو لەپى و لىنى ورد بوو. ئەو سالى هاتەو و يادىكى-لىنكۆلن-ى كردەو... لەسەرلاوھ دەم و چاوى لەسەر پىنسىكە چاپ كرابوو. تەنھا پىنسىكە هىچى پى نەدەهات... بىرى كردەو:

ئۆمبىلىتىكى پى دەكرم. دوا مۆدېل و جوانترىن جل لەبەر دەكەم، دەجمە ئەو ئوتىلانەى رابواردنى تىباىه، دەخۆم و دەخۆمەو، پاشان دەگەرتەو نىو جىهانى پر لە هىمنى خۆم. پاشان دەجمە سەر قەپانىك و ئەو پىنسىكە بەر دەدەمەو ناو كۆنەكە و خۆم دەكىشم.

شتىكى چاكە مەرۆف هەزار بى، كۆمۆنىستەكانىش- بەلام زۆر ترسانا كە برسىت بى.

ئاى كە چلىس بوون... ئاى كە حەزبان لەخواردن بوو! وركە بەتال و داقوپاوهكان! بىرى هاتەو كە زۆر پىوستى بەخواردن هەبە. هەموو ژەمىكى: هەر تەنھا نان و قاوھ و جگەرە بوو، كەچى ئىستا نانىش شك نابا. راستى... قاوھى بى نان بەكەلكى شىوان نايە.

لە باخچەكەشدا هىچ جۆرە گىاوگۆلىك شك نابا كە وەك -سپىناغ- لى بىرى و بى بەژەمە خواردنىك.

گەر پىاو خۆى لە خوا نەكا... دەتوانى بلى: لە برسانا نىوھ مردوو بىوو، وپراى ئەوھش... هەزارەها كىتیب مابوون كە دەبوو بىانخوتىتەو بەرلەوھى بىرى. گەنجە ئىتالىبەكەى هاتەو ياد... ئەو گەنجەى لە نەخۆشخانەى -بروكلن- دىبووى.

نووسەرىكى بچووك و نەخۆش، ناوى -مۆلىكا- بوو... بەبى ئومىدىبەو دەى وت: چەند حەز دەكەم جارىكى تر، بەر لەوھى بىرم، كالىفۆرنىا بىبىنم. پر بە دل بىرى لەوھ دەكردەو و دەى وت دەبى، بەلایەنى كەم، جارىكى تر -هاملېت- بخوتىمەو... يان لەوانەبە -هاكلېرى فن-ى مارك توبن.

مەرگ بەتەواوى واى لى كرد وئاگا بى. وئاگاھاتنىش لە خورپەبەكى كىوپر دەچى. بىرى لەوھ كردەو: گەنجەكە زۆر كەساسانە دەمرى. هەر خەرىكە لە برسانا بىرى.

پەخشان و ئاو دوو شتى مەزنن... بۆشايى ناؤزگانى پر دەكەنەو... بەلام گونجاو نىن... ئەگەر لەبى پارە كارىك هەبى بىكا: ئامادەبە، هەر كارىكى هىچ... لەوانە تىجارەت... ئەگەر لىى گەرتن لەسەر كورسى و مېترىك دابىشى و بەدرىژايى رۆژ خەرىكى ژمارە بى... كۆيان كاتەو و دابەشيان بكا و لىكيان دەربىن و لىكيان بەدا... ئەوسا لەوانەبە لە برسانا نەمرى. ئەوسا نان و تفاق و پىخۆر دەكرى، چەندەها جۆر، جۆرەها خواردنى بەتامى نەروىجى و ئىتالى و فەرەنسى، چەندەها جۆرى گوشت... گوشتى مانگا و مەپ و... ماسى، پەنسى، ترى، هەنجىر، هەرمى، سىو، كالك و شووتى، دواى ئەوھى تىر دەبى... ئەم شتانه دەپەرستى. ئەوسا هىشووھ تىبەكى سوز دەخاتە سەر قاپىك و لە تەنىشتىا دوو هەنجىرى رەشېش دادەن، هەرمىبەكى زەرد و گەورەش، سىوتىكى سەوزىش، ئەوسا كالكەكىك لەت دەكا و تىرتىر بۆنى دەكا. ئەوسا چەند سەموونىكى گەورە و چاك برژاوى لى دەكرى... بەمەرجى لە ئاردى فەرەنسى بى، هەموو جۆرە سەوزەبەك، گوشت... بگرە ژيانىش.

لەسەر گردىكەو سەبىرى دىبەنى شارەكەى كرد بەشكۆمەندىبەو رووى لە رۆژەللات

کردبوو، بورجی بهرز و بلند... که جمه‌یان ده‌هات له کهسانی وهک ئه، کتوپر خۆی له ده‌روه‌ی ئه‌م شاره بیستی. هه‌روهک بلتی له‌وه دلنیا بی جارێکی تر ڕینگه‌ی ناده‌ن بچیتته‌وه ناویان... له‌وه دلنیا بی که به‌هه‌له و له شوێنێکی هه‌له سه‌رکیشی به‌ژیا‌نی خۆی ده‌کا... بگره له سه‌رده‌میکی ناله‌بار و له‌گه‌ل نه‌وه‌یه‌کی هه‌له و ناله‌باردا. ئه‌میستا گه‌نجیکی ته‌مه‌ن بیست و دوو ساڵه‌یه، شاریش به‌رده‌وام ڕه‌تی ده‌کاته‌وه. ئه‌م جۆره بییر و بۆچوونه خه‌می ناداتی. له دلێ خۆیدا وتی: هه‌ر به‌م زووانه ده‌بی عه‌ریزه‌یه‌ک بنوسم و تیایدا داوا بکه‌م که ڕینگه‌م بده‌ن بژیم، رازی بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بمری، بی ئه‌وه‌ی سکی به‌خۆی یان به‌مرۆڤ بسووتی، هیچ نه‌بی. به‌لایه‌نی که‌م، شه‌ویکی تریش ده‌خه‌وئ. خۆ ئه‌و کرێی شه‌ویکی دیکه‌شی داوه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌موو ڕۆژێک ڕۆژێکی دیکه‌ی به‌داوه‌یه.

پاشان ده‌چینه‌ ئه‌و شوێنه‌ی بی ده‌ره‌تان و بی ماله‌کان ڕووی تی ده‌که‌ن... له‌وانه‌یه سه‌ریک له مه‌له‌ندی «کۆمه‌له‌ی رزگارکه‌ران» بدا - گۆزانی و بالۆره بۆ خوا و مه‌سیح ده‌چرێ (رقیبان له ڕۆحی منه) له‌وانه‌یه ئه‌وسا ڕۆحی ئازاد بی، بخه‌وئ، بنوئ. ده‌شیزانی شتی وا ڕوو نادا... ژیا‌نه تاییه‌تییه‌که‌ی ته‌نها په‌یوه‌ندی به‌خۆیه‌وه هه‌یه. نایه‌وئ ئه‌م راستییه پیتشیل بکا، ئاخۆ ده‌بی چ جۆره گۆزانیکی باشتری. له میشتکیا بوو به‌ژاوه‌ژاو، به‌ئاسماندا و له‌سه‌ر جۆلانه‌یه‌کی هه‌وااییدا، شتیکی خوشه... هه‌روه‌ها جیتی مه‌زاقیشه.

جۆلانه‌یه‌ک ڕووه‌و باره‌گای خوا، یان ڕووه‌و هیچ، جۆلانه‌یه‌ک ڕووه‌و ئه‌به‌دییه‌ت بفری... خۆزگه‌ی ده‌خواست هه‌تێکی ئه‌وتۆ هه‌بی بتوانی وه‌ک مه‌ل سووک و سانا بۆ خۆی بفری.

وتی: ئیستا خاوه‌نی - سیت - ێکم، پاره‌که‌ش ئه‌مریکییه، بۆ ئیواره پۆلیشی ده‌که‌م تا بریقه هه‌لدینی و وه‌ک خۆز ده‌ده‌وه‌شیتته‌وه... پاشان له وشه‌کان ورد ده‌به‌وه‌وه ده‌یخوینمه‌وه.

ئه‌میستا له‌نیو جهرگه‌ی شار پیاسه ده‌کا، به‌نیو خه‌لکانی زیندوودا. به‌ک دوو شوین هه‌بوو ڕووی تی بکا. له‌سه‌ر جامخانه‌ی کۆگا‌کان خۆی بینییه‌وه... ته‌واویک دلگیر بوو... وای بۆ نه‌ده‌چوو که ئه‌وه‌نده بی هه‌تیز و له‌رو لاوازی... له‌پیی به‌هه‌موو شوینێکی له‌شبییه‌وه دیار بوو... سه‌روملی، شانکه‌انی، قوڵ و باسکی، قاچ و قوولی، ئه‌ژنۆکانی.

وتی: ئه‌مه‌یان که‌لکی نیسه. به‌هه‌موو توانای خۆیه‌وه هه‌ولتی دا جومگه لیک ترازاوه‌کانی کۆیکاته‌وه تا توندوتۆڵ بوه‌ستی.

به‌به‌رده‌می یه‌ک چیشته‌خانه‌دا تییپه‌ری، بی ئه‌وه‌ی سه‌یری ناوه‌وه بکا، له‌دوااییدا گه‌یشته به‌رده‌می باله‌خانه‌یه‌ک و چووه ژووره‌وه، خۆی کوتایه ناو ئه‌سانسیره‌که و تا گه‌یشته نه‌ومی هه‌وته‌م، ڕووه‌و هۆلیک ملی نا، ده‌رگایه‌کی کرده‌وه و چووه ژووری - نه‌هیشته‌نی بی کاری - جگه له‌و، بیست و چوار گه‌نجی دیکه‌ی لی بوو، له قوژنیکیا هه‌لترووشکا و چاوه‌رپی ده‌کرد نۆره‌ی بی و بانگی بکه‌ن. له کۆتاییدا به‌مه‌رامی خۆی گه‌یشت و پیره‌ژنیکی لاواز و بی سه‌رو گوئی، پیره‌ژنیکی شوونه‌کرده‌ی ته‌مه‌ن په‌نجما ساڵه لیتی پرسی:

«پیم بلتی... تۆ چ ئیشیک ده‌زانیت؟»

به‌سه‌رسامییه‌وه وتی:

«من نووسه‌رم!»

پیره‌که‌چه‌کی لیتی پرسی: «که‌واته تۆ خوش نووسیت؟ مه‌به‌ستت ئه‌وه‌یه؟»

«به‌لی... من مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه بلیم: ده‌توانم بنوسم...»

به‌توره‌ی بییه‌وه وتی:

«چ جۆره نووسینیکی؟»

به‌هاکه‌زایی وه‌لامی دایه‌وه - «په‌خشان»

بی ده‌نگییه‌ک و پاشان لیتی پرسی:

«تۆ ده‌توانیت ئامیری چاپ به‌کار بییت؟»

«هه‌له‌ت؟»

پیره‌ژنه‌که وتی: «ناوونیشانی خۆت بنوسه... گه‌ر پتویستی کرد ئاگادارت ده‌که‌بهنه‌وه . ئیمرو به‌یانی هیچ کاریکی شک نابه‌ین... هه‌رگیز.»

له‌ئۆفسیکی دیکه‌ش هه‌مان شت ڕووی دا... ته‌نها ئه‌وه نه‌بی، له‌بری پیره‌ژنیکی کورپکی گه‌نج و لووت به‌رز که هه‌ر له به‌راز ده‌چوو... هه‌ندێ پرسیا‌ری لی کرد، له‌وتیه چووه به‌شی - عه‌مباره‌کان - له‌وتیش هه‌ر به‌هه‌مان هه‌واو فیه‌زه‌وه پیتشوازیان لی کرد، تۆزی، ته‌ریق بۆوه... له کۆتاییدا هه‌چی ده‌ست نه‌که‌وت. خۆی دل‌سارد نه‌کرد و گوئی

پښ نه دا، له دلۍ خړيدا وتی ئەم بڼ عه قلیبیه گوناهی من نیبه، ئەم گه نڅیکي زیندوو و پښووستی به پاره ههیه تا بتوانی بژی، بڼ کار و پیشه ش پاره دهست ناکه وی... ئەوه تا کاریش دهست ناکه وی.

ئهمه بیان گرفتیکي رڅیبه و دواچار ده یه وی چاره ی بۆ بدۆزیته وه... ئەم میستا دلۍ به وه خوښه که مه سه له که کۆتایی پڼ هاتوه.

له هه موو روویکه وه ههستی به ژيانی خۆی کرد. جگه له چهند ساتیک به ولاوه... تابلیتی ژيانیکي بڼ که لک و تام و بپهوه دی به سه ر ده برد. به لام ئیستا... بۆ دواچار بریاری دا که ورد و به دیکه ت بڼ.

به چهنده ها کۆگا و چیشته خانه دا گوزهری کرد... رووه - کۆمه له ی گه نجانی مه سیحی - ملی نا... له وی قه لّم و کاغه زیکي پهیدا کرد و تیایدا داوای نه وه ی کرد کاریکي بۆ بدۆزنه وه، یه که سه عاتی ره به ق شتی نووسی... کتوپر له تاو برسیتی و هه وای پیسی نه شوینه خه ریک بوو ببووریته وه، وا توند ته کانی ده دا... هه ر ده ت وت مه له ده کا، به په له نه ویتی به جڼ هیشته. له پارکی مه لبه ندی شاره وانیدا که ده که وپته به رامبه ر - په رتووکخانه ی گشتی - یه که لیتره ناوی خوارده وه... ههستی کرد هاته وه سه ر خۆی. له ناوه راستی شه قامه کۆنکریتیه که پیره مه ریدیکي بینی که چهنده ها کۆتر و نه ورس و مه لی تر به سه ر سه ریه وه هه لده فرین. به چه نگ نانه ورده ی له سه ر پارچه کاغه زیک هه لده گرتوه و زۆر کیبارانه بۆ مه ل و فرنده کان هه لی ده دان.

وای به خه یالدا هات داوای پارچه نانیک له و پیره مه یرده بکا. به لام زوو لیتی په شیمان بۆوه، چوه ناو په رتووکخانه و بۆ ماوه ی سه عاتیک - پرۆست - ی خوینده وه، پاشان ... دیسانه وه وای ههست کرد که وتۆته ژیر خه یالی خۆی... دوور رۆیشته وه... به په له چوه ده ره وه، ده می به فواره ی ناو پارکه که وه نا و ناویکی زۆری خوارده وه... ملی نا... ده بوایه ریگه یه کی دوور بریږی تا ده گاته وه ژووره که ی خۆی.

له دلۍ خړيدا وتی: با بچمه وه و تیر بنوم... چی تر هه یه بیکه م ... زانی زۆر هیلاکه و پښیست به وه ش ناکا به درۆ بلتی: چاکم، له گه ل نه وه شدا به میشک و ربا و زیندوو بوو... هه ر وه که میشکی پارچه یه کی سه ره خۆ بڼ و بوونیکي تایبه تی خۆی هه بڼ، یان سوور بڼ له سه ر نه وه ی بڼ نه ده بانه گالته به نازار و ژانی گه وره ی جهسته ی بکا. سه ر له ئیواره یه کی زوو گه یشته وه ژووره که ی... دهسته جڼ قاوه که ی خسته سه ر ناگر. قوتووه که شیري تیا نه ما بوو، نه و که م شه که ی ههفته ی ابردوو کرپیووی... ته و او

بیوو، کوپتیکي له و ناوه ره ش و گهرمه خوارده وه... له سه ر پیخه فه که ی راکشا و زرده له لیتی ده باری.

ده دوانزه کاغه زی نامه ی له مه لبه ندی گه نجانی مه سیحی دزی... به و نومیده ی بتوانی نووسینه که ی پڼ ته و او بکا، به لام ئیستا رقی له نووسینه. هه یچی نه بوو بینووسی. که وته پۆلش کردنی نه و پینسه ی به یانی دۆزیبه وه، نه م کاره هه یچه خوښیه کی زۆری پڼ به خشی، هه یچ پارده یه کی نه مریکی به قه د پینس بریقه هه لناهینتی. ناخۆ چهند پینسی گه رکه تا پیتی بژی؟ هه یچی تری ماوه بیفرۆشی؟ سه بریکي ژووره رووت و بڼ تفاهه که ی کرد نه خیر. خۆ سه عاته که شی فرۆشت... هه روه ها کتیه کانیشی. نه و کتیه به نازدارانه، نۆ دانه ی به هه شتا و پینج (سینت) فرۆشت، له خه فه تی نه و کتیه بانه ههستی کرد نه خوښه و شه رم دا یگرت. باشته رین قاتیشی به دوو دۆلار فرۆشت، نه وه یان قهیدی ناکا، نه وه نده گوپی به جل و به رگ نه ده دا. به لام بۆ کتیه کان... مه سه له که جیاوازه. له خۆی په ست و زویر بوو... ههستی کرد ریژی نه و نووسه رانه ی نه گرت که کتیه کانیا ن نووسیوه.

پینسه بریقه داره که ی خسته سه ر میزه که، وه که پیاویکی قرچۆک به خوښیه وه لیتی ورد بۆوه. له دلۍ خړيدا وتی: چهند به جوانی زرده ده یگری... سه بریکي کرد... به لام بڼ نه وه ی وشه کان بخوینیته وه... ولاته یه که گرتوه کانی نه مریکا - یه که سینت - پینسه که ی هه لگتیرایه وه و سه بریکي نه و دیوی کرد... چاویکی به وینه ی - لینکۆلن - که وت... نه م رسته یه شی به رچا و که وت: «پرومان به خوا هه یه... سه ره سته ی ۱۹۲۳» له دلۍ خړيدا وتی: چهند جوانه...!

ته و او بڼ هیز و خه و الوو بوو ههستی ده کرد نه خوښه و خوینتی سارد بۆته وه. به سه رسامی... له ته نبیشت پیخه فه که یدا وه ستا... جگه له خه وتن هه یچی شک نه ده برد. ده رحال ههستی کرد به سه ر زه یبه نه رمه که دا هه نگاوی گه وره ده نی... رووه سه ره تا که وته وه مه له کردن... رووی نقومی نوینه که کرد... له دلۍ خړيدا وتی: ده بڼ نه م پارده یه بدم به منالیک، نه و ده توانی ده یه ها شت به ته نها پینسیک بکری.

پاشان به نه رمی، به جوانی، به سووکی، هه ر به سه ر جۆلانه که شه وه بوو، به ته وای له جهسته ی خۆی جیا بۆوه. بۆ ساته وه ختیک بوو به زۆر شت: بوو به بالنده، ماسی، جرج، مار، مرۆش. هه زاره ها وینه به به رچاویا ده هاتن و ده چوون... تاریک و بڼ کۆتایی... وه که دریا شه پۆلیان ده دا، شاریک ده سووتا. حه شاماتیکی بڼ شو مار

کهوتیونه هات و هاوار. زهوی دهخولایهوه و وهک بازهیهک دوور دهکوتتهوه...

که بهخوی زانی وای کردووه... رووه ون بووهکهی بهرهو ئاسمانی بۆش و بهتال
ههلبیری... ههستی نهکرد زیندوووه، ئهمیستا بی خهون و خهیا له، بهلام بی غهوش و
تهواوه.

ولیهه سارویان دهلی: «من زۆر بهئاسانی و بی گری چیرۆکهکانم دهنوسم... بی ئهوهی
نازاری خۆم بدهم و بتلیمهوه... چونکه زۆر کهس لهو باوهردایه که کاری نووسین پیتیستی
بهو نازار و تلاتهویه دهبی. ئهوپهردکهی سن سهعات بۆ نووسینی کورته چیرۆکیک
تهرخان دهکم». کهم کهس باوهر بهم قسهیهی سارویان دهکا، ئهگهچی ئهوه سهدان
چیرۆکیشی نووسیوه... بهلام له ههموویاندا ههست بهنازار و خۆخواردنهوه دهکیت... لهوه
دهچی کاتیکی زۆریشی پتوه کوشتی... تامی چیرۆکهکانیشی لهو غوربهتیه دایه که
سارویان وهک ئهرمه نیک- له ئهمهریکادا ههستی پت دهکرد. خهمیکی تهنک و شیرین
بۆته کالای بهری چیرۆکهکانی.

سهرکهوتنی چیرۆکهکانیشی دهگهڕیتتهوه بۆ ههوا و میزاجی خۆی. نهک مهسهلهی لیتزاین و
شارهزابوونی له هونهری چیرۆکدا ئهم چیرۆکهش که لیرهدا کردومانه بهکردی: له سالی
(۱۹۳۴) دا پاداشتی باشترین چیرۆکی ئهمهریکی وهرگرت. پاداشتهکهش ههر بهناوی
(ئوهیتنری) یهوه ریک خرا که بهکێکه له چیرۆکنوسه چاکهکانی ئهمهریکا. سالی
(۱۹۳۴) بوو بهسالی دۆزینهوهی بههرهیهکی بی هاوتا. ئهوه کاتهش سهردهمهتکی تاریک و
پرنوشوستی و ههرهسی ئابوری و کۆمهلایهتی و ئهخلاقی بوو. بهههزارهها گهنج بی ئیش و
کار دهسوورانهوه... (سارویان) یهش بۆ ئهم چیرۆکه که لکی له ههوالی رۆژنامهیهک بینی که
لهگهنجیک دهدا له برسانا و له سان فرانسیسکو مردبوو. له تهنیشیهوه و لهسهر میتزیک
پیتنسیکی بهجی هیتشتیبوو. لهسهر ئهوه پارهیه نووسرابوو «ئیمه پروامان به خوا ههیه...
بهسهربهستی... ۱۹۲۳» لهسهر پارچه کاغه زیکیش نووسرابوو- داوای روخسهتیک بۆ ژیان
- بهلام ههندی کهس ئهم چیرۆکه تیکه له پیکه لهی بهلاوه سهیره و هزی پت ناکا. بهس
ههز دهکهم خوتنه ئهوه بزانی که (سارویان) لهم چیرۆکهدا (تهوژمی هۆشی - تیار الوعی)
بهکارهیناوه و که ئهمهشیان شتوازیکه لهسهر دهستی (جهیمس جویس) و (فوکنه) و
(فرجنیا ولف) بناغهی داکوتا. زۆریه چیرۆکهکانیشی په یوه ندییان بهژیانی نووسه رهوه
ههیه...

ئهگهچی وهک یاداشتیش نهینوسیوه تهوه... بهلکو ئهوپهری هونهر و جوانی تیا تواندۆتهوه،
نووسه پتر له ریکهی رۆژنامه فرۆشتنهوه ئاشنای هونهر و ئهدهب و ژیان بوو... ههوسه لهی
قوتابخانهی نهبوو... له ریکهی کتیبهوه خۆی فیر کرد.

له نووسینیکی دیکهیدا دهلی: «ئهو پیاوهی تۆ لهسهری دهنوسیت و دهیکه بهپاله وان...»

مهرح نییه کاریکی گهوره و پاله وانانهی کردبی... ئهمهیان چیرۆکهکی تۆ مهزن و نایابتر
ناکا. واز له پاله وانه کهت بیته و چی کردوووه... با ههر ئهوه بکا... با وهک خۆی دهیهوی
بژی. وازی لێ بیته با پروا. بدوی، بیر بکاتهوه، بنوی، خهون ببینی، وهتاگا بی، دیسانهوه
پروا... دیسانهوه بجوولی... بژی... هتد».

ئهوهی شایانی باسه (ولیهه سارویان) له سالی (۱۹۰۸) دا و له (کالیفۆرنیا) له دایک
بووه... دایک و باوکی لهو ئهرمه نییانن که له «روسیا» وه بهرهو ئهمهریکا کۆچیان کرد...
وا بزانه ههمووی چهند سالیکه مردوووه.

له کتیبی

Contemporary Short Stories, Representative Selections,

Edited by Maurice Baudin JR.

Volume one, New-York

له نیوان یازده و دوودا

چېرۆکنووسی هیندی: پی. سامباسیقا

کات: یازدهی شهوه

شوتین: گۆره پانی ئیستگهی شه مه نده فهری «سیکندهر ئاباد» ه.

رووناکی نیونه کان به سهر ئه و ناوهدا دهباری. له دهروهش هه موو شتی تهواو نقومی تاریکییه. ئه و خه لکه ش به کۆمه ل هیرشیتی به تاوی دههینا وه ک ئه وه ی به ره ره کانیی هه یزه مه زنه کانی سروشت بکه ن و به ره ویننه وه.

رێبواره کان دههاتن و دهچوون... که سیشیان ئاوریتی له و ئافره ته نه ده دا به وه له و ی راکشایوو... له وه دهچوو دهیه ویت در به تاریکی ده ور به ری خۆی بدا و به ره وینیتته وه.

ئافره ته که که و ته دواندی ئه و پیاوه ی له په نادیاروی نزیک ده روازه که دا له سهر که چه جلیک لیبی راکشایوو... به شینه یی لیبی پرسی:

« ئه ری چۆنیت؟... کارویارت؟ »

کابراش به نائومیدییه که وه وه لامي دا به وه: ئیمرۆ هه یچم چنگ نه که و ت... بلایی یه ک (پای) (١)...

« ئای که بی به ختی...! وهره ئیره ... جگه ره به ک داگیرسینه ».

ژنه ئه مه ی وت و جگه ره به کی پششکه ش کرد. ه ی خۆی ئاگری گرت و ئه ویش به قه یزه وه توور هه لی دا. بانگی چایچییه که ی کرد و داوای پیا له به ک چای لی کرد... ههر به په نه چه قژه ئالۆزکا وه که ی داده هینا.

پیا له که ی له لیوی- نارایا- نزیک خسته وه.

« ده ی به خوره وه... ههر ئیستا با شتر ده بیت ».

لق و پۆی چروپری دره خته بالا به رزه که ش شوژ ده بو نه وه و ده که و تنه جو لانه کردن وه ک ئه وه ی له گه ل سوژ و به زه بی ئه و ژنه دا به ژین و خو شحالی خو یان ده رپرن.

« ده بینم پارته هه یه » نارایا- ئه مه ی وت و قومیتی له چایه که دا.

« به لی... ئیمرۆ یه ک رو بیه م ده ست که و ت »

« که لویه لی ریبوارانت هه لگرت؟ »

« نه وه لالا... دزیم » نارایا چا ویتی پر له پرساری لی هه لیری.

« پیره ژنیکم دی هاته ناو ئیستگه که و که و ته پاره ژماردن تا تکیتته که ی خۆی به ری. یه ک شه ق چو مه به برده می و داوام لی کرد که لویه له که ی بو هه لبگرم... جزدانی پاره که ی لی که و ته خواری... منیش ئه وه نده شه ی تانانه ئه وه نده به خیرایی پاره که م بو کۆکرده وه... به راده یه ک هه ستی پین نه کرد رو بیه یه کم له ژیر پیمدا شار دۆ ته وه ».

نارایا زه رده ی هاتی.

« هه ره ها بو حه ماییه که ش چوار عانه ی دامی »

ئافره ته که گری کۆیره ده سته سرتیکی کرده وه پاره ی چایه که ی دا.

منالیتی هه ژارو شرۆل هاته کن ئافره ته که و توند راییکیشا. ژنه که که منی ئاسوده یه... له ته نیشته وه به چرای عه ره بانه ی « رکشۆ » (٢) که جگه ره یه کی داگیرساند. به نه رمی و له به ر خو یه وه گۆرانی ده و ت.

له نزیکه وه پیرتی ده رۆزه که ری بینی که له بن دیواره که دا خۆی گرمۆ له کرد بوو... گۆچانه که شی له ته نیشته وه فری درابوو.

ژنه سلا ویتی له پیره میرد کرد و لیبی پرسی:

« هیتی مامه ی پیره... ئیمرۆ که س خیری پین کردی؟ »

زه رده خه نه یه کی مردوو له لیوی باری و وتی:

« من چه ندی زوو تر بمرم... ئه وه نده با شتره! »

« جا بو بمریت؟ ئه وه تانی من له گه ل تام » بانگی مناله هه ژاره که ی کرد و داوای لی کرد یه ک دوو مۆز بو پیره میرد که به یینی.

« منیش چه زم لیبه تی! » مناله که وتی.

« مامه... جیگا که ت بو دا به م؟ »

پیره میرد به زه رده خه نه یه ک ده می کرایه وه: « رایه خ و شتی چی... بو من؟ »

« ئوه... تو نازانی ئه م کۆن کریمه چه نده نه رمه ».

له نیتو په رۆ پاتال و غه رگه و که چه جلی پیره میرد لیفه یه کی کۆنی هینا و ریا خست.

به وه پیری به زه بی و خو شه ویستییه وه ده ستی به سهر پیره میرد که دا هینا و پاشان به جیتی هیش و ملی نا. گه یشته قوژنیکی تر له ئیستگه که. دوو پارچه جلی له ناو

خۆل و تۆزە که دا پراخت و بەو لەشە سست و ماندووی لیتی راکشا.

رووی کرده خاوەنی «تۆنگا» (۳) و ... کابرای - پکشو- و کۆل هەلگرەکه و ئەو پیاوێی هەمیشە لەوێ فولی سودانی دەفرۆشت... هاواری لە هەموویان کرد که بیداری نەکه نەوه.

ئەو سەر شوۆستە و سەکوێانەیی جیتی چاوەروانی بوون... ئیستاکێ تەواو چۆلن... قومارچییهکان لەوێ تەردەستان و هەروا خەریکن.

زرم و کوت لەو ناو نەبرئ... واره واری پاس و ترومبیلان... تەقە تەقی عەرەبانە و پەیتوونان... فەرە فەری شەمەندەفەران.

ژەنش هیلاک و ماندووی خەوه و زوو زووش تەنکیشان دەگوێرئ . پیاوێک شوۆرتیکی خاکی لە بەردایە و بەخۆو بەقژتیکێ لوول و دەم و چاوتیکی گریزاوییهوه لیتی نزیک دەبیتەوه.

«هەستە دەی... لەگەڵ تۆمە» پیاوێکه دایده تەکینئ. ژەنەکش خۆی سەغڵەت ناکا و رووی لئ وەرده گیسرئ. پیاوه شوۆرت لە بەرەکش گری کۆتیرەیهک لە لچکیکی سارییهکە (۴) ژنە دەکاتەوه و سئ پارچەیی - چوار عانەیی - لئ دەردەهینئ و سووک دەبخاتە گیرفانی... سەریک هەلدهبرئ و دیقەتی ئەو دەوروبەرە دەدا. دیارە کەس نەیدیوه... هەستی بەخۆشی و حەوانەوهیهک کرد. هەر بەغاردان گەراپیهوه لای قوماربازهکان:

«دایگرنەوه... دیسانەوه گرووی لەسەر دەکەم» زریکه بهکی کتوپر... پیره مێرد راست بۆوه و کهوته هاوارو قیژەقیژ... قومارچییهکان بەهەلەداوان و پەرۆشانە بەرەو لای - نارایا - غاریان دا و لیتیان پرسئ:

«ئەوه چییه ... چیت لئ قەوما؟»

«شتئ پیتووی دام»

هەموو بەیهکەوه سەیرتیکێ ئەو ناوەیان کرد. دوو پشکیتیکێ بۆر بەخیرایی دەخشی. یه کیتکیان پیتەکی لئ نا و پلێشان دییهوه، یه کیتکی تر بە پارچە قوماشتیک پەنجەیی بۆ دەبەستەوه... ئەویش هەر دەینالاند و لە ئافره تەکه نزیک دەبۆوه... کاتئ ژنە گوئی لە نالە نالی پیره مێرد بوو... لە خەو راپهیری و وەناگا هات.

«من پەشیمانم و ... خەجالەتم... من بووم پارەکهی تۆم دزی...»

نا لەم ساتەدا ژنەکه هەستی کرد ئەو گری کۆتیرەیی پارەکهی تیا بوو کراوه تەوه.

نەیده توانی سەیری ناو چاوی ئافره تەکه بکا... دایه پرمەیی گریان.

ژنە بە پەرۆشەوه لیتی پرسئ:

«ئەوێ ئەوه چی بوو... چیت لئ قەوما؟»

«دوو پشکیتیک...» نەیتوانی چی تر بلئ.

رووهو بەلەخانە بەرزەکه دەرهپەری و بەپەله بەرەو لای دەرمانخانەکهی ئەوبەری جادهکه ملی نا. هاواریکی لە دەرمان فرۆشەکه کرد که لەسەر پەنجەیی پین دەخولاییهوه.

کابرای عەرەبانچیش خۆی گەیانده ژنەکه و کهوته بانگ کردنی دەرمانفرۆش.

ئەویش لە بالکۆنی نەژمی ژێرهوه وەدرەکهوت... ژنەکش بە دەم هاوارەوه وتئ:

«توخوا دەرمانتیکمان بدەرئ... یه کیتکمان دوو پشک پیتووی داوه»

کابراش بەگالتهوه سەیرتیکێ ئافره تەکهی کرد.

«دەئ توخوا... دلّ لە دلّ مەدە... پارەکهی چەند بئ... دەتدەمئ»

کابرا چۆوه ژووئ... کهمئ خۆی گرخانده... هاتەوه و پاکەتیک دەرمانی دا بەژنەکه.

ژنەش پارەکهی خستە دەستی و بەپەله بەو شەقامەدا غل بۆوه... ئاوتیکێ دایهوه و دەرمان فرۆشەکهی بینی... هەموو لەشی گرژ بوو... برۆیهکانی و تیک هاتەوه... تفتیکێ روو کرد.

پیره مێرد هەستی دەکرد تازارەکهی که مەتر دەبیتەوه... دووبارە کهوتنە تیمارکردنی. خەو تاوی بۆ هینا و ئەویش لەسەر پیتخەفی ئافره تەکه خەوی لیتکهوت... لە تەنیشتهوهش منالە هەژارەکه لە پرخه پرخی خەودا بوو.

ژنە بەچاوتیکێ پر لە سۆز و بەزەبییهوه لە منالەکه ورد دەبۆوه دلّی بۆی ژانی دەکرد و خۆتینی لئ دەتکا. کات لە نیوه شەویش تیتپه پیه... قوماربازهکانیش هەر یه کهی بەلایه کدا بلاوهی لئ کرد. شەونم دەکهوت... هەواش گەلن تەر و تەزبو... سارییهکهی راکیتشا و بەسەر خۆی دادا.

نیگایهکی دوور وا لەناو چاویدا... دایه پرمەیی گریان تەواو دەم و چاوی خۆی شاردهوه.

فرمیتسکهکانیش خەون و خەیاڵی بەرچاوی لیتل دەکەن... ئەو کیتیه... بۆچی ژبان بەرووی ئەوئەندە سەخت و دژواره؟ بۆ هەمیشە...؟ ئاختر تاکەیی؟

چ تازار و مەرگه ساتیکه... چ جۆره یادیکه...؟

برسیتی زۆری بۆ دینی و فرمیتسک به چاوانیا دیتته خواری.

دیسانهوه ههمان بیرو ههمان یاده... بازاری ئاههنگ و ههرای ئه و پۆژه پیرۆزه... ئه و قهله بالغییهی یه کدی ده شیتا... خه زیمه جوانه کهی لووتی... په راویز و داوینی شینی سارییه کهی دایکی... تا ئیره و ئیستر بییری نایه ته وه چی رووی دا... رینگه ی لی ون بوو... له وی بۆ وی خولی ده خوارده وه... دایک و باوکی لی ون ده بی... ههر ده پروا و ده پروا تا دوور و دوورتر ده که ویتته وه... پاشان ده که ویتته ده رۆزه کردن... رهنج و ئاره ق رشتن... ژبیانیکی تال و پیس و بیته وه... شانزده سالی دوورو دریتن... ترسناک... دهیزانی... جوان دیتته وه یادی...

به لام ئه و کتیه؟ ئاخو و تیرای ئه و ههموو به زمهش... ئه و کتیه؟ ههتا که ی له خه م و په ژاره و برسیتی و نه خوشیدا بژی؟

ئه گهر بژی...؟ به لی... چیه ئه گهر ئه و بژی...؟ له نیو جیهانیکیدا که راستی و دادپهروهری نازانی.

قورگی وشک بۆته وه... له ناوه دا و به رۆح ده یزریکاند.

زه لامینک سلاویکی لی کرد... دهنگینکی ئاشنا... ئاوری لی دایه وه... (نارایا) یوو... لیبی نزیک بۆه... زه رده خه نه یه ک له لیبی باری.

«خه وت نایه؟» سه بیرکی چاوانی ئافره ته که ی کرد که به خوتین سوور هه لگه را بوون «ئۆه... نا... نای و بکه ی.....».

زه رده خه نه یه کی پر نهینی و مردوو له لیبی ژنه که باری.

کابرا پارچه نانیککی بۆ راگرت.

«دیاره شتیکت چنگ که وتوو؟»

به لی... به کرتی عاره بانه که نیو - پرپییه ده ست که وتوو.

«وه ره... لیم وه ریگه و بیخۆ»

«نه خیر... ده بی خۆت بیخۆی»

هه ر دوو کیان سه بری یه کدی ده که ن.

یه کیکی داوا ی لی کرد به کرئ بیبا.

ژنه قه مپالیککی له نانه که دا.

تووله سه گیککی رهش به به رده میدا هات و کلکی باده دا. ئافره ته که ش وه ک سلاوی

لی بکا فیکه یه کی بۆ کرد. تووله کهش خۆی بۆ هه لدا و که وته لسته نه وه ی له پی ئافره ته که.

«ها... ئه م پارچه نانه دابهش بکه یین؟» ژنه که ئه مه ی وت و پارچه یه کی خسته ده می تووله که.

تووله کهش قرووسکاندی و شادانه که وته چه په چه پ کردن.

ئه ویش تووله که ی له باوهش کرد و دهستی له ملی وه رینا. زه رده خه نه یه ک له لیبی باری... به ده م خۆیه وه پیکه نی... به و دونیا یه ی ده ورو به ری خۆی پیکه نی.

سه عاتی بورجه کهش لیی دا و... دوو جار زرنگه ی هات.

(۱) پای: پارچه کی کۆنی هیندییه.

(۲) رکشۆ (یان) جنرکشۆ: په یتونیککی دوو ویلییه و مرۆفیک رایده کتشی و یه کتیکیش سوار بووه.

(۳) تۆنگا: په یتونیککی دوو ویلییه و ئه سپیک رایده کتشی.

(۴) ساری: کراسیککی هیندییه.

پیانو

ولیم سارویان

- ھەر جارتیک که پیانوئیک دەبینم... چاک گر دهگرم. بئین وتی:

- بەراستیته... لەبەرچی؟ ئیما پرسی.

- نازانم... تو پیت ئەرک نییە بەرەو ئەو کۆگایە پرۆین و سەیرتیک ئەو پیانو بچووکە بکەین که لە قوژنەدایە؟

- چی لێ دەزانی؟ ئیما پرسی.

- ئەوەی من دەیزانم گەر تو ناوی بنی پیانو لیدان.

- چۆن... چ دەکە؟

- ھەر ئیستا دەمبینی؟

گەشتنە کۆگاگە و بەرەو پیانو بچووکە کە قوژنەدایە خشان. ئیما سەیرتیک کرد و زەردەخەنەیک گرتی، سەیری پتە هات ئاخۆ رۆژتیک ئەم کورە چاک ناسیوه. ماوەیک بوو وای ھەست دەکرد چاک ناسیویەتی و کەچی ئیستا لە پر و ھەست دەکا... ھەر تیبی نەگەشتوو. (بئین) لەسەر پیانوئیک وەستا و سەری بۆ خوارکردو. (ئیما) خەیاڵی بۆ ئەو چوو کە دەشی جارتیکیان ئەم کورە گوێی لە ساز و ئاوازی پیانوئیک بوو و عەشقی ئەم جۆرە خرۆشە لێی داو... ھەر جارتیکیش کە بۆردی مۆسیقا و پیانوئیک ببینی ئەو مۆسیقایە بیر دیتەو... وا ھەست دەکا ئەویش دەبێ بزانن!

- ئا... بزانی چۆن یاری پتە دەکە؟ کچەکە پرسی.

بئین سەیرتیک دەرووبەری خۆی کرد. وا دیار بوو فرۆشیارەکانی کۆگاگە لەگەڵ حەشاماتە کەدا خەریک بوون.

- نازانم... نازانم یاری پتە بکەم... بئین وتی.

کچەکە بینی دەست و پەنجەکانی ھاوڕێیە کە بە ھێمنییەو لەسەر دوگمە و کلێلە رەش و سببەکانی پیانوئیک دەھاتن و دەچوون، وەکو پیانوئیک بلیمەت، ئەوەی بیری لێ دەکردو و ئا لەم ساتەدا لەبەر چاوی رووی دا شتتیک نااسایی بوو. ھەستی کرد ئەم کورە کە سێکە زۆری ماوە تا لە خۆی دەگا و کە سێکی تریش زۆر لەو پەرۆشترە کە تیبی بگا. دەبێ ئەم کە سێک بێ و پوخت لەم پیانوئیک بزانن!

بئین ئاوازیکی ھێمنی لە پیانوئیک بەرز کردو. کەس بە لایانا نەھات شتتیکیان پتە بفرۆشتن، جا بۆیە ھەر وەستا بوو... خەریکی ئەو بوو کە بە پیانو لیدان ناوی نەدەبرد.

باشە... کچەکە ھەستی پتە کرد ئەمەیان پارچە مۆسیقایەکی مەزن بوو. نیو دەقیقەیک خەریک بوو. سەیرتیک کچەکە کرد و وتی: «خۆشە».

- زۆریش پر خرۆشە. ئیما وتی.

- مەبەستم لیدانە کە نییە. بئین وتی. مەبەستم پیانوئیکە... پیانوئیک خۆی ئاوازیکی خۆشی ھەیە... بە تاییە تیش بۆ ئەم پیانوئیکە کە بچووکە.

دەستە پیاویک کە خزمەتکاری کۆگاگە بوو لێیان نزیک کەوتەو و وتی: ئیو چۆن ھەلاو.

- بئین وەلامی دایەو. ئەم پیانوئیکە گەنجینە ھە.

- ئامیتریکە زۆر لەبەر دلانە... بە تاییەت لە کۆشکە قەشەنگەکانا. تا ئیستاش زۆرمان لێ فرۆشتوون.

- نرخێ چەندە؟ بئین پرسی.

- دوو سەد و چل و نۆ... پەنج. بێ گومان بە مەرچیش دەبێ.

- لە کوێ دروستی دەکەن؟ بئین پرسی.

- لە راستیدا نازانم... وا بزانی لە - فلادلفیا - دروست دەکری... کوا بوستە ئیستا دەیدۆزمەو.

- نا خۆت سەخڵەت مەکە. بئین وتی: تو ھیچی لێ دەزانی؟

خزمەتکارە کە وەلامی دایەو «نا... نەخێر»

کابرا ھەستی پتە کرد بئین حەز دەکا ھێشتا کەمیک تر خۆی تاقی بکاتەو.

- بەردەوام بە... تووتیک تریش خۆت تاقی بکەرەو.

کابرا وتی:

- بەس من خۆم گوتم بۆ گرتیوی. کابرا وتی:

- ئەمە مۆسیقا لیدان نییە... من یەک نۆتە نازانم بخوینمەو.

- بەس من لەزەتم لێ ببینی. کابرا وتی:

- ھەر وەھا منیش...

بەکەم ئابوونە ی چەندە؟ کچەکە وتی و پرسی.

- ئۆۋ... چل پەنجىا دۆلارتيك... دەى بەردەوام بە... ھەز دەكەم گویت بۆ بگرم. كابرا وتى:

- ئەگەر ئەمە ژوورتيكى ئاسايى بووايە... دەمتوانى بۆ چەند سەعاتتيك لەسەر ئەم پيائۆبە دانیشم. بېن وتى:

- كەميتكى تر يارى پېن بگە... كەس ھەقى بەسەرتەوہ نيبه. كابرا وتى.

كابرايەكە ميژتيكى بۆ بېن راكيتشا و لەسەرى دانیشت دەستى كرد بەوہى كە بەپيانۆ ليتدان ناوى نەدەبرد. بۆ پانزە بېست چركەيەك خۆى سەرشيتى پيائۆبەكە كرد و تا كەوتە سەر ئەوہى ئاوازتيكى بۆ خۆى دۆزيبهوه و دوو سى دەقيقە ھەر لەسەر ئەم ئاوازە ژەنى.

ھەر بەردەوام بوو تا ئاوازەكە ھېمنى و ماتيبەكى بەخشى و (بېن) یش زياد و زياتر لەگەل پيانۆكە نەشەى وەردەگرت. پاشان وەستا و ھەستايەوہ سەر پى.

- سوپاس... زۆرم ھەز دەكرد بيكرم.

- دەى... گویتى مەدەرى. كابرا وتى:

كوپ و كچەكە لە كۆگاكە چوونە دەرەوہ. لەسەر شەقامەكە كچەكە پېتى وت «بېن من ئەوہم لە تۆ نەدەزانى».

- دەربارەى چى؟

- دەربارەى تۆ!

- من چيمە؟

- ئا بەم شېوہيت. ئېما وتى:

- ئېستا نيوەرۆبە... من بەشەو زۆر پەرۆشى پيانۆ دەبم... بېن وتى:

ھەردووکیان چوونە ناو چېشتخانەيەكى چكۆلانە و لەسەر ميژتيك دانیشتن و داواى سەندەويچ و قاوہيان كرد.

- لە كوئى فيرى مۆسيقا بووى؟ ئېما پرسى.

- من لە ھېچ شوپيتيک فير نەبويم... لە ھەر شوپينى پيانۆبەك بېينم دەچمە گزى... ھەر لە منالېمەوہ لەبەر بى پارەبى ئەم خووہم گرتوہ. بېن وتى.

سەيرتيكى كچەكەى كرد و زەردەخەنەيەك گرتى وەك ئەو زەردەخەنەيەى كە لەسەر پيانۆكە وەستابوو سەيرى بۆردەكەى دەكرد.

ئېما ھەستى بەفيزتيك كرد.

- ھەردەم بى پارەبوون وا لە مرۆف دەكا لە زۆر ھەز و ئارەزووہكانى خۆى بى بەش بى كە ھەمووشيان بەھەقى خۆشى دەزانى. بېن وتى:

- منيش ھەر واى بۆ دەچم. كچەكە وەلامى داہوہ.

- بەشېوہەك شتيكى باشە و داويش دەبېنيت كە خەراپە. بەس بەراستى زۆر ناخۆشە.

دووبارە سەيرتيكى كچەكەى كردەوہ- لەم ساتەدا كچەكەش ھەر بەم شېوہيە بەرووى پينكەنيبەوہ كە بەرووى پينكەنيبوو.

كچەكە تينگەيشت. ئەمەشيان وەكو پيانۆكەيە. دەتوانى چەند ساتتيك لە تەكيا بەسەر بەرى. ديسانەوہ ھەستى بەلەززەت و فيزتيك كرد كەوا ئەم گرنگيبەى پى دەدا.

بەيەكەوہ چېشتخانەكەيان بەجى ھېشت و دوو ريزە مالىيان برى تا گەيشتنەوہ ئەو كۆگا مەزنى بازارى كە كچەكە فەرمانبەرى ئەوى بوو.

- زۆر چاكە... خوا حافيز... بەئومىدى دیدار.

- بەئومىدى دیدار...

«بەخېر بېن». ئېما وتى.

كوپەكە بەشەقامەكەدا سۆر بۆوہ و كچەكەش چۆوہ ناو كۆگاكە. بەشېوہەك بان شېوہەكى تر كچەكە ھەستى كرد رۆژتيك دى و ئەم كوپە پيانۆبەكى چەنگ بگەوى... ھەرەھا ھەموو شتيكى تريس.

دایک

ئیتالۆ سقیفۆ

له دۆلتیکدا که ههر چوار دهوری به گردۆلکهی سهر به دار و دهوێن گیرابوو... له ژێر ههتاوی به هاریشدا زهمین چهنده رهنگین بوو... ئا لهو شوێنه دا دوو خانووی گهورۆنه و په رپووت، له ته نیشته یه کدییه وه، قوت بسوونه وه... ههردوو کیشیان له بهرد و گهچ دروست کرابوون... له وه دهچوو به دهستی هه مان وه ستاش کرابن، له بهردهمی ههردوو خانووه که شدا دوو باخچه ی به قه دهک و به ته یمانیک داخرابوون، وه لێ ئه و دوو خیزانه هه مان بهخت و چاره نووسیان نه بوو.

له نیتو یه کێ له ههردوو باخچه که دا سه گپکی نووستوو به سهر زنجیره که ی ملیدا که و ته بوو، جووتیاری خاوهن مالیش له ژێر سێبه ری دره خته کان پالی دابۆوه و هه ناسه ی چه وانه وای ددها، له و لاهه ش... له قوژبنیکدا... دوور له هه موو شتییک کۆمه لێ جووجه له له به سه رهات و بینه و به رده و نه زمونی گه وری خۆیان ددهوان. چهند جووجه له به کی له وان هه راشتر له نیتو باخچه که دا چینه یان ده کرد، به لām ئه و جووجه لانه ی که تا ئه و چه له ش قالیی هیلکه کانیا ن به رنه دابوو، ئه و هیلکه انه ی تازه ترووکابوون، گه لێ خۆش حال بوون به وای هاتوونه ته دنیا و له م ژیا نه راده مپین... هیشتا لیشی رانه هاتبوون. هیشتا زوو و که چی به خه م و خۆشی ناشابوون. تاخر بۆ عومریکی چهند رۆژی گه لێ ناخۆشه... گه ر جووجه له کان عومریکی له وه زۆرتریان هه بووایه ده یان توانی به رگه ی هه موو خۆشی و ناخۆشی به ک بگرن، له وه پتریش فیر ده بوون، له وه ش حالی ده بوون که به شتییک له و نه زمونه پره ی با وو با پیران له گه ل یه که م تکه خوتنی نیتو هیلکه که چۆته له شیانه وه. راستی خۆشه... هه ر که له هیلکه ترووکان و هه تا و لینی دان زانیان ده بی و ت و وریا بن و به وردی دیقه ته ی هه موو شتییک بدن... یه که م جار به چاویک... پاشان به دووان... تا کو حالی بن له وه ی ناخۆ ده بی خۆیان بپاریزن یان به وای خۆراکدا گیرۆده بن.

تۆزی له گه وریه یی ئه م دونه یایه دووان، دونه یای داخراوی نیتو درهخت و ته یمانی درکه زی، له خانووی وا بهرز و بلند... ئاوا قه به. ئه وه تا هه موو شتیکیان به چاوی خۆیان ببینی، به لām له وه پتر چه ز ده که ن لیبی بدوین.

به هه ر حال... یه کێ له جووجه له کان، جووجه له یه کی خروخۆل و تیروپر، زه رده باو، به لām

نه سه روت و بزیتو، وه ک ئه وانی تر چه زی به وه نه ده کرد باسی ئه و شتانه بکا که ده یان ببینی، به لکو ده رحال هه تاوی نه شه به خشی خۆری، نه سارد... نه گه رمی، ئه و ساته خه یالیکێ بۆ هانی و خستییه قسه:

«براده رینه... مادامه کێ خۆر شک ده به یان حالمان زۆر چاکه و هه موو بی عه ببین، به لām ئه وای من بزانه و وه کو بیستوو مه ده کرێ هه موو یه کێ له نیتمه له وه شاد و به خته وه تر بی، ئه وای ته وای پسته و نیگه رانی کردوو... بۆیه واش ده لیم چونکه ده زانم نیتوه ش له من نیگه رانترن... به لێ من له وه په ستم به گوتی خۆم گویم لێ بوو کچی کابرای جووتیار ده ی و ت: گوایه نیتمه هه موو نه گبه ت و چاره ره شین چونکه هه ر هه موومان بی دایکین... با وه رتان بی و با به سه ره ته وه ئه مه ی و ت که هه ر ده بوو بۆ بی بهختی خۆمان بگرم...»

جووجه له یه کی تر، که له وای تریان سپی تر و چهند سه عاتیکیش ساوا تر بوو. تا ئه و چه له ش به خۆشی شوکرانه بژیرییه وه بیری له و ساته شیرینه ده کرده وه که هیلکه که ترووکا و ئه م ها ته ده ری- به نار په زایییه وه هه لێ دایه:

«براده رینه... نیتمه بی دایک نین. دایکی نیتمه ئه و مه کینه گه رمه یه که ده یه ها جووجه له ی جوان و بی عه بیی هه لیتا وه... له و په ری سه رما و سۆله دا ئه م دایکه ی نیتمه هه ر گه رم بوو.»

جووجه له زه رده باوه که ش، که بۆ تاوی قسه ی کچه جووتیاره که له دلی دابوو خۆی بیچۆوه و خه یالیک بریدییه وه تۆزی دلی خۆی دایه وه و به وه خۆش حال بوو که خه ون به دایکیکه وه ببینی... دایکیک به قه د باخچه که گه وره و به قه د پرپۆله ش چاک... له پر به رقه وه جووکاندی و رقه که شی پتر بارانده سه ر جووجه له سپییه که... نه ک ئه و دایکه ئاسنینه:

«ئه گه ر هه ر فه رزه ندیک خۆی به دایکیکی سارد و بی گیان به سته وه، مه سه له که زۆر ئاسان ده بی... هه موو که س ئه وای بۆ ده کرێ. به لām دایکی نیتمه شتیکی زیندوو وه له نیتمه ش خیرا تر غار ددها. له وه ش ده چی وه ک عاره بانه ی کابرای جووتیار پیتچکه ی هه بی. جا بۆیه ده توانی به هانا ته وه بی و فریات بکه وێ بی ئه وای تۆ بانگی بکه ی، که سه رماش خه ریکه ره قت بکاته وه... ئه م ده توانی گه رم کاته وه. شه وانیش چهند خۆشه دایکیکی و میهره بانت لاهه بی...»

جووجه له یه کی دیکه هه لێ دایه، هه ر برای جووجه له کانی تر بوو چونکه له هه مان مه کینه هاتبووه ده ر، وه لێ تۆزی جیبا و زیش بوو، ده نووکی پان و قاچه کانیشی کورت و

باریک بوون. پئیان دهوت «جووجه له به دره وشته که» چونکه که شتیکی دهخوارد قرته قرتیک له گهروویه دههات و راستی.... ئەمیان، بیچووہ مروویبہ کی وا بوو که ئەگەر له نیو گۆمیتکدا بووایه به دره وشتی جوانی دهناسرا. ئەمیش گوتی له وه بوو کچه جووتیاره که ئەم مهسه له ی نه دره پرییه وه. جاریکیشیان جووجه له یهک سه رما لیتی دا و خستییه نیو گیاو گۆله که و هەر ده لهرزی.... ئەوهنده ی پی نه جوو سارد بۆوه و مرد... کۆمه لئی جووجه له ش به دره پرییه وه وه ستابوون و بی ئەوه ی هیچ یارمه تییه کی جووجه له سه رما بردوو که بدهن... دیاره ئەوان ههستیان به هه مان سه رما و سۆله نه کردبوو. ئا له و ساته دا مروویبہ که له نیو جووجه له کانه وه ملی پانی بۆ درتێر کرد و سه ره ورد و چکۆله کی هینایه پینشه وه... زۆر راسته وخۆ و ساویلکانه دلنپای کردن له وه ی گهر جووجه له کان دایکیان هه بووایه ئاوا نه دره مردن.

وای لئی هات هەر هه موو جووجه له کان خهون به دایکیکه وه بیین... ئەم ئاره زوو ه تا دههات کوشنده تر ده بوو (بگره بارۆکه کانیش به م مهسه له یه وه سه غله ت بوون) زۆر جاریش ئەو نه خۆشیبانه ی جووجه له کانی دهخست بارۆکه کانیشی هیلاک ده کرد.... نه خۆشیبانه کانیش ده بوونه مایه ی مه ترسی... هه ندی جاریش بیرو خه یالی خۆیان به ته وای پرزی له بهر پریسوون. خولیا بوونی دایکیک تا ئەوه پری له که لله ی چکۆلانه ی هەر جووجه له یه کی دابوو، که هه واش خۆشی ده کرد بارۆکه ساغه کان خۆیان به دایکی جووجه له کان ده زانی، کاتیکیش جووجه له کان به نازارتیکه وه ده تلانه وه بیچوو ه مرووی و عه له شیشه کان ده بوون به برای راسته قینه یان... چونکه ئەوانیش هەر هه موو خه ونیان به و دایکه وه ده بیینی.

یه کی له جووجه له هه ره هه راشه کان حه زی نه کرد ئەم مهسه له یه فه رامۆش بکا و رۆژتیکیان زۆری بۆ هات و سوپندی خوارد- که هەر ده بی ئەو دایکه ون بووه و بدۆزیتنه وه. له نیو هه موو شیاندا هەر ته نه ا ئەم به ناوی خۆی «کوورا» ناسرابوو... چونکه هەر کاتج کابرای جووتیار به رکۆشه کی پر ده کرد له پرویش و هاواری ده کرد- «کوورا... کوورا» ئەم له پینش هه موو جووجه له کانه وه بالی ده گرت. له وه ده رچوو بوو پیتی بلتی جووجه له... بیچوو ه که له شتیکی فه راقه بوو، نه سه ره وت و بزیتو، نازا و بویر، هه میشه له سه ری و ته یار و ئاماده ی شه ره دنوک، په رو پال رهنگین.... به لام هەر ده ت وت ئاگری قوده ته... هەر هه موو جووجه له کانی تر پیتی سه رسام بوون و هەر بۆبه شه به وای دایکیکدا ده گه را، ئەو دایکه ی ئەم لیتی ده ودا ده یستوانی چی جوانه و چی خۆشه بیخاته به دره می بیچوو ه کانی... جگه له وه ی ئەمیش رازی ده بی... خهون و

فیز و هه وای بیچوو ه که له شتیریش له وئ بوهستی.

رۆژتیکیان «کوورا» زۆری بۆ هات، بریاری دا و ته وای، به باله فه ریبه ک له په رزینه چه که په ریبه وه و خۆی ده رباز کرد.... ئەو په رزینه ی به چوارده وری دونپای ئەمدا داخرابوو. ده رحال له بهر ده رگای ده ره وه نیشته وه... به سه رسامییبه وه وه ستا. له نیو دۆلتیکی ئاوا گه وه و قوولدا که سامالیکی و شین و پاک.... ئاسمانیکی و ا به رفراوان به سه ریدا چه ماوه ته وه... ئا له نیو ئەو دۆله دا و له ژیر ئەو ئاسمانه ئەم چۆن دایکی بدۆزیتنه وه؟ ئا له نیو دونپایه کی وای بی سه ره تا و کۆتاییدا ئەمیکی و ا چکۆله چۆن بگه ری... نه خیر... مه حاله هیچی پی بکری... بۆبه نه یوترا زۆر دوور پرا و له کۆلیت و باخچه که ی خۆی دوور بکه ویتنه وه.... له و دونپایه ی که ئەم به پوختی ئاشنای بوو. به دهم خه یاله وه که وته گه ران و له و ده وریه ره چینه یه کی بۆ کرد. ئا به م چه شنه گه یشته ته یمانی ته نراو به دره وری باخچه ی ماله کی دراوستیان.

له دلی خۆیدا وتی: «ئەگەر دایکه له ژوووه به بی... هەر ئیستا ده بیینم...».

نگه ر ئەم دونپایه و ا گه وه نه بووایه... ئەمیش و او دوول و پارا نه دره بوو... ئاوا نه دره ترسا... لیره ش... دیسانه وه به باله فه ریبه ک له په رزینه که په ریبه وه و که وته نیو باخچه که.... هەر ده ت وت ئەو باخچه یه به که تۆزی له مه وه بهر جیتی هیشتیوو.

ئا لیره ش کۆمه لئی جووجه له ی زۆر ساوا له نیو چیمه نه پرده که که وتبوونه جووکه جووک و دمه ته قی. به لام له نیو ئەم باخچه یه دا بالنده یه کی وای بیینی که له باخچه که ی خۆیاندا قه ت نه ییدیوو. مریشکیکی خرت و خۆل... ده تئوانی بلتی ده به قه د «کوورا» قه به و گه وورۆنه، که وتبووه ناوه راستی جووجه له کان و ئەوانیش به چوارده وریدا ئەلقه یان به ستیوو.... هەر که سپک ئەم دیه نه ی بدیپایه ده ی وت ئا ئەم بالنده مه زنه سه ردار و گه وه و پارێزه ریانه. جا به راستیش ده یپاراستن. که جووجه له کانیشی له کیتلگه و باخچه که دوور ده که وتنه وه ئەم به قووقه یه ک ئاگاداری ده کردنه وه.... یانج وت و وریا بن و دوور مه رۆن... ئەم ده نگه یان پتر له ده نگی کچه جووتیاره که ده چوو کاتج جووجه له کانی خۆی بانگ ده کرد. به لام ئەم بیجگه له م ده نگه به گه لی شتیوه ی تریش ده نگی ده دان. تا و تا وه ش بالی به سه ر جووجه له هه ره لاراز و بی هینه کانداه کیشا و ده یانی شارده وه.... دلنیا له وه ی که به و له شه گه رمه ی گه رمیان ده کاته وه.

«کوورا» به خۆشیبیه که وه که وته بییر کردنه وه: «ئەوه تا.... ئەمه دایکه یه. ته وای... ئیتر دۆزیمه وه و بریای بیری جیتی ناهیلیم. ئای که وای لئی دی خۆشی بویم....! تاخر من له هه موویان به تین و نازا و جوانترم. جگه له وه ش.... ئاسانه بۆ هه میشه گوتی رایه لئی بم

چونکه منیش ئەوم خوش دەوێ. ئای که دایکتیکی جوان و عەنتیکەیه... تۆ سەیری چ بەتروتۆپ و هەواپە... کەواتە هەر خۆیشم یارمەتی دەدەم تا بەیەکەوه ئاگامان لەو جوجەلە بێ میتشکانە بێ».

بێ ئەوێ سەیری بێچوووە کە لە شێرەکە بکا قووقە یەکی بۆ کرد. «کوورا» لیتی نزیک کەوتەو... وای بۆ چوو کە بانگی ئەم بکا. سەیرتیکێ کرد... بینی خێرا خێرا بەنێنۆکە تیژ و درێژەکانی لە نێو خۆل و خاکە کەدا چینه دەکا... تۆزێ وەستا و لەزەتیکێ لەم دیمەنە بینی... یەکەم جاری بوو... قەت لەمەو بەر شتی وای نەدیوو. کە مریشکە کە وەستا کرمیتیکێ چکۆلە بە بەردەمیدا و لەسەر زەویە کە بە پیچ و لول دەخشی و پاشان لە ناو گیای و گۆلە کە خۆی ون کرد ئەمجارەیان دایکە قووقانندی و کەوتە گارەگار... وەلێ جوجەلەکانی لە هیچ حالتی نەبوون و بەسەر سامییەو سەیری دایەیان کرد.

«کوورا» لە دلێ خۆیدا وتی: «ئای کە گیتل و بێ میتشکن... تیناگەن کە دایکە دەپەوێ کرمەکە بخۆن...».

ئەم هەر بەو نیازێ کە گوتراوە وەلێ دایە بێ تاوی دایە کرمەکە و بەیە کجار قووتی دا.

دوای ئەو... ئای کوورا-ی بەستە زمان...! دایکە شیتانە... نەگرسانە بەدەنووک دایگرتەو... یەکەم جار تیبی نەگەشت و نەیزانی بۆ و دەکا، خەیاڵی بۆ ئەو چوو کە دایکە بەم کتویریە ئەمی دۆزبۆتەو و بۆیە خۆی بۆ نەگیراوه... ویستوویەتی ماچی بکا و لە باوەشی بگرێ... کەچی لە تاوانا ماچ و لە باوەش کردنە کە و کەوتۆتەو. هیچ نییە... دەبێ خوشحالی بێ و سوپاسی ئەم هەموو میبەر و سۆزێ بکا... سوپاس بۆ ماچەکانی (خۆ ئەم هیچی لێ نازانی... جا چۆن بیزانی... ئەم کە دایکی خۆی بینیوه) جا بۆیە هەقی خۆبەتی گەر لێ بگەرێ لە خوشیانان تازاریشی بدا. بەلام ئەمجارەیان کە بەدەنووک دایگرتەو و نەبەیتشت سەری راست بکاتەو... هیچ گومانێ لە دلدا نەما کە نابێ ئەم سەرکووتکردنەو بە ماچ و مووچ بێ. کوورا ویستتی خۆی رزگار کا و لە بەردەستی هەلبێ... بەلام مریشکی زل و زەلام کوتای... کوتای... دەنووکێ لێ گیر کرد و بەرزی کردەو... خستییە ژێر چنگی و سواری سەری بوو... دیسانەو بەدەنووک دایگرتەو... نینۆکە تێژەکانی لە سکی کوورا چەقاند.

کوورا بە تێن و تاویکی شیتانە توانی دەر باز بێ و پوووە تەیمانە کەوتە بەلفەر. لە تاو خۆی بێ بەزەبیبیانە چەندەها جوجەلە شیتلا و چەندەهاش بەحەوادا فرین... سەر بەرەو خوار... لە حەژمە تانا دەیان جوجکاند. گەر وا نەبوایە رزگاری نەدەبوو چونکە

دوژمنە کە ی بۆ ساتن لای جوجەلە کەوتوووەکانی وەستا... ئەم گەیشته لای تەیمانە کە... هەرچەندە بەدەرک و دال و لق و پۆپتیکێ زۆر تەنرا بوو... کەچی کوورا بە بەک تەکان توانی لەو لەشە سووک و چکۆلە خۆی کونیک لە تەیمانە کە بکا تەو.

دایکەش لە ژێر سیبەری چروپری درەختە کە وەستا. هەر لە تەک تەیمانە کە مایەو و نەجول... بەفیزیکەو... شکۆمەندانە لەو کونەو، وەک بلێی لە پەنجەرە یە کەو بەروانی. سەیری ئەو بیگانە یە دەکرد... ئەمیش پرزە لە بەر پراو وەستا بوو. لە تورپەیی خۆی چاوەکانی پڕ ببوون لە خۆین... بەو چاوە خپ سوور هەلگەراوانە شیتاوانە سەیرتیکێ کوورا-ی کرد.

«تۆ کیتی تا زاتی ئەو بەکی ئەو خۆراکە بەریت کە من بەو هیلاکییە لەم خاکە دەری دینم...؟».

«من کوورام...» زۆر نەرم و لەسەر خۆ جوجکاندی: «بەلام تۆ... تۆ کیتی؟ پاشان بۆ وا شیتانە مامەلەم لەگەڵ دەکە...؟».

بۆ هەردوو پرسیارە کە تەنھا وەلامتیکێ دایەو: «من دایکم...» پاشان بەفیزیکەو پشستی تی کرد.

دوای ئەو... ماوە یەکی بەسەر تێپەری و کوورا فراقە تر بوو... بوو بە کەلە شێرتیک نەبیتتەو... دەت و ت خەرتەلە، رۆژتیکیان لە باخچە یەکی دیکە دا خۆی بینیوە... کۆمەلێ مریشک و کەلە شێر کە هاو پیتی تازە ی بوون بەو پەری خەم و سۆزەو لە دایکیان دەدوان.

ئەمیش ئەو رۆژە رەشە ی خۆی هاتەو یاد و بەخەم و قەهرتیکەو و تێ: «دایکی من وا نەبوو... تا بلێی دڕندە یەکی چەپەل بوو... خۆزگە قەت نەمدیایە...!».

تیبینی: ئەم چیرۆکە ناچیتتە ژێر خانە ی چیرۆکی منالان.

لە کتیبی:

Reading Modern Short Stories Chicago- Copyright 1955

لایەرە: ۴-۷-۴۰

شار... گوند

ئۆرنرلى

(ولفرىد ھوكەر) كورپىكى گەنجى شارى (لەندەن) بوو، چاك دەيزانى چۆن خۆش بگوزەرتىنى، مالىكى خۆشى ھەبوو؛ زوو زوو دەجوو دەرى... بۆ بىنىنى شانگەرى بان بەشداربوون لە ئاھەنگىك، باشتىن ماشىنى لى دەخورى. پارەبەكى مۆلى ھەبوو... رۆژتىكىان ھات بەخەيالیدا و فرۆكەبەكى كرى فېر بوو چۆن خۆى لىنى بخورپى، فرېن بېوھ بەكېك لە گەمە و بەزمە خۆشەكانى.

رۆژتىكىان سىبى سال بەر لەمپۆ، ھەزى كرد بەسەر ئاسمانى ئىنگلتەرەدا بفرپى، سواری فرۆكە بچكۆلەكەى بوو... فرى، بەو نىبازەى كە گەشتىكى كورت و خۆش بكات، سەرەتا ھەموو شتىك لە شوئىنى خۆیدا بوو، كە گەيشتە سەر بەشى رۆژھەلاتى مەملەكەت، مەكېنەى فرۆكەكە عەبىبىكى تى كەوت.

لە بەختى خۆى كە ئەم نەگبە تىبە گرتى؛ فرۆكەكەى نزم دەفرى، كاتى ئەوھى ھەبوو چا و بۆ شوئىنىك بگېرپى كە تىايدا بنىشىتەوھ، لە ژىرەوھرا كۆمەلىك كىلگەى بىنى كە ئەوھندە تەخت و راستان دىباربوون كە بوپرپى لەسەر بەكېكىان بنىشىتەوھ.

ھەرواش بوو... تىوانى سەرکەوتووانە لەسەر بەكېك لەو كىلگانەدا بنىشىتەوھ ئەوھندەش تەخت نەبوو... ھەك ئەوھى كە لەو بەرزاىبىيەوھ دەردەكەوت، بەلام تىوانى بىن زەرەر و زىان بنىشىتەوھ، بازىكى دا و لە فرۆكەكە ھاتە خوارپى، سەبىرپىكى دەوروپەرى خۆى كرد تا بزانتى ئەو شوئىنە كۆتېبە.

ھەندىك درەختى بىنى، لەگەل يەك دوو مانگا و ئەسپ كە ئاسوودە و ئارام لەناو ئەو كىلگانەدا گىيايان دەخوارد، بەسەر رېگاىەكەوھ لەو نىبكانەدا پىاوتىك دەھات، ئەو وەختەى فرۆكەكەى بىنى ھەلۆھستەبەكى كرد.

(ھوكەر) بەدېقەتەوھ سەبىرپىكى كابرپى كرد، بەو ئومېدە بوو پىنى بلىق كە ئەو شوئىنە كۆتېبە و چۆن بىتوانى بگەرتەوھ (لەندەن)... لەوانەبە... تەواو دىباربوو كە كابرپى خەلكى بەكېك لەو گوندانەى ئەو دەوروپەرىبە، لەوھ دەچوو جوتىيار بىن، شەفقەبەكى كۆن و چلكنى كردبووھ سەرى. پالتۆبەك كە لەوھ دەچوو رۆژانىكى باشتىيان لەمپۆكە دىبىن، دارپىكى بەدەستەوھ بوو كە لەوھ دەچوو لقى درەختىك بىن و شكاندېستى، لاسكە

گىياھەكى درېژىش بەلالىتوبىيەوھ. (ھوكەر) رووھو لای كابرپى ملی نا.

(ھوكەر) لىنى پرسى: (ئەرى ئەم رېگەبە دەچىتەوھ كۆى؟)

كابراش بىن ئەوھى لاسكە گىياھە فرپى بەدا... وتى:

(نازانم)

(ئەى باشە ئەو رېگەى تر... ئەوىان دەچىتەوھ كۆى؟)

وھلامى ئەمجارەشيان ھەر (نازانم) بوو.

(نزیكترین گوند لەم دەوروپەردەدا ناوى چىبە؟)

(نازانم)

(نزیكترین وىستگەى شەمەندەفەر لە كۆتېبە؟)

(نازانم)

(كام رېگە دەچىتەوھ سەر - كىنگ لىن -؟)

(نازانم)

(ئەى چۆن بىتوانم بگەمەوھ - نۆروچ -؟)

(نازانم)

(ئەى نزیكترین گەراج لە كۆتېبە؟)

(نازانم)

(دەباشە چۆن ئوقمىبىلىكم دەست بەكەوئى؟)

(نازانم)

(لەوھ ناچى زۆر شت ھەبە بىزانى... دەيزانى؟)

بىرپى دەشتەكى پىنى وت: (بەلى... من لە تۆزىاتر دەزانم)

(قسەى ھىچ)

(با من دەزانم ئەو شوئىنە كۆتېبە... تۆ نازانى)

رووباری گهرم

ئېرسكن كالدوتيل

كابراي شۆفېر هەر بەپاڵ پردهكەوه رايگرت، پردتيكي پيادهرۆ... روهو ئهوبهري رووبارهكه ئاماژهي بۆ كردم و مالهكهي پيشان دام، لهو ويستگهوه تا ئيره كه دوو ميلمان بريبوو دهيكرد چواريهكي كرتييهكه... دامهي و له شهمهندهفهركهي دوور كه وختهوه. كه جيتي هيشتم مني تهنيا و شهويكي تهزيو و جريوهي ئهستيرهكاني سهردۆلهكه و رووباريكي سهوزي باوي پان ماينهوه... رووباريكي كه له ژيرهوه ههستم بهههلاوه گهرمهكهي دهكرد، بهچوار دهوريشما چيا سهركهشهكاني نيتو ئهوه شهوه له چهند پهلهههويريكي رهش دهچوون. ئهگهر رتيك سهيري ئاسمانم نهكردايه رهنگاندهوي پيشنگي كالي ئهوه زهردهپهري دواي خۆركهوتنم نهدهدي.

هاوكات لهگهڵ ههنگاوهكانما پردهكه دهيقريشكاند، تريهه ههنگاوهكانم نقومي نيتو چريك و هوپ و لهزره لهرزى پردهكه دهبوون، ئهگهر بهپهله ههنگاوم نهنايه نهمدهتواني خۆم بگرم چونكي پردهكه سهربهستانه لهم بهروه بۆ ئهوبهرايدنهژەندم، ك دواجار توانيم ئهويديو بيينم... سهيرم كرد بناري شاختيك رك و رتيك تا گوئي رووباره گهرمهكه داخواوه، توند ههگهكهكم خسته بن باڵ و تا گويم تيا بوو... رام كرد.

ههتا ئهوه حهلهش... دواي ئهوهي كه كهوتمه سهري رتيهكي بهردهلانبيش ههر دهرتسام، من دهمزاني ئهگهر رۆژ بووايه بي ترس و دلهر اوكتي يهكشهق له پردهكه دهپهريهوه، بهلام لهو شهوهدا و له دهووربهريكي ئاوا سهير و ناشارهزا... كه بهههر چوار دهورمدا شاخي رهشباو لووتكهيان له ئاسمان دهژەند و لهژيرييهوه خورهي رووباريكي سهوز و بهربلاو... وايان لي كردم بهروهستي لهزره لهرزى ههر دوو دهستم نهيهم و له ناوهوهش دلي بي ئۆقدهم سينههي دهكوتا.

ههر زۆر بهئاساني مالهكهيانم دۆزيبهوه، پتيكه نييم بهخۆم هات كه ئاوا بهتاو له رووبارهكه دووركهوتمهوه، ههر دواي پهريهوه له پردهكه يهكهم مالم، خۆي بوو، ههتا گهر وئيليش بوومايه (گريشن) هۆ لهوي وهستا بوو بانگي دهكردم بهناوي خۆم بانگي دهكردم... هاواري ناشاي بهگويم واي لي كردم تهريق بيمهوه... شهرمي ئهوه بگري كه له چيا و خوري رووبار ترساوم.

بهراکردن غل بۆوه و لهسهري رتيكه بهردهلانبييهكه پيشي لي گرتم.

(ها - ريجارد - لهسهري پردهكه ترسايه؟) پهروشانه ئهههي وت و بهههر دوو دهست قۆلي گرتم، بهنيتو بهردهكاندا رووهو خانووهكهي بان ههوارزهكه بهكيشي كردم.

(راستت دهوي - گريشن - ترسام... بهلام بههيوام كه لهو ترسه رزگارم بووي...)

(ئهوه حالي ههموو كهسيكه... يهكهم جار، بهلام كه جاريك پيا تيبهريت... ههر لهوه دهچي بهسهري گوريسيكي توند بهستراودا ههنگاو بنيتي، من كه بچكۆله بووم بهو يارييه رهااتبووم... له گهنجينهكهدا گوريسيكمسان ههلهدهبهست... ئههي تو ريجارد... وات نهدهكرد؟ بيمه لهم بهروه بۆ ئهوه بهري گوريسيكمسان رايهله دهكرد...)

(منيش ئهوه بهزمهه كردوه، بهلام دهميكه... كني بييري ماوه؟)

گهيشتهه پييليكهكان و رووهو ههيوانهكه سهركهوتين، گريشن رووهو دهركاگه پهلي گرتم، يهكيك بهخۆ و بهچرايهكهوه رووهو هۆلهكه دههات، پيشنگي چراكه دونيائي رۆشن كردهوه و ههر دوو خوشكهكهي (گريشن)م لهناو دهركا وازهكهدا بيني كه وهستايون، گريشن بهههردوو كياني ناساندم:

(ئهمهيان «ئانا» يه... خوشكي چكۆله... ئهوهشيان «ماری» يه)

لهناو ئهوه تنكه تاريكويهدا ههردوو كيانيانم دواند، رووهو هۆلهكه ملمان نا، باوكي - گريشن - لهتهك ميژتيكدا وهستا بوو... لاتهريك و دوور له خۆي و بهلايهكدا چراكهي راگرتبوو تا بتواني جوانتر دهموچاوي من ببيني، پيشتر قهت بهديداري يهكدي شاد نهبووين.

(ئهوهش باوكمه... لهوه دهرتسا تاريكي بوارت نهدا مالهكهمان بدۆزيتهوه...)

(راستي من ويستم بهچرايهكهوه بهرهو پيريت بييم، بهلام گريشن وتي كه تو بي كۆسپ و تهگهه دهگهيت، خۆ بزر نهبوويت؟ زۆر سانا بوو... دهمتواني تا خوارهوه بهچرايهكهوه بييم)

بهدهم تهوقهوه دهستيم راوهشاندم و پيتم وت كه من زۆر بهئاساني مالهكهيانم دۆزيبهوه.

(راستي كابراي شۆفېر لهوبهري رووبارهكهوه مالهكهي بۆ ههلام، چاوم له ترووسكايي ناو مالهكهي تان نهدهترووكاند، ئهوه ترووسكاييه نهبووايه لهوهدا بوو لهو خواره و بهم تاريكويه ري له خۆم ههله كه... ئهواسا رتيك دهخزامه نيتو رووبارهكه.)

له سۆنگهي ئهوهي وا لهو رووباره ترسا بووم باوكي گريشن قاقا تريقايهوه.

(نا... ههق نييه... نهدهبوو وا سهغلهت بيت، رووبارهكه شلهتينه، ههتا

زستانانیش... له پژوانی بهفر و زوقمیشدا ئەم رووبارە ی ئیمه بهقه د ژوروتیک گهرم و خوښه، ئیمه ههموو شهیدای ناوی ئەو رووبارەین.)

گریشن که هیشتا دەستی له نیتو دەستما بوو... هه‌لی دایه:

(نا... ریچارد... دلنایه نه ده‌کوتیته رووبارە‌که‌وه، ههر که له قه‌مه‌ره‌که دابه‌زیت من تۆم به‌دی کرد... یه‌که هه‌نگاوی خوارت هه‌لنایه من به‌راکردن له لات بووم.)

هه‌زم ده‌کرد له پای ئەو قسه‌یه سوپاسیکی گریشن به‌که‌م، به‌لام کاتیکه زانی رووه ژوروتیکی سه‌رووتر پینیلیکه‌کانی بری و بانگی کردم، هه‌گبه‌که‌م پیش خۆم دا و دوا ی که‌وتم، چرایه‌که له‌په‌ری هۆله‌که و له‌سه‌ر میتزیککی نزم کز ده‌سووتا... هه‌لیگرت و بۆ یه‌کی له ژووهره‌کانی لای پیتشه‌وه ملی نا.

بۆ ساتیتیک وه‌ستاین و لیکدی راماین... ههر دوو بێ ده‌نگ.

(ریچارد... ناوی ناو ئەم سوراحیه‌یه پاکه، هه‌رچیه‌کی دیکه‌ت پتویست بوو تکایه پتیم بلتی و بزانه‌م ههموو شتیکه‌م بۆ داناویت... هیچ پتویستییه‌که‌م نه‌بواردوه.)

(چاکه گریشن... دلنیا به... هیچی دیکه‌م ناوی ئەوه‌نده‌م به‌سه‌ که لیتره‌م و له‌گه‌ڵ تۆدام... هیچ شتیکی دیکه‌م ناوی)

خیرا نیگایه‌کی کردم، پاشان چاوه‌کانی داگرت، هه‌ردوو کمان چه‌ند چرکه‌یه‌کی دیکه‌ش بێ ده‌نگ وه‌ستاین... تا له‌و ئانوساته‌دا هه‌ردوو کمان نه‌مانده‌زانی چی بۆ یه‌کدی هه‌لپزین، ویستم پتیی بلتیم که چه‌نده شادم که ئیستا وای به‌یه‌که‌وه‌ین، هه‌تا گه‌ر بۆ ته‌نها شه‌ویکیش بێ، به‌لام زانیم که تۆزیککی تر هه‌ر ده‌بێ ئەم رازه‌ی لا بدرکیتیم، گریشن چاک ده‌یزانی من به‌و نیازه هاتووم.

(ریچارد... چراکه‌ت لا جی دیتیم، له‌ خواره‌وه... له‌ به‌ر هه‌یوانه‌که‌ چاوه‌پتیم... که ته‌واو بوویت زوو وهره خوارئ)

ئانوسات له‌ به‌رچاوم نه‌ما، به‌ر له‌وه‌ی فریای ئەوه به‌که‌وم چراکه‌ی بۆ رابگرم تا له‌سه‌ر پینیلیکه‌کان جوان به‌رپتیی خۆی ببینن... ده‌ستم گه‌یانده‌ چراکه‌ ئەو له‌ خواره‌وه بوو.

گه‌رامه‌وه ژووهره‌که‌م و ده‌رگام داخسته‌وه، ده‌ست و دهم و چاوم شۆزی، به‌ناو و سابون تۆزوگه‌ردی رینگام شۆزی، به‌فله‌چه‌یه‌که‌یش خۆلی نیشتووی سه‌ر جله‌کانم داته‌کاند، چه‌ند خاوتیه‌کی ده‌ستکرد به‌سه‌ر عه‌لاگه‌یه‌که‌وه بوون، یه‌کیکیانم راکیتشا و دهم و چا و ده‌سته‌کانم پێ وشک کرده‌وه، قژم داهیتا و له‌ناو جانتاکه‌دا دۆزییه‌وه، پاشان ده‌رگام کرده‌وه و (گریشن) خۆت بگره‌ هاتم.

هه‌ردووکیان له‌ به‌ر هه‌یوانه‌که‌ چاوه‌پتیم بوون، که رووه‌و ده‌رگا که هه‌نگاوم نا باوکی له‌ به‌رم هه‌ستا و له‌ نیتوان خۆی و که‌چه‌که‌ی کورسییه‌کی بۆ دانام، گریشن کورسییه‌که‌ی به‌لای مندا خزانده... تا ده‌ستی به‌ر باسکم که‌وت.

باوکی کورسییه‌که‌ی وا وه‌رسوورانده‌ که رووی به‌که‌وتیه‌ من و پاشان لیتی پرسیم: (ریچارد... ده‌لینی ئەوه یه‌که‌مین جارته روو به‌که‌یته ئەم هه‌ریمه شاخاوییه‌؟)

(راستی به‌سه‌د میللیش نزیک ئەم ناوچه‌یه نه‌بوومه‌ته‌وه گه‌وره‌م... سه‌باره‌ت به‌م ده‌رووبه‌ره‌ش دونیایه‌کی نااشنایه‌ به‌من، به‌لام وای بزانه‌م جه‌نابیشت به‌که‌نار ده‌ریاکه‌ی لای خۆمان نااشنای... وانیه‌یه‌؟)

گریشن هه‌لی دایه: (تۆه... به‌لام باوکه‌م له «نۆرفۆک» ژیاوه... وانیه‌یه‌ باوکه‌؟)

(نزیکه‌ی سی سال له‌ویدا ژیاوم)

شتیککی تر مابوو بیلتی، هه‌ردوو کمان چاوه‌پتیم بووین بیدرکیتنی، گریشن به‌چرپه‌وه پتیی وتم: (باوکه وه‌ستایه... سه‌باره‌ت به‌میکانیکی شه‌مه‌نده‌قه‌ر کارامه و لیزانه... له وه‌ر شه‌کانیشی ده‌ست به‌کاره)

پاش قه‌یرئ وتی: (به‌لێ... من له‌ زۆر هه‌ریمی جۆراوجۆر ژیاوم، به‌لام بۆ مانه‌وه‌م هه‌زم لێره‌یه...)

یه‌که‌م پرسیار که به‌خه‌یالماندا هات ئەوه بوو که بۆ پتر هه‌ز به‌م ناوچه شاخاوییه ده‌کات، به‌لام کتوپر هه‌ستم به‌وه کرد که باوکه و که‌چه‌که‌ی زۆر سه‌یر بێ ده‌نگ و داماون، ناچار به‌خامۆشی هه‌ردووکیان منیش رامام.

زۆری پێ نه‌چوو که‌وته‌وه قسه‌، به‌لام نه‌ک بۆ من یان بۆ گریشن -ی کچی، به‌لکو له‌وه ده‌چوو له‌و به‌ر هه‌یوانه بۆ که‌سیکی دیکه‌ رازی دلێ بدرکیتنی، که‌سی چواره‌م که من نه‌مده‌توانی له‌نیتو تاریکی شه‌ویکی ئاوادا ببینم، چاوه‌پتیم بووم، گرژ و بێ نۆقره و هه‌لچوو... چاوه‌پتیی ئەوه‌ی رازی په‌نه‌ان بدرکیتنی.

گریشن چه‌ند قولانجیککی دیکه‌ کورسییه‌که‌ی به‌لای مندا خزانده، به‌لام نه‌رم و له‌سه‌رخۆ... بێ هه‌را و خشه‌خش، هه‌لاوی گه‌رمی رووباره‌که به‌رز ده‌بۆوه و وه‌ک به‌تانیه‌یه‌ک له‌و شه‌وه ته‌زیوه‌دا هه‌رسیکمانی داده‌پۆشت.

(دوا ی ئەوه‌ی دایکی گریشن و هه‌ر دوو که‌چه‌که‌ی تر به‌جی‌یان هه‌شتین... ئەمه‌ی وت و به‌سه‌ر هه‌ردوو ئەژنۆکانیدا خۆی لار کرده‌وه... نیگاکانیشی به‌سه‌ر رووباره سه‌وز و پانوپۆره‌که‌دا هه‌لده‌فرین... به‌ناسته‌م لیتی حالی ده‌بووین.

(به لئی... که دایکیان نه ما گه رامه وه نیو ئه م چیا و چۆله، نه متوانی له (نورفۆک) بئیمه وه، بگره (بالتیمۆر) بئیم لئی خۆش نه ده هات، له هه موو دونیادا هه ر لیتره ئارام و ئاسووده م. هه لبه ت گریشن یادی ده کاته وه، به للام هیچ کامستان ناتوانی له حالی من بگات، من و دایکی هه ر لیتره له دایک بووین، نزیکه ی بیست سالیش ده نیو ئه م شاخانه دا پیکه وه ژیاين، له پاش مه رگی لیتره نه مام و دوور که وتمه وه، نه فام بووم... وام ده زانی ده توانم له بیری خۆمی به رمه وه، به للام نه خیر... زۆر هه له و یاغنیش بووم، هه لبه ت هه له بووم... پیاو ناتوانی دایکی مناله کانی له یاد بکات... هه تا گه ر بشزانی جارتیکی دیکه هه رگیز چاوی به چاوی ناکه ویتته وه.

گریشن زیاتر لیم نزیک که وتته وه و خۆی به لای مندا خست، له ته نیشته وه نه مده توانی چاو له و لاروومه ته ی بترووکتیم... ئه و لاروومه ته ی تاریکی بیووه چوارچیوه ی، رووباره که ش بئ نرکه و ناله، به للام هالاوی گه رمی دلنیای ده کردم که وا هیشتا به خوړه و هۆ وا له وئ.

باوکی پتر خۆی چه مانده وه تا هه ر دوو باسکی له سه ر ئه ژنۆکانی سه ره وتن، له وه ده چوو بیه وئ له وه بری رووباره که وه که سیک بیینی... بلند و به رز له سه ر لوتکه ی چیاکه، دوورتر چاوه کانی هه لپری، ئه و پڕشنگه ی له ده رگا که وه ده پڑایه سه ر پوختاری له چاوه کانیدا باقویریق ده ره و شانه وه. ئه و فرمیسکانه ش که به سه ر پوومه تیدا ده پڑان ورده ئه ستیبه ره پهرت ئاسا ده بریسکانه وه، هیشتا گه رم به سه ر هه ر دوو ده سته له رزۆکه کانیدا ده بارین تا له وئ ده کوژانه وه.

تا له م ساته دا، کپ و بئ ده نگ هه ستایه سه ریئ و رووه ده رگا که ملی نا، به ر له وه ی بچیتته ژووره وه بۆ ساتی وه ستا و سیبه ره زه به للاحه که ی من و گریشن -ی داپۆشی، رووم وه رسووړاند و ریک سه بری ئه وم کرد، گه رچی دیار نه ما، به للام من چاوم له تارما بییه که ی هه ر نه ترووکاند.

گریشن پتر لیم نزیک بۆوه، په نجه کانی داچه قانده نیو له بی ده ستم و روومه تی له شانم هه لده سوو وه ک بلتی شتیکی بیته بئ و ئه م بییه وئ به روومه ت بیمانی، تریه ی هه نگاوه کانی باوکی به ئاسه تم ده هاتنه به رگوئ، دواچار نه مان. له شوینی کدا و له و خواره و به که ناری رووباره که وه قریشکه ی شه مه نده فه ریکی تیژه وه دۆله که ی پڕ کرد، زرم و کوت... زریکه ی خامۆشی ئه و شه وه ی ده ره وانده وه جاروبار لیتره و له وئ په نجه ره ی رووناکی ده خسته نیو تاریکایی و پڕشنگی به سه ر رووباره سه وز و به ریلاره که دا ده پڑاند... چۆن ئه ستیبه ره کانی قوتبی باکوور، هاره و سه دای ئاسنینانه ی هه بکه له ی

پۆلایینی به رووی چیا به رزه کانه وه چ گرمه و گه واله یه ک بوو.

گریشن به هه ردوو ده ست توند ده سته کانی ده گوشتی... بگره تا سه ر په نجه کانیشی ده له رزین.

(ریچارد بۆ هاتیت بمبینی؟)

ده نگی تیکه له به سه دا و نالینی ئاسنینانه ی شه مه نده فه ره که بوو که ئه و حه له له وه ده چوو دوور که وتیبتته وه.

وام مه زه نده ده کرد که سه بری سه روسیما م بکا، به للام که سه بریم کرد، بیبیم دوور ده پیروانی... رووه و قوولایی دۆله که... خوارتر تا ئه وه بری ئاوی گه رمی رووباره که. ئه م ده بزانی بۆ هاتووم به للام حه زیشی نه ده کرد پیتی بلیم و ئه و هۆیه بدرکینم وه لئ هه نووکه تیناگه م بۆ هاتووم ببینم.

من گریشن -م خۆش ده ویست له هه موو که س پتر ده مزانی که من ئه وم گه ره که و ئاره زووی ده که م به للام نه مده توانی پیتی بلیم خۆشم ده وئ، به تاییه تی دوا ی ئه وه ی که باوکی ئاوا له عیشق و ئه وین دوا، دوا ی ئه وه ی به م ته رحه باسی دایکی گریشن -ی بۆ کردین... ئه مئیستا ته واوئ په شیمانم که هاتووم.

من ده مزانی گریشن به رۆح و به گیان هی منه و ئاماده یه خۆی به قوربانم کا، چونکی خۆشی ده ویستم، به للام من... له بری ئه و هه موو خۆشه ویستییه هیچم نه بوو پیتی بیه خشم، چه نده شوخ و نازداریش بوو، پڕ به دل ئاره زووم ده کرد... ئه و دیان زووتر... به ر له م ساته وه خسته، ئیستا که ده مزانی که ناتوانم وه ک جاربان بیری لئ بکه مه وه... وه ک ئه و ساته ی که به رپۆه بووم و به ر له م دانیشته.

(ریچارد... نه ت وت بۆچی هاتیت؟)

(بۆچی...؟)

(ئا... ریچارد... بۆچی؟)

چاوه کانم داخستن، ئه وه ی هاته وه به ر دیده ی چاوانم جریوه جریوی ئه ستیبه ره کانی سه ر ئاسمانی دۆله که بوو، گه رمی رووباره که ی ژیره وه مان، یاری په نجه کانی له سه ر باسکم.

(ریچارد... تکات لئ ده که م پیم بلئ: بۆ هاتیت؟)

(نازانم بۆ هاتووم گریشن.)

(ریچارد گه ر به قه د من خۆشه ویستی له دلئا هه بوایه... چاک ده تزانی بۆ هاتوی)

په نجه کانی له نیو ده ستم ده له رزین ده مزانی منی خۆش ده وئ، هه ر له سه ره تا وه هیچ

گومانتيك له عيشقى ئەو نەبوو... گريشن خۇشى دەويستم.

(رەنگە نەھاتەن باشتر بويايە... گريشن من نەدەبوو بېم، هاتنم ھەلە بو، دەبووايە لە تۆۋە دوور بېم)

(بەلام تۆ بۆ تەنھا شەۋپىك هاتوويت... رېچاردا... بەياني زوو جېم دەھېلى... ناكريى بۆ ۋەختىكى ئاۋا كورت پەشيمان بوويت... بلتى رېچاردا... پەشيمانيت؟)

(گريشن... من لەۋە پەشيمان نېم كە لېرەم، بەلام نەدەبوو بېم، خۇشم نازانم چ دەكەم و مەبەستم چىيە، من ھېچ ھەقتىك نېيە بېمە ئېرە ئەو كەسانەى يەكدىيان خۇش دەۋى... ھەر تەنھا ئەوانە...)

(بەلام ھېچ نەبى تۆزىك منت خۇش دەۋى... بلتى ۋا نېيە... ھا رېچاردا...؟ رەنگە بەقەد ئەۋەى من تۆم دەۋى تۆمنت نەۋى، بەلام ناكريى نكولى لەۋە بىكەيت كە تەنھا كەمىك منت خۇش نەۋى، ھېچ نەبى ئەۋسا كە جېم دېلى ھەست بەۋە دەكەم تۆزى ئاسوودەترم... ھا رېچاردا...؟)

بەلپوھ لەرزوھ پېم وت: (نازانم)

(رېچاردا... تكات لى دەكەم)

توندتر دەستەكانىم گوشى، كتوپر بۆ تاۋىك حالەتتىكى سەير داىگرتەم خېرا ھەموو ھەست و نەست و بوونى داگرتەم... لە دلى دام، ۋەك بلتى قسەكانى باوكى كە تۆزىك لەمەۋبەر دركاندى ئېستا لەبەر دل و دېدەمدا روونتر دەرکەۋەتن، لەمەۋبەر قەت نەمدەزانى خۇشەۋىستى ۋا ھەبېت... ئەو خۇشەۋىستىيەى باوكى لىتى دەدوا و من لەۋ پروايدە بووم كە پىاۋان قەت ناتوانن ئافرەتبان خۇش بوئ بەھەمان ئەو گوپ و تېنەى كە ئافرەتتىك پىاۋىكى پى خۇش دەۋى، بەلام ھەنوۋكە تىگەيشتم كە ھېچ جىاۋازىبەكى ئەۋتۆى نېيە.

ھەردوۋ بېدەنگ دانىشتىبوۋىن، دەست لەناۋ دەست... زۆرى پى چوۋ نېۋەشەۋىشمان رەت كەرد، چۈنكە چراكانى بەرى دۆلەكەش كوژابوۋنەۋە... بەلام سەبارەت بەھەردوۋكەمان كات ھېچ بايەختىكى نەمابوۋ.

زۆر بەناسكى پېمەۋە نووسا، دەپروانىيە سەروسىمام، ھېشتا روومەتېشى بەشامەۋە گېر كەردبوۋ ۋەك ھەر ئافرەتتىك كە تا ئەبەد شەيداي پىاۋىك بى ناۋاھى دەمزانى ھى خۆمە و بۆ منە، بەلام ھەر ئەۋسا تىگەيشتم كە من قەت زاتى ئەۋە ناكەم خۆم بىخەمە دەرباي پىر گېژنەى خۇشەۋىستى ئەمەۋە... لە نەزەر من ئەۋەيان سەركېشى بو،

سەرەراى ئەۋەش گەيشتمە ئەۋ قەناعەتەى كە من ھەرگېز بارتەقاي ئەۋ خۇشەۋىستىم لە لا نەبوۋە... بەۋ زەخمەى كە ئەۋ منى ۋىستوۋە... بەھەمان زەخم من ئەۋم ۋا نەۋىستوۋە، كە ھاتىشم قەت شتى ۋام بەخەيالدا نەدەھات. من ئەۋ ھەموو رېگەيەم بىرى تا بۆ چەند سەعاتتىك بېگرمە باۋەش و پاشان لەبېر خۆمى بەرمەۋە... گەر بىكرى ھەتا ھەتا يە.

كە ۋەختى ئەۋە ھات بېچىنە ژوورەۋە، ھەستامە سەر پىن و باسكەم تېۋەئالاند، كە دەستەم بەرى كەوت ئەم لەرزى، بەلام كە بەرم نەدا پىتر خۆى پىنە نووساندم، تەۋاۋى ھەستەم بەلېدانى دلى دەكرد... زرم و كوت و تىرەى دەھات، ۋەك بلتى تاۋ دواى تاۋ كەسېك لە دلى گريشن - ھەۋ لەنېۋ قەفەزى سېنەيەۋە روۋە دلى من سىگېك دابكوتى.

پاشان وتى - (رېچاردا... بەر لەۋەى بېرۆيت ماچم كە)

روۋە دەرگاگە غارى دا، بۆ پىشۋازىم كەردىيەۋە، لامپاي سەر مېزەكەى ھەلگرت و پىشەم كەوت، روۋە ژوورەكەى سەرەۋە مىلى نا، لەبەر دەرگاي ژوورەكەمدا چاۋەرى بو تا منىش چىرايەكەى ئەۋ داگېرسىتم... پاشان چىرايەى خۆمى دامەۋە.

دەم ھەلپىنەۋە: (شەۋت باش... گريشن)

(شەۋت باش رېچاردا...)

فەتېلەى چىراكەم بۆ داگرت نەبا دوۋكەل بىكات، پاشان بەنېۋ ھۆلەكە و روۋە ژوورەكەى ھەنگاۋى نا.

(رېچاردا... بەياني لە ۋەختى خۆيدا بانگت دەكەم تا فرىاي شەمەندەفەرەكە بىكەۋىت)

(باشە گريشن... مەھىلە لە خەۋدا بېنمەۋە... چۈنكە كاترېمىر ھەوت و نېۋ ۋىستىگەكە جى دەھىلى)

(مەترسە... زووتر ۋەئاگات دېنم)

دەرگاي لەسەر خۆى داخست، منىش روۋە ژوورەكەم چووم و دەرگام لەسەر خۆم داخست، بەشېتەى جەلەكانى بەرم داكەند، فووم لە چىراكە كەرد و خۆم بەردايەۋە سەر پىخەفەكەم، بى ئۆقرە و نارەھەت پاكشام، چاك دەمزانى كە خەۋم لى ناكەۋى، ھەر لەناۋ پىخەفەكەدا خۆم كىل كەردەۋە و جگەرەم بەجگەرە دادەگېرساند، بەۋدېۋ تەلى پىشت پەنجەرەكە دوۋكەلم بەبادا دەدا، مالىش كپ و خامۆش، جارىبار ۋام ھەست

دهکرد که گویم له خشپه و دهنکه... دهنکی جوړه جوړه یه کی کپ و خنکاو که بهراره و ده کهدا و له ژورره که ی گریشن - هوه بیتنه بهرگویم... ولې ته و اویش دلنیا نه بووم. نازانم چندی پې چوو که ههر ناوا له رڅی پتخه فی خومدا چه قیووم، بهر دوا میس له خه یالی گریشندا بووم، کتوپر هه ستامه وه سهر پې، دهرگام کرده وه و پوهه و راره وه که غارم دا، دهرگای ژورره که ی گریشن داخرا بوو، بهلام من دهمزانی که کلیل نه دراوه، پې خشپه و له سهرخو دهرگامه بادا، لوله ی تهنک و باریکی پرشنگیک له و که لینه وه رڅا، پتویستی نه دهرکرد له وه پتر دهرگامه بکه موه، چونکه به چهنده ههنگاو پیک له و دیو دهرگامه وه گریشن - م بینی که نه گهر باله کانم بوی بگردایه ته وه دهمسته کانم دهیگه یشتنی، بۆ تاوی چوانم داخست، بیرم له حالی گریشن کرده وه... ههروهک چۆن بهدریژی سهره ی نه و رڅم بۆ تاویک له بهر دیده ی خه یالمد لا نه چوه... ههر له و پوه تا نیره.

گریشن گوئی له ته قه ی دهرگامه نه بوو که کردم هوه، نه شیده زانی له وئی و دستاوم، چرای سهر میتزه که گش دهمسوتا.

چاوه ری نه بووم و هئاگا پې، وای بۆ چووم که نیستا له نیو پتخه فکه یداکشاپې، له سهر نیمده ریک و له تهک پتخه فکه یداکرڅکه ی کردبوو، سهری خستبووه سهر ههر دوو باسکی و نازای جهسته ی به دهم قوئی گریانه وه راده ته کی.

یهک قه فی به قردیله یه کی شینی کال قژی به سهر سهریبه وه به ستبوو... سهر به ستانه به سهر شان و ملیدا پخش و بلاو بوو، کراسی شه ویشی ناوری شمیتیکی سپی، دامینیشی نه خشین به قیراجیکی ناسک، به دهروری گهرندیدا یه خه ی ئوبه داری کرایوه. نهوسا که بهو حاله وه دیم دهمزانی چهنده شوخه، ههرچه نده له بهر دیده ی من هه میسه دلگیر بووه، ههرگیز له گریشن شوخترم نه دیوه.

تا نهو حه له ش نه دیده زانی من وام له بهر دهرگامه، گوئی له تریه ی ههنگاوه کانیشم نه بوو، له ته نیشت پتخه فکه یداکه باسکه کانی له ههر دوو کلاره ی نه ژنوی وهریتابوو... به کول دهرگیا.

سهره تا که دهرگامه کرده وه خویشم نه مده زانی به نیازی چیم، بهلام نه میستا که له ژورره که ی خویدا دیم، سهر له سهر نه ژنوی و له تهک پتخه فکه ی وهک بلتی له نوژندا پې، پې ناگا له وه ی من سهری ده کهم و گویم له هه نسک و کسپه ی دلپه تی، تا له و کاته دا دلنیا بووم له وه ی که ههرگیز که سیکی دیکه وهک نه و نابین به خولیا و خه م، تا نه و حه له نه مده زانی، بهلام بۆ چهنده ساتیک نه و حه قه ته له دل و دهر و غندا دره و شایه وه...

حقیقه تی نه وه ی که من به راستی نه و کچهم خویش ده وئی.

پې خشپه و هیدی دهرگامه داخسته وه و چوم هوه ژورره که ی خوم، کورسیبه کم راکیشا و له بهر په نجه ره که دا لپی دانیشتم و چاوه پتی گزنگی به یانی بووم، له په نجه ره که وه پوهه قوولایی دژله که دهمروانی، دۆلی رووباری گهرم له باوهش که چاوه کانم به تاریکی راهات ههستم ده کرد تا دئی نزیک و نزیکتر دهمه وه... و نزیک که ده توانم بچمه دهره وه و ههر دوو دستم له ناوی رووباره گهرمه که نقوم کم.

درهنگی شه و نزیک بهر به بیان وام هاته بهرگوئی که یه کیک له ژورره که ی گریشندا به هیواشی و له سهرخو دیت و ده چن وهک بلتی له مابه یی ههر دوو په نجه ره که دا پیاسه بکات، پاشان دلنیا بووم و له هۆله که و دوا جاریش نه وه تا له بهر دهرگای ژورره که م.

که خۆز له سهر تر و پکی چیاکان گزنگی دا هه ستام و خوم گوئی، پاشان ههستم کرد گریشن ژورره که ی خوی جی هیشته و به پیلیکه که دا غل بۆوه، زانیم به په له یه نانی به یانیم بۆ ناماده کا بهر له وه ی به گه یشتنی شه مهنده فهره که تهنگه تاو بم، قه ی ری چاوه ری بووم، دوا ی چاره که سه عاتیک سهرکه وته وه، به نهرمی له دهرگای ژورره که می دا و چهنده جاریکیش بانگی کردم.

به قه له مبارزیک گه یشتمه دهرگامه و کردم هوه... روو به پرو... به خه یالی خوی دهبوایه من هیشته له گهرمه ی خه ودا بم... که له ناو دهرگامه بینی می ته یار و ناماده م کولی سهرسام بوو، بۆ ساته وختیک له حه یبه تا دهمی به سترا.

ههر دوو دستیم گرت و پیم وت: (گریشن... په له ت نه یی له وه ی زوو وده دم نیی - نه م به یانیبه ش ناگه ریمه وه - من خویشم نازانم دو پتی شه و بۆ وام کرد... هه نوو که من چاک له وه حالی بووم که من توم خویش ده وئی...)

(بهلام... ریچاره... تۆ شه وئی وت...)

(ده زانم شه وئی وتم: من به یانی زوو ده گه ریمه وه، گریشن... بهس خویشم نه مده زانی چی ده لیم، من تازه نارۆمه وه تا تۆش له گه ل خومدا نه به موه، با نانه که بخوم نهوسا چیم له دلدا یه هلی دهرژنیم، بهلام پیش هه مسو شتتیک پر به دل حه ز ده کهم پتی رووباره کهم پیشان بده ی، ههر نیستا دهمه وئی خوم بچم ههر دوو دهمسته کانم بخه مه نیو ناوی رووباره که تا بزنام تا چ حه د و سه دیک گهرمه!)

کالدویل: خاوه نی رۆمانی (بره زه یبه که ی خودا، کۆچهری، گرفتیک له گه لاویژدا... هتد) وهک نووسه ریکی ناوداری نه مریکی له تهک (شتاینیگ و هیمنگوای) هاوتایه و شان له

ناوهرۆك

5	دانیشتن
8	خاتوو هیبیرمئ
17	لاشهكان
22	دیکران-ی خزمم که ره وانبیته
30	بیته وهری
37	گه رانه وه
59	پرته پرتکه ر
63	کوشتنی فیلیتک
74	هاپینی
80	جهنگ
86	قومارچییه کی دهستبلاو
90	گه نجه نازاکه ی سهر جۆلانه که
99	له نیوان یازده و دوودا
105	پیسانۆ
109	دایک
115	شار... گوند
117	رووباری گهرم

شانیمان دهه، بۆ ئەم نووسەرە ئەمریکای باشوور بەو ژیانە ڕهنگاوریەنگ و پڕ ههرایهی خۆی ئیلهام بهخشی بوو، ئەمه یان وای کرد نووسینهکانی ههوا و مۆزکی تایبەت بهخۆیان ههبن، جیا له نووسهرانی دیکه، ئەمیش وهک (شپروود ئەندرسن) کهوته دوای ڕیپازی - ناچرالیزم - که دهکا وردبوونهوه له ژیان، وردبوونهوهکی زانستیانه و بێ داپۆشینی ئاکار و شته ههههه پێس و ناشیرینهکانی، له پال پرواهیتانی بهئەدهبی خۆمالتی، له سالی (۱۹۰۳)دا و له - جۆرجیا - له دایک بوو، لهویدا باوکی قهشه بوو... له دانیشگای فرچینیا و پینسلفانیا دا خۆتندی، ماوهیهک له ئەمریکای ناوهراستدا بووه قاچاغچی چهک، سهراو و دهراوی زۆری بینی و لهوهوه فیزی دهرسی گهوهی ژیان بوو، ماوهیهک یاریزانی تۆپی پێ، لۆکه چین، راپۆرت نووسین، خزمهتگوزاری شانۆ، جگه له نووسین بۆ تهلهفزیۆن و سینهما، ماوهیهک بوو به په یامنیتری جهنگ له گۆفاری ژیان و C. B. S

سهرچاوه:

Famous Writers, New - york, page: 123-132